

Onsdag den 11. november 2009 (D)

1

15. møde

Onsdag den 11. november 2009 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (Spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

3) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigs- og socialministeren om kommunernes og regionernes fremtid.

Af Line Barfod (EL), Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF) og Johs. Poulsen (RV).

(Anmeldelse 20.10.2009. Fremme 22.10.2009).

1) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at italienske myndigheder tilsyneladende ikke har informeret internationalt om en omfattende svindel med vin, herunder iblanding af billig udenlandsk vin til dyre italienske mærkevarer, og vil ministeren i den anledning bringe sagen op på europæisk plan?

(Spm. nr. S 301).

2) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, set i lyset af den seneste tids mange kødskandaler, at det er acceptabelt, hvis supermarkeds kæder aflønner deres slagtermestre med en kombination af grundløn og overskudsbestemt bonus - altså en ordning, der giver et incitament til at minimere spild og dermed kan være med til at fremme spekulation i eksempelvis ompakning af kød?

(Spm. nr. S 302).

3) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Respirationscenter Øst (RCØ) ikke har mulighed for at modtage egne akutte patienter med hjemmerespirator?

(Spm. nr. S 284, skr. begr.).

4) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Respirationscenter Øst (RCØ) har skåret ret drastisk i budgettet og derfor ikke kan opretholde den

kapacitet, det tidligere har haft, samtidig med at vi ser, at der er 6 måneders ventetid på, at en patient kan komme til, samt at man oplever dødsfald af patienter på ventelisten?

(Spm. nr. S 285, skr. begr.).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at ministeren ikke bare fremsætter det beslutningsforslag nr. B 88, folketingsåret 1996-97, som løser problematikken om deltidsbrandmændene ved at aflønne dem med vederlag, så de kan fortsætte deres livsvigtige gerning, selv om de mister deres fuldtidsarbejde?

(Spm. nr. S 298).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren fjerne de bureaukratiske regler, som eksisterer i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger, som f.eks. 30-ugers-reglen og tabet af retten til at kunne modtage Statens Voksenuddannelses-tøtte?

(Spm. nr. S 300).

7) Til indenrigs- og socialministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det rimeligt at der i kommunerne er ventetid på 6-8 uger på en afgørelse på ansøgning om enkeltydelser - som f.eks. til tandbehandling - fra modtagere af ungeydelse, start- eller kontanthjælp, der betyder, at personer med akutte tandproblemer skal vente 6-8 uger på at påbegynde en behandling, vel at mærke med den betingelse at hvis der bliver lavet blot en akut løsning, bliver borgeren pålagt fuld egenbetaling af hele behandlingen?

(Spm. nr. S 294).

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at der i de senere år er blevet bedre forhold for børn i vores børnehaver og vuggestuer med flere voksne til at tage sig af dem, eller at der er blevet mindre tid til det enkelte barn?

(Spm. nr. S 297).

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at vores børnehaver og vuggestuer først og fremmest skal være opbevaring af børn, mens forældrene går på arbejde, eller at vuggestuer og børnehaver først og fremmest skal have fokus på at give gode rammer for et godt børneliv?

(Spm. nr. S 299).

10) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor vil ministeren gennemføre mere niveaudeling i folkeskolen?

(Spm. nr. S 203).

11) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor regner ministeren med, at øget brug af holddannelse vil give en besparelse i folkeskolen, og mener ministeren, at mere fleksible regler for holddannelse skal bruges til at lave større hold end antallet af elever i klassen?

(Spm. nr. S 204).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Lovforslag nr. L 58 (Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Behandling af klager over bedømmelse af prøver)) og

Lovforslag nr. L 59 (Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Stipendium til visse uddannelsessøgende under 18 år, automatisk bopælskontrol m.v.)) og

Kulturministeren (Carina Christensen):

Lovforslag nr. L 61 (Forslag til lov om ændring af museumsloven og lov om Kulturministeriets kulturaftaler med kommuner m.v. og om regionernes opgaver på kulturområdet. (Tilskud til statsanerkendte museer og konserveringscentre m.v.)) og

Lovforslag nr. L 62 (Forslag til lov om ændring af lov om sikring af kulturværdier i Danmark. (Værdi- og aldersgrænse, sagsbehandlingstid, strafferamme, forældelsesfrist m.v.)) og

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lovforslag nr. L 64 (Forslag til lov om ændring af lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Arbejdsmarkedsrettet danskundervisning m.v.)) og

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 65 (Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om beskatning af pensionsordninger m.v. og lov om pensionsafkastbeskatning. (Forlængelse af den særlige udbetalingsmulighed i Særlig Pensionsopsparing og afvikling af ordningen)).

Titler på de fremsatte forslag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:00

Bortfaldne spørgsmål

Formanden:

Jeg kan oplyse, at økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen) i skrivelse af 10. november 2009 har meddelt mig, at hun, jf. Folke-

tingets forretningsordens § 20, stk. 4, ikke ønsker at besvare spørgsmål nr. S 292 af Julie Skovsby (S).

Spørgsmålet er herefter bortfaldet.

[Spm. Nr. S 292

Til økonomi- og erhvervsministeren (05.11.09) af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at der er tale om vildledende markedsføring, når de konservatives borgmester i Odense foregiver en anden sandhed end den, som fagfolk kan bekræfte, i store avisannoncer i fynske dagblade, jf. artiklen »Jan Boye manipulerer med tallene i valgkampagne« i Fyens Stiftstidende den 4. november 2009?]

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (Spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag deltager statsministeren, og jeg giver ordet til statsministeren for en indledende redegørelse, værsgo.

Kl. 13:01

Orientering fra statsministeren

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg vil gerne indlede denne spørgetime med kort at gøre rede for de aktuelle forhandlinger om finansloven. Der arbejdes intensivt på at få gjort en samlet finanslovaftale færdig, og set fra min udkigspost har jeg med tilfredshed noteret mig, at en række vigtige delaftaler er faldet på plads her inden for den sidste uges tid, startende med, at det jo lykkeligvis kom på plads i globaliseringskredsen at få udmøntet årets globaliseringspulje på en god og offensiv måde, hvor jeg glæder mig over det hele, men i særlig grad vil fremhæve det forhold, at der nu afsættes målrettede ressourcer til at løse hele praktikpladssituationen. Det er vigtigt, for – som jeg har sagt det mange gange før – en af de største risici, der knytter sig til den økonomiske krise, er jo det forhold, at man risikerer, at en ung generation ikke får tilstrækkelig hurtigt og sikkert fodfæste på arbejdsmarkedet.

Så jeg vil gerne benytte lejligheden her til at takke alle forligspartier, der har indgået i den aftale, som faldt på plads i sidste uge, og som jo også åbnede op for, at de resterende finanslovforhandlinger kunne komme i gang.

Det har sat sig i en stribe delaftaler indtil videre, bl.a. på ældreområdet, hvor der jo nu indføres et loft over egenbetalingen for udbragt pensionistmad på 45 kr. Det er en stor håndsrækning til de ældre, der bor i de af landets kommuner, hvor vi i de seneste år har set prisstigninger, der ikke har været rimelige. I den ældrepakke vil jeg også gerne fremhæve det forhold, at der nu afsættes 300 mio. kr. målrettet til et løft af ældresektoren.

På det retspolitiske område er der ligeledes aftalt en offensiv pakke, som bl.a. adresserer den udfordring, vi står over for, og som politiet står over for på grund af det kommende COP15-møde, der jo snart starter i København. Inden for en ramme af 622 mio. kr., som jeg ikke skal gå i detaljen med, er der taget en række initiativer, bl.a. det initiativ, at der nu kan udbetales overarbejde, så vi undgår afspadsering oven på klimakonferencen. Det er særdeles positivt og er

jo så fulgt op af, at den ansvarlige ressortminister i går har indledt en procedure i forhold til vores nabolande i henhold til Schengenreglerne, der gør, at vi om fornødent også kan bruge det instrument, som det vil være midlertidigt at lukke grænsen af og indføre grænsekontrol, hvis det politifagligt skønnes nødvendigt i forbindelse med COP'ens afholdelse.

På udlændingeområdet er der jo tilsvarende blevet lavet aftaler. Ikke mindst forbedrer vi mulighederne for repatriering ved at hæve det beløb, der kan stilles til rådighed, hvis man ønsker at rejse hjem permanent, til 100.000 kr. pr. person over 18 år.

Det sidste tema, jeg gerne vil trække frem, og som der er blevet konkluderet på, er hele spørgsmålet om afbureaukratisering, hvor jeg jo ved Folketingets åbning lagde op til, at tiden nu er kommet, til at vi handler konkret i den her sag; at vi ikke længere alene udtrykker os i hensigtserklæringer, men bliver konkrete. Regeringen fremlagde selv samme dag et helt præcist katalog med mere end 100 forslag. Jeg har med tilfredshed noteret mig, at for langt størstedelen af det kataloges vedkommende er der opnået politisk opbakning fra de to partier, som der foreløbig er indgået en aftale med i så henseende, nemlig Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, hvilket betyder, at der næste år vil kunne frigøres i omegnen af ¼ mia. kr., som kan gå fra administration, bureaukrati og kontrol – hvilke ord man nu vil sætte på – til egentlig borgerrettet service. Året efter er beløbet ½ mia. kr.

På en lang række strækninger forudsætter det en bredere opbakning end den, der foreløbig er tilvejebragt, fordi en del af de lovforslag, der indgår i det katalog, regeringen lagde frem, jo er forligsdækkede. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden her til at udtrykke det fromme håb, men også den klare forventning, at partierne der, hvor nogle af forslagene er omfattet af bredere forlig, vil bakke op om afbureaukratiseringsindsatsen.

Det er vigtigt, at vi nu sender et klart signal til landets offentligt ansatte om, at vi mener det her alvorligt. Jeg synes også, det er vigtigt her, hvor vi står en lille uges tid før valgene til landets kommunalbestyrelser og regionsråd, at der sættes konkret handling bag det, der jo – sådan aflæser jeg det i hvert fald – synes at være en slags bred konsensus om, nemlig at vi i højere grad skal vise tilbageholdenhed med at regulere processer fra denne sal.

Så jeg er overordentlig tilfreds med de resultater, der indtil videre er kommet ud af den proces, der har været accelereret over den sidste uges tid. Jeg ser derfor også med sindsro frem til, at arbejdet hos finansministeren gøres færdigt, sådan at der totalt set kan fremlægges et finanslovsforslag til tredje behandling her i salen, som er offensivt i forhold til en række velfærdstemaer, men som også rammer ind i forhold til den økonomiske situation, Danmark befinder sig i i øjeblikket, hvor vi skal balancere mellem hensynet til at minimere de menneskelige omkostninger, der knytter sig til krisen, og samtidig sikre, at vi fører en ansvarlig, solid økonomisk politik, hvor den regning, der skal samles op efter krisen, bliver så lille som muligt.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til statsministeren for redegørelsen.

Så går vi over til den egentlige spørgetime. Som sagt har statsministeren i dag udpeget statsministeren til at svare på spørgsmål.

Det, der er at oplyse her, er, at der er anmeldt følgende spørgsmål:

Margrethe Vestager (RV)

Line Barfod (EL)

Morten Bødskov (S)

Ole Sohn (SF)

Julie Rademacher (S)

Morten Østergaard (RV)

Kim Mortensen (S) og

Rasmus Prehn (S).

Det var otte, og der er yderligere:

Nick Hækkerup (S)

Frank Aaen (EL) og

Ole Vagn Christensen (S)

Vi kan nå otte, hvis alle bruger tiden fuldt ud. Hvis ikke alle bruger tiden fuldt ud, kan vi nå Nick Hækkerup, Frank Aaen og Ole Vagn Christensen. Ellers er forventningen, at det slutter med Rasmus Prehn.

Den første, der får ordet, er, og det er rigtigt gættet, fru Margrethe Vestager. Det er sådan, at vi jo tilstræber, at også partilederne kommer til spørgetimen, og derfor er det Margrethe Vestager og Line Barfod, der kommer som henholdsvis nr. 1 og 2.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 17**Formanden:**

Værsgo fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:08

Margrethe Vestager (RV):

Mange tak for ordet. Jeg synes, det sådan set er meget godt for diskussionen om vores politiske kultur, at regeringen ikke længere gennemfører nogen skinförhandlinger med oppositionen om årets finanslov – det, at man fuldstændig lige på siger: Vi tager forhandlingerne med Dansk Folkeparti, og så håber vi på jeres opbakning, når tingene bliver lagt frem i salen. Det er meget lige på. Der er ikke noget omsvøb. Der er ikke nogen bortforklaringer. Der er ikke noget skind. Det er lige på. VKO, vi styrer. Det synes jeg er meget hensigtsmæssigt. Jeg synes også, det er ærgerligt, fordi sådan som jeg ser det, står landet i en overordentlig trist økonomisk situation.

Som finansministeren, undskyld statsministeren sagde det, er praktikpladssituationen jo noget, der afspejler en økonomisk situation, som er meget problemfyldt. Derfor vil jeg spørge finansministeren, hvad der skal til, før regeringen træder til med en egentlig offensiv grøn vækst-pakke, der kan sørge for, at nogle af de mange mennesker, der bliver ledige i øjeblikket, ikke bliver langtidsledige, og at nogle af de ting, vi faktisk har brug for, bliver gennemført nu og her, fordi tingene har lang lunte, og jo længere man venter, jo større risikerer indsatsen at skulle være med langt mindre effekt.

Kl. 13:10

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen har vedvarende forfulgt en vækststrategi og taget en stribe initiativer, der skal adressere den økonomiske situation.

Lad mig nævne fremrykningen af trafikinvesteringer fra en meget bred politisk aftale, der blev indgået i foråret. Jeg sad selv for bordenden ved det forløb. Lad mig nævne skattereformen, som jo adresserer den strukturelle udfordring, Danmark står over for med ændringer i vores demografi, og som skal adresseres helt uafhængigt af krisen, og som så samtidig er tappet af på en måde, der gør, at det kommer til at stimulere økonomien, øge danskernes forbrugsmuligheder fra 2010 ganske signifikant. Lad mig nævne muligheden for udbetalingen af SP. Lad mig nævne en meget, meget offensiv økonomiaftale med landets kommuner og regioner, der skaber en markant mulighed for at øge investeringerne i den kommunale sektor.

Totalt set står vi, når vi ser på offentlige investeringer, med den største stigning i offentlige investeringer, man har set i en meget lang årrække. Man skal tilbage til omkring mit eget fødselsår for se-

nest at kunne se så stor en stigning i offentlige investeringer som den, der er udsigt til i 2009 og 2010. Så regeringen har løbende taget en række initiativer – jeg kunne også nævne renoveringspuljen – der skal adressere det forhold, at vi har en stigende arbejdsløshed, og som samtidig er designet, med henblik på at den regning, der skal samles op bagefter, ikke bliver unødigt stor, og i øvrigt bidrager til at gøre det danske samfund mere konkurrencedygtigt.

Så er det uden i øvrigt at gå mere i detaljer med det jo også et tema i de afsluttende finanslovforhandlinger. Finansministeren har jo klart sagt oven på fremsættelsen af regeringens finanslovsforslag tidligere på sæsonen, altså i sommer, at den økonomiske situation er præget af så stor usikkerhed, at det vil være klogt helt indtil det tidspunkt, hvor bogen lukkes endeligt i, og det er jo noget, der sker ganske snart, da at tage pejling af seneste nye økonomiske nøgletal med henblik på en stillingtagen til, om der er brug for yderligere stimuli.

Kl. 13:12

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:12

Margrethe Vestager (RV):

Det sidste hører jeg som et klart ja. Inden de går ud af Finansministeriet, når flæskestegen er spist, har vi fået en vækstpakke, fordi det er meget svært at forestille sig, at de nøgletal, som foreligger, ikke vil lede den vej. Der er mennesker, der bliver ledige. Der er konkurrencer. Der er tvangsauktioner. Det står ikke godt til.

Det, der bekymrer mig i statsministerens opbremsning, er, at statsministeren ikke har blik for den vidensvækstpakke – den blev godt nok ikke så stor, som jeg havde ønsket mig, men alligevel – der blev gennemført i globaliseringsforhandlingerne: investeringer i nye laboratorier for ikke mindre end 3 mia. kr. over de kommende 3 år, investeringer i bedre uddannelse til de unge, investeringer i bedre uddannelse til universitetsstuderende. Det er i det hele taget et forsøg på at sørge for, at de midler bliver set i dobbeltperspektiv – både nu og her i krisen og også fremadrettet. Det gælder ikke mindst den grønne klimafond, som det lykkedes os at blive enige om sammen med vicestatsministeren.

Når statsministeren ikke nævner det, bliver jeg lidt bekymret for, hvad det så er, vi kan forvente af finanslovforhandlingerne. Derfor vil jeg gerne have, at finansministeren eller – undskyld, det er faktisk ikke med vilje – statsministeren kan komme lidt tættere på, hvad det er for en forventning, statsministeren har til en vækstpakke, der afslutter finanslovforhandlingerne.

Kl. 13:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at takke fru Margrethe Vestager for den her glimrende redegørelse for de beslutninger, der blev truffet i sidste uge mellem regeringen og også fru Margrethe Vestagers eget parti.

Når jeg ikke nævnte det, var det jo, fordi det ikke var en fuldstændig opbremsning af alle de initiativer, regeringen har taget. Og den her tilføjelse understreger jo i virkeligheden det, jeg forsøgte at sige i mit svar, og som fru Margrethe Vestager grundlæggende ellers satte et spørgsmålstejn ved, nemlig: Har regeringen forholdt sig til krisen? Ja, det har regeringen jo gjort løbende og altså også med et element, som min taletid ikke tillod mig at trække frem i første række. For jeg er helt enig i, at det, der bør være tilgangen til al politik aktuelt, er at se på udfordringerne og mulighederne med to øjne, altså bl.a. at have øje for de lange udfordringer, hvor det vil være sådan, at vi, når vi kommer fri af krisen, så står med præcis det samme

sæt udfordringer, vi alle sammen tydeligt kunne se for et par år siden, f.eks. med et arbejdsmarked, der kommer til at mangle hænder. Det er svært at se nu, men udfordringen vil være der. Så det skal vi have for øje, samtidig med at vi skal have for øje, hvad der umiddelbart virker. Og der er nogle af de initiativer, der blev taget i sidste uge, jo fremragende, derved at når vi f.eks. investerer målrettet i laboratorier, øger vi kvaliteten af den forskning og uddannelse, der finder sted på vores højere læreanstalter. Det trækker rigtigt i forhold til den lange udfordring. Samtidig er det ret arbejdsintensive investeringer, der derfor yder et mærkbart bidrag i den aktuelle beskæftigelsesituation.

Den her dobbelttænkning, det her helhedssyn, er også det, som regeringen har med, og som finansministeren har med, når han aktuelt forhandler finansloven færdig.

Kl. 13:15

Formanden:

Det er fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:15

Margrethe Vestager (RV):

Det er meget, meget udfordrende at finde ud af, hvad der var det konkrete svar på mit spørgsmål. Så vidt jeg kunne høre, var det, der ville præge resultatet af finanslovforhandlingerne, dobbelttænkningen. Det kan jeg simpelt hen ikke få til at blive til en konkret vækstpakke.

Når jeg synes, det er lidt ærgerligt, at statsministeren ikke kan komme i tanker om den aftale, der blev lavet med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i sidste uge, er det jo, fordi det er en aftale, der er karakteriseret ved offentlig efterspørgsel efter offentlige investeringer i viden, i forskning og i grøn vækst. Og når jeg synes, det er betegnende, er det jo, fordi det, der helt åbenlyst optager statsministeren, er at samarbejde med Dansk Folkeparti. Jeg forstår det godt, jeg synes bare, at det er ærgerligt, fordi jeg tror, at finansministeren i et samarbejde med statsministeren kunne have haft fornøjelse af at danne en bredere kreds bag det, som Danmark har brug for, nemlig en større vækstpakke, der netop er præget af, at vi fremadrettet har brug for de ting, vi investerer i nu.

Derfor vil jeg afslutningsvis sige, at det ville være et gode, hvis statsministeren kunne blive lidt mere konkret end ved at sige dobbelttænkning, når han skal sige, hvad det er, vi kan forvente os af finanslovforhandlingerne, for de initiativer, regeringen har taget indtil videre, når den selv samarbejder med Dansk Folkeparti, er jo præget af at tænke i likviditet eller i at tænke i privat efterspørgsel. Der mangler skoler, der er mennesker, der mangler arbejde, der er kommuner, der mangler mulighed for investeringer. Jeg synes, det er en skam, at statsministeren ikke er tydeligere på, hvad der egentlig er forventningen til de finanslovforhandlinger.

Kl. 13:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo ikke en rigtig præmis, der bliver lagt bag spørgsmålet. Dansk Folkeparti er jo altså også med i globaliseringskredsen og har været med til at udmønte den aftale, som fru Margrethe Vestager er meget glad ved. Det er jeg også glad ved at fru Margrethe Vestager er. Jeg er glad ved, at de forslag, regeringen lagde frem, f.eks. om at løfte laboratorierne på videregående læreanstalter, nød fremme, og at forslaget om praktikpladser m.v. nød fremme, så det ser vi helt ens på.

På samme måde har Dansk Folkeparti jo også været med i andre omgange, f.eks. da vi lavede en meget langstrakt og visionær trans-

portaftale, hvor vi, samtidig med at vi havde det lange sigte, også valgte at fremrykke nogle af investeringerne. Det samme gør sig gældende omkring kommuneøkonomiaftalerne – jeg ved ikke, om de er glemt af fru Margrethe Vestager – som jo også indeholder et betydeligt element af offentlig efterspørgsel på investeringssiden, for der er aftalt en ønsket ramme om det kommunale anlægsniveau i 2010, som er udtryk for et reelt løft.

Jeg beklager meget, at jeg ikke kan være mere konkret omkring resultatet af de forhandlinger, der foregår i øjeblikket – det kunne jeg såmænd nok, hvis jeg ville, men jeg synes, at det er udtryk for sådan almindelig respekt for forhandlingerne, at jeg ikke foruddiskonterer deres udkomme.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager.

Den næste til at stille spørgsmål er fru Line Barfod.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 18**Line Barfod (EL):**

Tak. Jeg nåede jo kun et ganske kort spørgsmål til statsministeren i sidste uge, fordi statsministeren skulle til videokonference. Det har jeg jo forståelse for var vigtigt.

Jeg vil sådan set gerne fortsætte i det samme spor, for jeg synes, det er fuldstændig afgørende at få en debat om, hvorfor regeringen er så optaget af, at offentlige opgaver skal privatiseres. Det undrer mig endnu mere, for det, statsministeren svarede mig i sidste uge, var, at vi skulle væk fra en politisk dogmatisk idé om, at det ene partout er bedre end det andet. Hvis man nu ser på den konkrete konflikt, der har været om skrald i Københavnsområdet, så har vi jo oplevet et firma, der har dumpet prisen, og skraldemændene har betalt prisen ved et elendigt arbejdsmiljø, hvor de f.eks. ikke har kunnet få handsker til at arbejde med og selv har skullet vaske deres arbejdstøj derhjemme mellem deres almindelige tøj osv. De har virkelig haft elendige arbejdsvilkår. Borgerne har så mærket konsekvensen ved, at man til sidst har haft gentagne konflikter i et forsøg på at få et ordentligt arbejdsmiljø.

Så hvorfor er det, statsministeren mener, at det er så afgørende, at vi skal have privatisering, skal have opgaver ud til private firmaer, i stedet for at man kan sikre, at der er ordentlige løn- og arbejdsvilkår, og at der også er en ordentlig forsyningssikkerhed i forhold til borgerne, og kan sikre, at der, hvis der er konflikter, som der kan være i overenskomstsituationer, så er et nødberedskab, der fungerer, altså at der er ordnede forhold på arbejdsmarkedet i stedet for det, vi har oplevet her med skraldekonflikten?

Kl. 13:20

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:20

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg anholder jo den her kobling, der ligger i ordene »i stedet for«, fordi det grundlæggende hviler på en antagelse om, at gode arbejdsvilkår har man i den offentlige sektor, ringe arbejdsvilkår har man i den private sektor. Det tror jeg er en lidt forsimplet fremstilling af tingenes tilstand.

Jeg har et billede af, at der findes gode offentlige arbejdspladser, som er velfungerende med lavt sygefravær, høj personaletilfredshed, udviklingsmuligheder etc. Jeg har også et indtryk af, at der findes offentlige arbejdspladser, som er udfordret på nogle af de her ting. Jeg har et indtryk af, at det private arbejdsmarked er præget af en række virksomheder, som giver deres ansatte gode vilkår både med hensyn

til løn- og arbejdsvilkår, med hensyn til efteruddannelsesmuligheder og alt muligt andet, og så er der jo rimeligvis også private arbejdspladser, der ikke gør det.

Så den præmis, der ligger i spørgsmålet, er jo netop udtryk for sådan en dogmatisk lære om, at noget er godt og noget skidt. Den ligger jeg ikke selv under for. Jeg har det grundsynspunkt med hensyn til løsning af offentlige opgaver, at det offentlige ansvar jo først og fremmest skal forankres derved, at vi på de områder, vi synes vi skal tage et politisk ansvar for, tager ansvaret ved at definere serviceniveauet, ved at definere visitationskriterierne, hvis der er tale om den type offentlige opgaver, hvor vi politisk skal tage stilling til, hvem der skal have service, og hvem der ikke skal have service, og at vi tager ansvaret ved at kontrollere, at det, der leveres, er af en ordentlig kvalitet, at pris og kvalitet hænger sammen, og det er ligesom indbegrebet af det politiske ansvar.

Spørgsmålet om, hvorvidt den asfaltmaskine, der så kører hen over vejen, er ejet af kommunens egen tekniske forvaltning eller ejet af et privat entreprenørfirma, har jeg altså en ret afslappet holdning til. Der står jeg for det grundsynspunkt, at den bedste måde at sikre sig på i valget af, om det skal være en kommunal maskine eller en privat maskine, er ved systematisk at spørge til prisen. Det er også kernen i de aftaler, vi har indgået med kommunerne, nemlig at vi har nogle måltal for, hvilken udbudsgrad vi ønsker, og det er det, vi styrer efter, for det er sådan set den gode måde at gøre det på.

Kl. 13:22

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:22

Line Barfod (EL):

Jeg er helt enig i, at der er masser af private virksomheder, der også har gode løn- og arbejdsvilkår, men de har bare enormt svært ved at komme ind, hvis der endelig er et udbud, fordi det, som statsministeren sagde til sidst, er prisen, man skal se på.

Det, der er problemet med regeringens tvangsprivatiseringer, hvor man siger, at kommunerne skal sende så og så meget i udbud, og hvor man har gennemført, at der skal sikres private sygehuse, at der skal være private firmaer på ældreområdet osv., er jo, at det er prisen, der bliver afgørende. I forbindelse med sygehusene har man så lavet en særlig konstruktion, så der fosser masser af penge fra det offentlige over i det private, men på de andre områder har det, der har været det afgørende, jo været den lavest mulige pris. Og der kommer vi til at se, ligesom vi har set i forbindelse med skraldeafhentning, busser og på mange andre områder, at det dels betyder elendige arbejdsvilkår for dem, der er ansat, dels betyder en meget dårligere service for borgerne.

Så hvorfor er det, at statsministeren er så optaget af, at man skal se på prisen i stedet for at se på, at man skal sikre, at der er ordentlige vilkår både for de ansatte og for borgerne?

Kl. 13:23

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:23

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg heller ikke optaget af. Jeg er optaget af at sikre, at vi til enhver tid ved, at den kvalitet i opgaveløsningen, vi ønsker, leveres. Jeg er optaget af, at de overenskomster, der indgås på arbejdsmarkedet, hvor jeg synes vi skal stå vagt om, at vi har et frit aftalesystem, respekteres. Og når man lægger de ting oven på hinanden, så skal vi jo dernæst have en fredelig kappestrid om at indrette sig så hensigtsmæssigt som muligt med henblik på at kunne levere det, vi gerne vil have, til den rigtige pris, og det gør man så ved at spørge til prisen.

Det er sådan set det, jeg er optaget af, og derfor vil jeg anholde udtrykket tvangsprivatisering. Jeg mener ikke, at vi har tvangsprivatiseret noget som helst. Vi har lavet en aftale med kommunerne om at have en målsætning om, at de konkurrenceudsætter opgaver, men vi har jo ikke pålagt kommunerne, at de skal flytte opgaven ud privat, hvis den med fordel kan forblive hos kommunen selv.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:24

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke forstå, hvis statsministeren virkelig skulle mene, at det er kommunerne, der selv skal styre det. Hvorfor så ikke lade kommunerne selv vurdere, om de har nogle opgaver, som de mener ligger bedst ude hos private, eller om de mener, at det er nogle opgaver, som det både for borgerne og de ansatte er bedst at have under demokratisk kontrol?

Hvorfor er det, at statsministeren mener, at så meget som muligt skal konkurrenceudsættes, og mener statsministeren i den forbindelse, at vi skal frem til, at det er alt, der bliver konkurrenceudsat? Vi har tidligere hørt fra Dansk Folkepartis kommunale ordfører, at de har en målsætning om, at alt skal privatiseres, alt skal konkurrenceudsættes, og statsministerens nuværende fødevareminister mente, dengang hun var socialminister, at det skulle være alle områder, også hele det sociale område, der skulle kunne privatiseres. Er det også statsministerens opfattelse, at det er den vej, vi skal gå?

Kl. 13:25

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo svært at diskutere med fru Line Barfod, når forskellige ord, der betyder noget meget forskelligt, i fru Line Barfods fremstilling kommer til at betyde det samme, f.eks. det forhold, at konkurrenceudsættelse skulle være lig med privatisering. Altså, det kommer jo an på konkurrencesituationen.

Det, vi har nogle aftaler med kommunerne om, er, ved hvor mange opgaver, man skal – kan man sige – spørge til prisen, og så kan det jo falde forskelligt ud. Der kan være opgaver, hvor man, når man har testet markedet, finder ud af, at man med fordel kan løse dem selv. Der kan være opgaver, hvor man siger, at her er markedssituationen sådan, at det er en fordel for os, at det er markedet, der leverer. Og hvorfor er det en god idé? Jamen det er, fordi konkurrence er en god idé. Altså, det burde jo i øvrigt stå lysende klart netop i den her uge, hvor vi fejrer 20-året for Berlinmurens fald, og hvor det vel står i frisk erindring hos mange af os, der er til stede i salen i øjeblikket, at der da var en mur, der delte mellem to forskellige opfattelser af de her ting: En åben markedsøkonomi, som skabte velstand og fremgang, og et lukket system med monopolisering og offentlig drift, som ikke skabte materiel fremgang. Jeg tror på konkurrencen. Det vil jeg da gerne sige. Jeg er liberal; jeg tror på, det er en god idé, at der er en fredelig kappestrid om at løse opgaver i det her samfund.

Kl. 13:26

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Så er det hr. Morten Bødskov som spørger.

Kl. 13:26

Spm. nr. US 19**Morten Bødskov (S):**

Tak. I dagens udgave af Ekstra Bladet er der åbenbart nogen, der mener, at statsministeren har mistet grebet om indenrigspolitikken, bl.a. fordi han har været nødt til at rive tid ud af sin kalender for at passe Venstres kommunalvalgkamp. Det forstår man så måske godt. Men vi, der beskæftiger os lidt med den, kan jo se, at det ikke ser voldsomt godt ud for dansk økonomi: Eksporten har det meget svært, tvangsauktionerne eksploderer, som man kan se, det samme gør konkurserne, og arbejdsløsheden fortsætter opad med rekordfart og nu med de meget alvorlige konsekvenser, at antallet af langtidsledige virkelig bider sig fast, ikke mindst i yderområderne, som i forvejen har det hårdt i Danmark.

Jeg synes, at vi, for at tage fat der, hvor fru Margrethe Vestager sluttede, mangler et svar fra statsministeren på, om statsministeren mener, at der er behov for mere i den her situation. Altså, har statsministeren en holdning til, om der er behov for at sætte gang i mere målrettede vækstinitiativer? Sandheden er jo den, at selv om man kan stå og opremse, jeg ved snart ikke hvor mange eksempler på, at man mener, at man har gjort det godt, så når vi jo op på de der 180.000-190.000 arbejdsløse ved udgangen af 2011, selv med alle de ting, man står og siger. Mener man fra regeringens side, at det er et problem? Og mener man, at der eksempelvis er behov for flere offentlige investeringer? Hvad har regeringen af holdning til det flertal i Folketinget, der er uden om regeringen, for, at vi skal have mere fut i de offentlige investeringer, en fremrykning af offentlige investeringer, således at vi kan få taget toppen af stigningen i arbejdsløsheden?

Kl. 13:28

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu var der flere spørgsmål i det. Mener regeringen, det er et problem, at arbejdsløsheden stiger? Ja, selvklart. Altså, den her regering har siddet i spidsen for politikskabelsen i en periode, hvor vi satte danmarkrekord i lav arbejdsløshed, et resultat, jeg er rigtig stolt af, det største socialpolitiske fremskridt i en generation. Er jeg så ked af, at arbejdsløsheden stiger oven på den rekord? Ja, selvfølgelig er jeg det. Kan det lade sig gøre at undgå, at arbejdsløsheden stiger? Nej, det kan det ikke. Det er jo det ærlige svar til den danske befolkning. Jeg ved godt, at der er partier, der forsøger at stille sig op med en eller anden trylleformular, en eller anden tryllemedicin, der skal foregøgle, at hvis man bare indtog den, så så vi ingen stigning i arbejdsløsheden. Det er desværre ikke af denne verden.

Denne verden er international; den hænger sammen. Det, der har ramt Danmark, er et internationalt efterspørgselsfald. Det, der er vores opgave, er at minimere de menneskelige omkostninger ved at føre en offensiv politik, samtidig med at vi tager det, der bør være et politisk lederskabs ansvar, nemlig at vi også tænker hen over næste valg, at vi tænker på, at der, når vi kommer fri af krisen, altså også er nogen, der er nødt til at forholde sig til de budgetunderskud, vi har oparbejdet i mellemtiden. Det er en balance. Den er selvfølgelig sværere at repræsentere end det enøjede synspunkt, der hedder: Lad os bare bruge nogle flere penge, så kan vi få arbejdsløsheden til at gå væk. Det er min holdning til det.

Så minder jeg bare om et faktum, som er, at Danmark er blandt de lande i hele verden, der fører den mest ekspansive, den mest offensive politik; når vi lægger effekterne af den aktuelle pengepolitik og finanspolitik sammen, repræsenterer det jo et løft i beskæftigelsen, der efter min bedste hukommelse er i størrelsesordenen de her 70.000 mennesker. Er det nok til at afbøde en stigning i arbejdsløsheden? Nej, det er det ikke; det er det ærlige svar. Skal der mere til? Det forhandles aktuelt, lige præcis i disse timer, i Finansministeriet. Det har jeg selvklart nogle synspunkter på. Jeg har så oven i det også

en almindelig respekt for, at det, når man går ind i et mødelokale med henblik på at gøre forhandlinger færdige, så vil være upassende at stå og veje disse synspunkter af helt præcist. Jeg tror, det vil stå klart, når finanslovforhandlingerne er færdige – jeg forudser, at det ikke kommer til at vare så længe – om og i hvilket omfang der er brug for yderligere vækstinitiativer.

Kl. 13:33

Formanden:

Så er det Morten Bødskov.

Kl. 13:31

Morten Bødskov (S):

Jeg må sige, at nu er der jo kommet et aneligt antal tusinde arbejdsløse her i den senere tid, og det kunne tænkes, at der er nogle af dem, der sidder og lytter til, hvad statsministeren siger. Jeg tror virkelig, at de er overraskede over, at forslag om, at man sætter gang i beskæftigelsen med en stor vækstpakke, bliver fremhævet som et enøjet synspunkt. Altså, jeg må sige til statsministeren: Det har til formål at sikre, at vi ikke får en så kraftig stigning i arbejdsløsheden, som vi ser som en konsekvens af regeringens førte økonomiske politik, hvor man jo selv med alle de initiativer, som man står og praler af, kan se frem til med rekordfart at nå en stigning i arbejdsløsheden med 180.000-190.000 ledige inden for de næste par år. Når man så står og roser sig selv og taler om, at man laver historiske løft i de offentlige investeringer, kunne statsministeren så ikke bare svare på et spørgsmål. Når det handler om offentlige investeringer, hvordan ligger Danmark så i forhold til de lande, vi typisk sammenligner os med – over eller under?

Kl. 13:32

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:32

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står ikke og praler, overhovedet ikke. Det lader jeg andre om at gøre. Jeg mener sådan set, at praleriet må placeres hos dem, som forsøger at skabe et billede i befolkningen af, at man kunne knipse effekterne af den her krise væk, hvad angår arbejdsløsheden. Det billede vil jeg ikke være med til at skabe. Det lader sig helt ærligt ikke gøre. Hvis det var sådan, at nogen havde opskriften på en politik, som både kunne sikre, at arbejdsløsheden ikke steg, og at Danmark ikke fik problemer i overmorgen – billedlig talt – ville jeg gerne abonnere på den politik. Men den findes ikke som ansvarlig politik. Derfor er det her en balance mellem at minimere de menneskelige omkostninger, føre en offensiv politik, der gør, at beskæftigelsessituationen er bedre, end den ellers ville være, samtidig med at vi hele tiden har et øje på, at vi ikke slår så unødigt stort et hul i kassen, at den regning, der skal samles op bagefter, kommer til at gøre ondt, og at den bliver unødigt stor.

Til den ende er diskussionen om, hvilket niveau forskellige kategorier offentlige omkostninger ligger på, for så vidt slet ikke relevant. Det, der er det relevante, er, hvordan det udvikler sig. Sidste år havde vi altså en beskæftigelsessituation, hvor vi havde rekord i lav arbejdsløshed. Der havde vi et givent offentligt investeringsniveau. Hvordan ser så det fremadrettede offentlige investeringsniveau ud? For det er jo forskellen, der er interessant, i forhold til at stimulere efterspørgslen. Og der peger jeg altså på, at vi har en vækst i omegnen af 30 pct. Det er historisk. Man skal tilbage til omkring mit fødselsår for sidst at se, at de offentlige udgifter til investeringer er steget så markant fra det ene år til det næste.

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:33

Morten Bødskov (S):

Når statsministeren så siger, at det ikke lader sig gøre ansvarligt at lave en anden politik end den førte, vil jeg sige, at f.eks. de økonomiske vismænd jo er uenige i det. De har netop talt for, at man skulle have en stor vækstpakke både i 2010 og 2011. Så der er altså nogle, der er uenige med regeringen. Så er det jo klart, at når man har haft en regering, der har undertrykt renoveringer og investeringer i den offentlige sektor, så kan alt jo i regeringens øjne se historisk ud, fordi man kommer fra et meget, meget lavt niveau i investeringer.

Men det rykker jo ikke ved, at virkeligheden er den – og det forstår godt statsministeren ikke vil svare på – at Danmark ligger *under* de lande, vi typisk sammenligner os med, når det handler om offentlige investeringer. Det gør vi nu, og det kommer vi også til fremover, fordi de også hæver deres offentlige investeringer.

Det er fint, at statsministeren ikke vil ind i den diskussion, men det at fremlægge et ønske om øgede offentlige investeringer som uansvarligt er samtidig ensbetydende med eksempelvis at lægge sig ud med de økonomiske vismænd.

Er statsministeren uenig i det, at de økonomiske vismænd selv har peget på behovet for ret omfattende offentlige investeringer som middel til at sikre, at vi får taget toppen af stigningen i arbejdsløsheden?

Kl. 13:35

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi laver ret omfattende offentlige investeringer, som i 2009 og i 2010 altså er på et niveau, der er markant højere end det, vi kom fra, og som i øvrigt er nogenlunde lineært i en meget, meget lang periode – hvis man også vil ind i den diskussion.

Det er løftet, der er det interessante, for det er jo løftet, der betyder noget for, om der er efterspørgsel efter mere arbejdskraft. Danmark havde altså for 2 år siden en kobling mellem offentlige og private investeringer, offentligt og privat forbrug. Selvfølgelig adskiller Danmark sig på nogle punkter fra andre lande, f.eks. det forhold, at en række infrastrukturinvesteringer, som har fyldt rigtig meget over en årrække, slet ikke optræder på vores nationalregnskab. Når vi har bygget Storebæltsbro og Øresundsbro, betragter jeg det et eller andet sted som en slags offentlig anlægsaktivitet. Der er da folk, der har gået og bygget de der broer, men de optræder ikke i vores regnskaber. Så hvis man bare vil have en diskussion om niveauer, skal der i hvert fald et par moderationer ind.

Det afgørende er, at vi med det udgiftsmiks, vi havde, havde rekordlille arbejdsløshed. Så stiger arbejdsløsheden, og hvad gør vi så? Vi øger de offentlige investeringer. Øger vi dem med mere end det, vi har lagt frem i vores finanslovsforslag? Det kan man ikke udelukke. Hvor meget mere øger vi dem? Det vil man se, når vi har forhandlet finansloven færdig her inden for den nærmeste fremtid.

Kl. 13:36

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov.

Så er det hr. Ole Sohn som spørger.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 20

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne tage fat der, hvor statsministeren sluttede, for jeg vil gerne bede statsministeren afkræfte de oplysninger fra Jyllands-Posten, som er kommet frem her, mens vi har siddet i salen, om, at regeringen har brudt et forlig indgået med den kreds af partier, som statsministeren drøfter med her i salen, nemlig trafikforliget. Der er der indgået en bred aftale, men Jyllands-Posten meddeler nu, at den bliver brudt, og at regeringen og Dansk Folkeparti vil lave en motorvej i det vestjyske som betaling for, at statsministerens åbningstale ikke blev underkendt af Dansk Folkeparti.

Er det korrekt, eller kan statsministeren afkræfte Jyllands-Postens oplysninger og dermed, at regeringen ikke bryder et forlig?

Kl. 13:37

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jamen regeringen vedstår sig selvfølgelig sine forlig. Men jeg må også helt ærligt sige, at når vi taler om f.eks. infrastrukturinvesteringer, har der nu altså aldrig været noget forbud mod at gøre noget mere. Jeg noterer mig da sådan set også, at en række partier uden at have kvababelser i den anledning – vi har lige hørt det her i et spørgsmål til mig – har nogle ønsker om, at vi skal fremrykke yderligere offentlige investeringer. Skulle jeg så stille mig op og sige, at der ikke er nogen, der må stille et forslag om, at man fremrykker offentlige investeringer på infrastrukturens side, fordi vi har en aftale med et betydeligt sigte? Det ville da være noget underligt noget.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 13:38

Ole Sohn (SF):

Er statsministeren ikke klar over, at der er indgået en aftale med en bred kreds af partier i Folketinget om et trafikforlig, hvori regeringen og et flertal i Folketinget har besluttet, at der skal laves en forundersøgelse for at finde ud af, hvorvidt der overhovedet skal laves en VVM-undersøgelse af bygning af en motorvej gennem Jylland? Det er et forlig, der er indgået for ganske få måneder siden – jeg tror i øvrigt, at det var, mens statsministeren var finansminister. Er det så ikke fair og almindelig kutyme, at man indkalder forligspartierne for at drøfte: Kan vi rykke noget frem?

Men jeg forstår godt statsministerens svar, for det er jo sådan set det samme, som man har gjort med politiforliget: Der ligger et bredt forlig, det har regeringen brudt under de her forhandlinger. Uden at meddele forligspartierne det laver man bare aftaler i aftalerne. Der ligger et bredt funderet forlig om Dømsstolsstyrelsen, der laver man aftaler i aftalerne. Og så laver man afbureaukratiseringsforslag uden at indkalde de partier, som skal levere pengene. Er det en ny stil, eller er det bare en bekræftelse af noget, som har været undervejs længe?

Kl. 13:39

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ved jeg ikke, hvad det er for nogle penge, der skal leveres. Når vi f.eks. snakker afbureaukratisering, går hele øvelsen jo ud på at frigøre penge.

Jeg kan sige helt principielt og som svar på alt det, der er spurgt ind til her, at regeringen selvfølgelig vedstår sig sine forlig.

Regeringen har med et flertal i Folketinget sikret sig enighed om f.eks. at afbureaukratisere den offentlige sektor, så de offentlige ansatte slipper fri for kontrol og bureaukrati, noget, jeg egentlig troede stod SF's hjerte nært. Og hvis der er forligsjura – og det er der på en række strækninger, som jeg var inde på i min introduktion til spørgetimen i dag – der fordrer, at der er en bredere opbakning til det konkrete forslag, så skal den selvfølgelig indhentes. Sådan er det. Men det skal jo aldrig nogensinde afskære regeringen og for den sags skyld heller ikke andre fra at skabe en alliance, der sikrer, at man har et flertal for det synspunkt.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Ole Sohn.

Kl. 13:40

Ole Sohn (SF):

Pointen er jo, at alle partier, inklusive SF, har tilkendegivet over for regeringen, at vi gerne vil drøfte afbureaukratisering, og at vi gerne vil drøfte yderligere investeringer, herunder infrastrukturinvesteringer. Regeringen har bare meddelt, at der ikke er planlagt noget under disse finanslovforhandlinger. Når man så under de her finanslovforhandlinger griber ind i fire forlig og laver aftaler uden om forligspartierne, kan man da ikke bare sige: Jamen vi laver en aftale med vores parlamentariske grundlag, og så håber vi på, at forligspartierne vil nikke til det. Det er da ikke god parlamentarisk skik og respekt for forlig. Så indkalder man da forligspartierne bag satspuljen, hvis det er her, man skal hente penge til afbureaukratiseringsforslagene; man indkalder trafikforligspartierne for at drøfte: Hvordan skal vi prioritere? Er der behov for yderligere fremrykning – det er vi helt enige i – så finder vi ud af det. Er der brug for mere politi – det har oppositionen peget på længe – så finder vi ud af det.

Det nye er, at regeringen dog trods alt starter med at skrive til partierne: Er I ikke enige i, at vi godt må lave den her aftale med Dansk Folkeparti? Men regeringen har brudt tre forlig under de her forhandlinger uden at meddele forligspartierne det.

Kl. 13:41

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen bryder ikke nogen forlig. Der, hvor vi har lovgivning til fælles med en bredere kreds af partier i Folketinget og har brug for at statuere den samme bredde for at komme igennem med det, der er regeringens vilje, hvad enten vi har den alene eller har den med andre parti i en aftale, som er smallere end den brede aftale, så skal vi selvfølgelig have opbakning fra den bredere kreds. Nu er det jo svært at være konkret på det her, fordi vi har mange eksempler på bordet, men de steder må Socialistisk Folkeparti jo så tage stilling til, om de aktivt vil modarbejde, at vi øger optaget på politiskolen, hvis et nærmere studium af forligsjuraen viser, at vi ikke ville kunne lave det øgede optag på politiskolen uden SF's opbakning – og hvad der ellers kan stilles af konkrete spørgsmål. Det må tiden jo vise.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn.

Så er det hr. Morten Østergaard som spørger.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 21

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det har været lidt løjerligt at følge statsministerens besvarelser her i dag. Vi står i, hvad der vel er en af danmarkshistoriens største økonomiske kriser, og i de seneste dage har vi så kunnet følge, hvordan man sidder og forhandler om, hvorvidt kommunerne skal have 20 mio. kr. til at lede efter udlændinge, som skal have 100.000 kr. for at rejse hjem, frem for at man prioriterer en indsats for at sørge for, at der bliver skabt flere job, og at flere mennesker fastholder det arbejde, de har.

Så spørger vi i dag landets statsminister, hvad regeringens vurdering af behovet for en vækstpakke er – den vækstpakke, som oppositionen har talt om lige siden den dag i januar, hvor statsministeren, som på det tidspunkt var finansminister, her i salen sagde, at der var fint styr på dansk økonomi, der var holdbarhed i de offentlige finanser, gode vilkår for vækst og en fortsat høj beskæftigelse. Det var den første arbejdsdag i januar i år, at det var den nuværende statsministers synspunkt. Nu spørger vi så her i Folketingssalen i dag, hvor vi er kommet godt ind i det og alle ved, at de forudsigelser, som den nuværende statsminister kom med dengang, ikke holdt stik: Hvad er statsministerens vurdering af behovet for en vækstpakke for at sætte gang i dansk økonomi? Og svaret blafrer i vinden, det tror jeg at alle, der har fulgt den her debat, må sige. Det er som at være vidne til en gang »Vild med dans«. Statsministeren farer rundt på gulvet, men vil ikke forholde sig konkret til det spørgsmål, der er stillet, og som er: Hvad er efter statsministerens vurdering behovet for en vækstpakke for at sætte gang i dansk økonomi?

Så leder statsministeren selv talen hen på spørgsmålet om den langsigtede holdbarhed. Det synes jeg i virkeligheden er modigt – det vil jeg gerne kvittere for – når man står med en 2015-plan, der er brændt fuldstændig sammen. Og der skal jeg bare bede statsministeren om at henvise til de initiativer på dette års finanslov, som vil forbedre holdbarheden. Statsministeren kan bare nævne et enkelt.

Kl. 13:44

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:44

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen så lad os starte med det. Årets finanslovaftale fanger f.eks. hele den store skatteaftale, der blev indgået i foråret, ind. Det er en historisk aftale, som giver den største lettelse på marginalskatten, siden indkomstkatten blev indført i Danmark; som bidrager til at gøre det danske samfund markant mere konkurrencedygtigt; som styrker den langsigtede holdbarhed af dansk økonomi; og som så i øvrigt samtidig har den indre skønhed i sig, at den aktuelt styrker efterspørgslen og dermed også yder et bidrag i forhold til det aktuelle konjunkturbillede.

Det kan være, at det er mine forventninger, der er for store, men jeg har jo sådan et billede af Det Radikale Venstre som et parti, der godt kan spænde over flere udfordringer på en gang, og jeg kan ikke forstå, at det skulle være problematisk, at regeringen både forholder sig til f.eks. en retspolitisk udfordring, en udlændingepolitisk udfordring og en kulturpolitisk udfordring, og så samtidig håndterer den økonomiske krise. Det mener jeg godt kan lade sig gøre – altså, døgnnet har arbejdstimer nok til, at det kan lade sig gøre at mene noget om både det ene og det andet og det tredje.

I forhold til vækstinitiativer vil jeg sige, at det også er en svær diskussion, for der er jo taget patent på det her ord, der hedder vækstpakke; man siger det ord, og så er der åbenbart en eller anden sådan særlig klar definition af, hvad det er. Men det står mig ikke meget, meget tydeligt, hvad det er for en vækstpakke, der lige forer de tre oppositionspartier, og hvordan det præcis hænger sammen med de radikale overvejelser om den langsigtede holdbarhed m.v.

Jeg må bare sige, at regeringen løbende har taget initiativer, der skal sikre væksten, som skal stimulere økonomien. Er der brug for, at der skal ske mere, inden vi lukker finanslovaftalen? er det konkrete spørgsmål. Og således udfordret vil jeg gerne sige: Ja, det er der. Hvor meget er der brug for? Det vil jeg ikke stå og folde ud her. Altså, det tror jeg at hr. Morten Østergaard må respektere – eller i hvert fald kommer til at respektere.

Regeringen sidder i øjeblikket ved finansministeren og forhandler i den afsluttende fase af finanslovforhandlingerne, og det er almindelig god forhandlingskultur, at jeg nu ikke står her og prognosticerer et bestemt udfald af det. Der må man væbne sig med lidt tålmodighed.

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:46

Morten Østergaard (RV):

[Lydudfald] ... respekt for statsministerens mod. Altså, statsministeren nævner tre udfordringer, man skal gabe over på en gang: Væksten, holdbarheden og den retspolitiske udfordring. Og hvis vi så kigger ud ad vinduerne, kan vi spørge: Hvordan er det, det går? Ja, væksten går det vist ikke så godt med; ledigheden stiger i et historisk tempo. Med hensyn til den retspolitiske udfordring er det sådan, at folk skyder hinanden i gaderne i et omfang, der ikke er set i Danmark måske nogen sinde tidligere. Og så er der holdbarheden, som er helt rabundus. Den seneste vismandsrapport afviser fuldstændig regeringens muligheder for overhovedet at komme i nærheden af at nå dens egne mål i 2015 for dansk økonomi; efter skattereformen er der i hvert fald en manko på et sted mellem 10 mia. kr. og 15 mia. kr.

Derfor vil jeg bare oversætte for folk, der måtte følge med i debatten: Det, statsministeren sagde, var, at der ingen nye initiativer er på det her års finanslov, der forbedrer holdbarheden. Og det, der står hen i det uvisse, er: Er der behov for en vækstpakke, og hvor stor skal den være? Statsministeren ved det ikke, for det må afhænge af, hvad man kan få hr. Kristian Thulesen Dahl og andre fra Dansk Folkeparti med på. Regeringens vurdering af behovet i den økonomiske situation, som vi står i, afhænger fuldstændig af, hvad Dansk Folkeparti synes.

Kl. 13:47

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:47

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Sådan kan man ikke oversætte det, men hvis man vil slå sig op på ligesom at have patent på at kunne oversætte alt, hvad jeg siger, skal man da være velkommen til at forsøge det. Men sådan kan man ikke oversætte det. Man kan heldigvis ikke – hvis jeg bare må prale en lille smule – oversætte mig til, at alene det, jeg siger, er noget, jeg ved, altså, at jeg ikke ved mere end det, jeg siger. Og jeg har den samme tilgang til hr. Morten Østergaard: Der kommer meget ud af munden, og hr. Morten Østergaard ved også meget, men jeg føler mig alligevel tryk ved, at hr. Morten Østergaard også ved mere end det, hr. Morten Østergaard siger sådan i almindelighed om alle ting.

Jeg bliver bare nødt til at gentage, at regeringens tilgang til årets finanslov har været, at vi lagde et finanslovsforslag frem i august, som er meget offensivt. Hvis man måler, hvor ekspansivt, det er, også op mod sammenlignelige lande, er det meget, meget ekspansivt. Og så sagde finansministeren ved den lejlighed, at vi følger udviklingen helt frem til målstregen. Den er vi lige ved at være ved nu.

Der bliver spurgt til, om det er klogt, nødvendigt og ansvarligt – og nu oversætter jeg så, hvad der bliver spurgt til – at stimulere økonomien mere end det, der lå i regeringens udspil. Mit svar er: Ja. Hvor meget? Det svar vil stå lysende klart, i samme splitsekund den her aftale er indgået. Og det kommer hr. Morten Østergaard til at respektere, for det ville være i strid med al god forhandlingskultur, hvis jeg her stod og forhåndsannoncerede udfaldet af nogle forhandlinger, som er i gang.

Kl. 13:49

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:49

Morten Østergaard (RV):

Til al den der snak om at vide, hvad man siger, og sige, hvad man ved, osv., vil jeg sige, at jeg kører efter deisen, at man skal vide, hvad man siger, men ikke nødvendigvis sige alt, hvad man ved, og det kan vi så måske blive enige om.

Men jeg synes nu alligevel, det er påfaldende – og det er det alvorlige i situationen – at regeringen ikke er i stand til på et givet tidspunkt at fremlægge en analyse af, hvad behovet er for at imødegå den økonomiske krise, vi står i. Det har statsministeren ikke svar på – han har ikke noget svar. Og det er selvfølgelig, fordi man ikke ved, hvad man kan komme igennem med, inden man er færdig med at tale med forskellige småting.

Men problemet er jo bare, at de sidste seks gange, Finansministeriet har prøvet at sjusse sig frem til, hvordan det ville gå med den økonomiske krise, har den vist sig at være værre, end forudsigelserne sagde. Og det er jo derfor, at vi andre, som ikke er inviteret ind til de her forhandlinger, selv om vi har forsøgt mange gange at invitere os selv, igen og igen spørger: Er det nu regeringen, der er bedst til at vurdere, hvad der er behov for? Der er indtil videre ikke noget, der tyder på det.

Må jeg så ikke bare til sidst i forbindelse med det her med god forligsskik henlede statsministerens opmærksomhed på side 26 i trafikforliget, hvor der står det med en forundersøgelse af en forlængelse af motorvejen Vejle-Herning til Holstebro med henblik på at vurdere behovet for en egentlig VVM-undersøgelse. Jeg skal bare spørge statsministeren: Hvis man ændrer på det forhold uden at tale med forligspartierne, har man så overholdt god forligs- og forhandlings-skik?

Kl. 13:50

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg bliver nødt til at anholde, at vi ikke skulle være i stand til at fremlægge en analyse af den økonomiske situation, for det gjorde vi, da vi fremlagde finansloven. Jeg har klart tilkendegivet, og det har finansministeren også gjort, at så følger vi i øvrigt udviklingen frem til det tidspunkt, hvor vi lukker bøgerne, og det er aktuelt ved at ske.

Jeg bliver spurgt: Er det fornuftigt da at gøre noget yderligere, der stimulerer dansk økonomi? Hr. Morten Østergaard spørger endda med direkte reference til vismændene. Jeg svarer: Ja, det er vores vurdering, at det vil være fornuftigt at gøre noget mere. Når jeg så ikke ønsker at præcisere det nærmere, hænger det jo præcis sammen med det, jeg så forstår at vi er enige om, nemlig at man skal sige, hvad man ved, men at man ikke nødvendigvis skal sige alt, hvad man ved. Og det kommer hr. Morten Østergaard til at respektere.

Så kan jeg gentage mere principielt, at i det omfang regeringen laver aftaler i en snæver kreds, som fordrer, at der skal søges tilslutning fra en oprindelig aftalekreds, gør regeringen selvfølgelig det.

Kl. 13:52

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard.

Så er det hr. Kim Mortensen som spørger.

Kl. 13:52

Spm. nr. US 22**Kim Mortensen (S):**

Tak til statsministeren, også for indledningen. Jeg vil egentlig starte med at rose statsministeren. Det er ikke så tit, vi får mulighed for det. Men den globaliseringsaftale, som statsministeren selv indledte med at nævne, som netop tager fat i nogle af de meget store problemstillinger, vi står over for, kom jo i stand ikke mindst ved statsministerens mellemkomst, og det lykkedes at få lavet en bred aftale i Folketinget, også uden at bryde forlig i Folketinget. Det synes jeg var godt, og det var godt for hele uddannelsessystemet. Det er godt for en lang række af ungdomsuddannelserne.

Men der er noget, der kan undre lidt, og derfor er der et ret kort og konkret spørgsmål til statsministeren. Nu har statsministeren jo været i spørgetiden hele to onsdage i træk. Statsministeren havde muligvis håbet at få en finanslovaftale med under armen i dag. Det har han ikke. Derfor er det ene spørgsmål, om statsministeren kommer igen næste onsdag med en finanslovaftale, så vi kan få svar på nogle af de spørgsmål, der bliver stillet.

Et af de spørgsmål, der er gået igen mange gange hos mange af de tidligere spørgere, er, hvad regeringens bud på vækstinitiativer i samfundet er. Alle er jo enige, og det er ikke kun politikere her i Folketingssalen eller oppositionspartier, men det er sådan set også de økonomiske vismænd, der har peget på, at det, der er brug for, er en vækstpakke på 30 mia. kr. Nu kan vi ikke få svar her, men hvis man iagttagelse de udspil, der ellers er kommet fra regeringens side, fremgår det, at der jo fra regeringens side snakkes om langt, langt lavere beløb.

Man kan læse sig til, at i 2010 og 2011 vil Danmark miste 185.000 arbejdspladser inden for bygge og anlæg og inden for servicesektoren. Man kan læse sig til, at hvis det er, at regeringen følger de økonomiske vismænd, vil man alene inden for de samme områder kunne skaffe op mod 20.000 arbejdspladser. Man vil kunne mindske den korrigerede ledighed, og man vil kunne mindske risikoen for langtidsarbejdsledighed.

Det, der er gået igen og igen, er: Hvad er statsministerens bud? Hvad er statsministerens svar på, hvad der er brug for, når det handler om at undgå den meget store stigning i arbejdsløsheden, som vi er vidne til?

Kl. 13:54

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for roserne, og de var endda næsten uden torne. Jeg sad ellers og ventede på, hvornår de kom. Tak for det.

Når der bliver sagt, at alle er enige, så er det jo ikke rigtigt, desværre, havde jeg nær sagt. For hvis det var sådan, at der var en fuldstændig faglig enighed at tage pejling efter, ville livet jo være lidt lettere. Man f.eks. er det jo sådan, at OECD meget klart om dansk økonomi siger, at der ikke er brug for at lempe den økonomiske politik yderligere, hvilket sådan set står i kontrast til det, vismændene siger.

Det vil jeg sådan set bare bruge til at fastslå en ting, nemlig at der jo ikke her er tale om nogen meget eksakt videnskab, hvor man kan finde det entydige svar på, hvad der skal gøres. For kunne man det,

tror jeg såmænd også, at man med stor entydighed kunne finde det politiske svar. Regeringen har selvklart ikke nogen ambition om, at arbejdsløsheden skal stige. Den her regering har været regering for et Danmark, der bragte arbejdsløsheden ned til et historisk lavt tal, det største socialpolitiske fremskridt i en generation, hvilket betød, at grupper, der tidligere var marginaliseret, fik fodfæste på arbejdsmarkedet, hvad der har betydet uvurderlig meget for integrationen, fordi en række med anden etnisk baggrund end dansk, f.eks. kvinder med anden etnisk baggrund, i højere grad fik arbejdsmarkedstilknytning.

Har vi så en ambition om, at det arbejdsløshedstal skal stige unødigt? Nej, selvfølgelig har vi ikke det. Vi er jo ikke pr. definition onde mennesker.

Det er sådan set derfor, vi har lempet den økonomiske politik meget, meget dramatisk, og jeg har sådan set også her i nogle tidligere svar signaleret en parathed til i forbindelse med de forhandlinger, der pågår helt aktuelt, at lempe yderligere. Men vi er også nødt til ansvarligt at tage pejling af morgendagens udfordringer. De er dobbelte i den forstand – nu begynder den røde lampe at blinke – at det både handler om, hvor stort et hul i kassen der bliver slået, altså hvilken regning der skal samles op, og selvfølgelig også om, hvad det er for en konkurrencesituation, Danmark er i. Står vi i en position, hvor vi kan få glæde af den medvind, der forhåbentlig på et tidspunkt igen blæser på de internationale økonomiske have?

Det vil jeg meget gerne sige noget mere om, men det bliver så i næste runde.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:57

Kim Mortensen (S):

Skal det forstås sådan, at statsministeren kommer igen næste onsdag og fortæller om det, hvis ikke der er tid nok her?

Men det, som man jo kunne pege på, er, at den nuværende statsministers og den forhenværende statsministers skiftende regeringer jo har stået i spidsen for landet i den samme periode, hvor man har kunnet iagttage, at nedslidningen på skolerne har været stor. Det gælder børnehaver, det gælder de offentlige veje, det gælder kloaker, det gælder energirigtig renovering af bygninger.

Man kunne til nød argumentere med, at det jo også har været i en periode, hvor der har været mangel på arbejdskraft, og at man derfor har måttet skubbe nogle af investeringerne. Nu er der ikke mangel på arbejdskraft, nu er der tværtimod overskud af arbejdskraft. Alene inden for 3F, altså de ufaglærtes område, har vi nået en ledighed på 10 pct., og inden for metalområdet er det 8 pct. Så det er jo ikke, fordi der mangler hænder. Der er oven i købet, hvis ikke man sådan skal forklejne de økonomiske vismænd helt, også sagligt belæg for at investere penge netop i at forbedre og vedligeholde det danske samfund.

Hvorfor er det så, at regeringen ikke kan møde op her i Folketingssalen og sige: Vi er sådan set enige i, at der skal gøres noget, lad os sætte os ned og finde ud af, hvad det er, der skal gøres?

Kl. 13:58

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig i, at der skal gøres noget. Det er også derfor, at vi gør noget. Vi har f.eks. indgået en aftale med kommunerne omkring kommunal økonomi for 2010, som skaber et anlægsniveau i kommunerne, der repræsenterer et løft. Vi har indgået en trafiktafte i for-

året, som fremrykker offentlige trafikinvesteringer, vi har indgået en globaliseringsaftale i sidste uge, som f.eks. i forhold til laboratorier er et udtryk for, at vi øger investeringsniveauet og renoveringsniveauet ganske signifikant.

Så jeg er sådan set enig i, at det naturligvis er i den her situation, hvor ledigheden stiger, at vi har en mulighed for at fremrykke nogle offentlige investeringer. Det er sådan set også det, vi gør. Så repræsenterer hr. Kim Mortensen et parti, der siger: Jamen, der skal gøres mere. Og den konkurrence vil jeg aldrig nogen sinde blive i stand til at stille op i og vinde, fordi hr. Kim Mortensen har oppositionens privilegium af altid at foreslå en krone mere. Så sådan vil det jo bare være.

Kl. 13:59

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:59

Kim Mortensen (S):

Jeg synes sådan set ikke, at oppositionen har foreslået noget, ud over hvad de økonomiske vismænd selv har peget på, og hvad der er belæg for i den økonomiske politik, men det er jo bekymrende, når vi står her i Folketingssalen, at statsministeren i et svar til hr. Morten Bødskov ikke kan sige klart ja eller nej til, om vi ligger under eller over de lande, vi normalt sammenligner os med. Sagen er jo, at der er en lang række europæiske lande, som har fuld fart på med hensyn til at lave anlægsinvesteringer, at få rettet op på de investeringer i vedligehold, som vi er bagud med, at få foretaget de energirenoveringer, som vi ved der er brug for.

Så det er jo ikke, fordi der mangler ideer eller anvisning af økonomi. Der er tale om, at der er manglende politisk vilje fra regeringen, der sidder bag lukkede døre, kan vi forstå, sammen med Dansk Folkeparti og diskuterer, hvor det ene eller det andet sygehus skal være, hvordan vi får sendt nogle udlændinge ud af landet, og hvordan vi får sat nogle unge mennesker i fængsel. Der er jo brug for, at der også er en statsminister, der stiller sig i spidsen for at sige, hvad svaret er til de 185.000, der i dag har de arbejdspladser, som inden for kort tid bliver nedlagt. Hvad er svaret fra statsministeren til de mange, som hver eneste dag bliver sendt ud i ledighed?

Kl. 14:00

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den her efterspørgsel efter internationale sammenligninger er jo interessant, for nu kan jeg så forstå, at det, der ligger i det, er, at vi så skal have et offentligt investeringsniveau, der er fuldstændig magen til det, man har i andre lande.

Jeg ved så ikke, om det har en rækkevidde til, at vi i det hele taget bare skal kopiere andre lande, for det kan jo ikke være sådan, at vi de steder, hvor vi er udfordret af, at andre lande måske bruger en større del af BNP på en eller en given ting, skal op på deres niveau, hvis ikke vi så samtidig tager pejling af, hvad det så er for nogle steder, hvor vi bruger mere, end man gør i andre lande. Skal vi så ned der, eller skal vi bruge mere end 100 pct.? Er det sådan, at rækkevidden af det, hr. Kim Mortensen siger, er, at vi skal barbere omkostningsniveauet i den danske folkeskole, fordi den danske folkeskole markant er dyrere end i sammenlignelige lande? Altså, hvad er rækkevidden af det der med bare at sige, vi skal gøre alt magen til det, man gør andre steder? Det vil jeg sådan set gerne advare imod at vi skal.

Det, vi derimod skal gøre op mod resten af verden, er, at vi skal tage pejling af, hvad det er, der udfordrer os. Og det er rigtigt, at vi

mister arbejdspladser. Det er en udfordring, ikke kun for Danmark, men en udfordring for Europa. Der er ingen tvivl om, at finanskrisen har accelereret det her, så de arbejdspladser, der almindeligvis ville glide over en længere årrække som følge af globaliseringen, smutter meget hurtigere. Det accelererer behovet for, at vi får en diskussion om vækst.

Det er præcis også derfor – må jeg afslutte med at sige to ting? – at vi fører en økonomisk politik, hvor vi hele tiden tager pejling af nøgletallene og gør det så ekspansivt, som vi kan, når vi samtidig skal være ansvarlige, i forhold til at regningen skal betales på det mellemlange sigt, og det er også derfor, at vi nu har nedsat et vækstforum, som for alvor, når vi er færdige med klimatopmødet i næste måned, meget systematisk tager hul på, hvor det så er, Danmark har brug for at justere sin politik, sine mekanismer, sin indretning, for at vi kan være konkurrencedygtige i en global økonomi, hvor vi ellers risikerer permanent at tabe de arbejdspladser, der både ligger hr. Kim Mortensen og mig på sinde.

Kl. 14:02

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen.

Så er det hr. Rasmus Prehn som spørger.

Kl. 14:02

Spm. nr. US 23**Rasmus Prehn (S):**

Jeg takker meget for lige at få det sidste spørgsmål med her.

Vi har jo haft lejlighed til at diskutere det meget alvorlige problem, som vi oplever i Danmark, nemlig at der er en voldsom ledighed, og statsministeren har allerede svaret på en række spørgsmål i den sammenhæng. Sagen er jo, at vi her i landet oplever, at der er konkurser, at der er tvangsauktioner, og at der er en stigende ledighed. Ikke nok med, at der er stigende ledighed, nu oplever vi så også, at der begynder at opstå et fænomen, vi ellers ikke har hørt om i mange år, nemlig langtidsledighed. Der er lige kommet en ny rapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som slår fast, at særlig Bornholm og Nordjylland er hårdt ramt med hensyn til langtidsledighed.

Vi har så hørt statsministeren tidligere på dagen nævne, at man har gjort meget, at man følger tallene nøje hele tiden, og at man er parat til at gøre noget. Statsministeren nævner selv de her SP-penge, og jeg tror nok, at man må sige, at de fleste vist er enige om, at de først og fremmest vil blive sparet op. Så er der også den her renoveringspulje, og der er også noget, der tyder på, at dem, som søgte de her penge, var folk, der i forvejen havde planer om at igangsætte renovering. Så spørgsmålet er, om der ikke stadig væk er til gode at gøre noget ekstra ambitiøst, og der kunne jeg godt tænke mig at tage hul på en sag.

Vi står midt i en kommunal valgkamp, og rigtig mange kommuner er jo i den situation, at de har nedslidte skoler, nedslidte børnehaver osv. Nu har vi så endelig fået gjort kål på anlægsloftet, som regeringen ellers havde over anlægsudgifterne, og nu er problemet bare, at kommunerne ingen penge har. Kunne vi ikke øge den låneramme, kommunerne har til, at de netop kan få renoveret de her bygninger, for de trænger så meget til det? Det kunne give arbejde til tømrere, murere, malere og andre, som går ledige i øjeblikket. Var det ikke en klog måde at disponere på at lade kommunerne selv låne pengene? De kan betale af på det over nogle år, og så kan man simpelt hen få renoveret det her. Det ville give beskæftigelse, og det ville give et bedre indeklima.

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er da en interessant tanke.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Det hjælper til at overholde tiden, vil jeg sige til statsministeren.

Kl. 14:04

Rasmus Prehn (S):

Det var dejligt kort, og nu er vi jo også sidst på spørgetimen.

Men hvorfor har regeringen ikke meldt det her ud? Det er jo sådan, at kommunerne i efterhånden lang tid har efterspurgt det her og sagt: Hvis vi skal have renoveret vores bygningsmasse, har vi simpelt hen brug for den låneadgang.

Ledigheden er jo allerede steget. Der er familier, som skal sidde og tænke på, hvordan de får råd til jul, fordi de er blevet ledige. Så regeringen kunne have gjort noget før. Min egen datter går i 1. klasse, og jeg kan fortælle fra hendes skole, at de lige har fået renoveret noget af skolen, men så er der stadig væk nogle vinduer, der er helt nedslidte, og der må skoleledelsen bare sige: Ja, vi kunne kun lave sådan en halv renovering. Altså, godt nok har håndværkerne været der og dækket af osv., men vi måtte stoppe halvvejs, for kommunen havde ikke råd til at renovere hundrede procent.

Er det ikke en dårlig håndtering af sådan en opgave, at man ikke får mulighed for at låne fuldt ud til at få renoveret det her. Det giver både beskæftigelse og bedre skoler?

Kl. 14:05

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det lyder i hvert fald som en dårlig håndtering, hvis man har dækket det hele af uden at have sikret sig, at man også har råd til at gøre arbejdet færdigt, men så er det jo håndteret dårligt lokalt.

Jeg vil sige med hensyn til kommunerne, at regeringen i flere omgange i dialog med kommunerne har aftalt at bruge kommuneøkonomien med det her dobbelte sigte, som også ligger i hr. Rasmus Prehns spørgsmål, nemlig at gøre noget godt ved beskæftigelsessituationen lige nu og her og gøre noget godt for os alle sammen på det lange sigt ved at have et højere istandsættelsesniveau og dermed også på sigt lavere energiregninger m.v. Det gjorde vi ved en aftale på et tidspunkt i foråret, der skabte en mulighed for, at kommunerne øjeblikkeligt kunne øge deres istandsættelsesarbejder, som jo er kendetegnet ved at kunne planlægges meget hurtigt, og som derudover også er meget beskæftigelsesintensive, og senere på sæsonen jo altså ved en kommuneøkonomiaftale, som også skaber en voksende ramme for det kommunale anlæg.

Sidste station, når vi taler om det her folketingsår, er så finanslovforhandlingerne, som pågår i øjeblikket, og jeg har i tidligere svar jo altså tilkendegivet, at regeringen selvfølgelig har et øje på den aktuelle situation, tager pejling af den og også forbeholder sig, at der skal ske mere, hvad angår vækststimuli, end det, man kunne læse ud af regeringens finanslovsforslag i august.

Kl. 14:07

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehns sidste spørgsmål.

Kl. 14:07

Kl. 14:09

Rasmus Prehn (S):

Kan jeg simpelt hen læse ud af det svar, der bliver givet her, at om lidt, når statsministeren rejser sig op for at gå over for at forhandle videre, vil et af de punkter, der bliver diskuteret med Dansk Folkeparti, netop være at give kommunerne øget låneadgang til at igangsætte renoveringsopgaver? Er det konklusionen her?

Der sidder masser af spændte mennesker og tænker: Hvad sker der med den her finanslovforhandling? Hvorfor kan de ikke blive enige, hvorfor skal det trække sådan ud? Men har ministeren allerede lettet på låget her og sagt: Kommunerne får adgang til at renovere noget mere? Er det det, der er udsigt til her, altså at sådan et halvt eller et helt år efter at vi foreslog det fra socialdemokratisk side, er det altså nu, det kommer, nogle dage før kommunalvalget? Er det det, vi hører her? Det ville være glædeligt.

Kl. 14:07

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg rejser mig ikke op for at gå over og forhandle nogen ting, for det foregår i Finansministeriet, og det er finansministeren, der forhandler, så allerede derfor kan jeg jo hverken svare af- eller bekræftende på spørgsmålet. Det er bygget forkert op.

Det er da muligt, at spændingsniveauet er højt. Jeg tror, det rækker, altså at det holder til at kunne stå lidt endnu. Finansministeren forhandler aktuelt, og jeg føler mig helt tryk ved, at når der er indgået en finanslovaftale, vil han også formidle resultatet af den.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn, og tak til statsministeren.

På atomuret i Frankfurt er der gået præcis 1 time til spørgetimen, så tak for deltagelsen til spørgere og statsminister.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:08

Formanden:

Jeg skal oplyse, at det spørgsmål, der er opført som spørgsmål 7, udgår af dagsordenen og overgår til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er til fødevareministeren, og det er af hr. Benny Engelbrecht, som oplæser spørgsmålet, hvorefter ministeren svarer.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 301

1) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren det tilfredsstillende, at italienske myndigheder tilsyneladende ikke har informeret internationalt om en omfattende svindel med vin, herunder iblanding af billig udenlandsk vin til dyre italienske mærkevarer, og vil ministeren i den anledning bringe sagen op på europæisk plan?

Formanden:

Værsgo.

Benny Engelbrecht (S):

Tak, hr. formand.

Finder ministeren det tilfredsstillende, at italienske myndigheder tilsyneladende ikke har informeret internationalt om en omfattende svindel med vin, herunder iblanding af billig udenlandsk vin til dyre italienske mærkevarer, og vil ministeren i den anledning bringe sagen op på europæisk plan?

Kl. 14:09

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 14:09

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Nej, jeg mener bestemt ikke, det er tilfredsstillende, at de italienske myndigheder ikke har orienteret Danmark og for den sags skyld andre medlemslande om sagen – altså, det er jo en vigtig information at få. På det førstkommende møde i Forvaltningskomiteen for Vin, som faktisk finder sted allerede nu her på mandag, vil vi fra dansk side rejse spørgsmålet om, hvordan man fremover håndterer sådan nogle sager i EU. Jeg synes altså, at den konkrete sag viser, at der er et behov for bedre information af hinanden.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:10

Benny Engelbrecht (S):

Det er et meget konkret svar, og tak for det. Jeg er selvfølgelig yderst tilfreds med, at det bliver bragt op.

Et supplement i den sammenhæng skal dog lige være: Findes der eksempler på, at italienske myndigheder har kontaktet danske myndigheder for at gøre opmærksom på andre problemstillinger omkring vin? Nu kan man sige, at det jo ikke er sundhedsskadeligt, medmindre man indtager meget store mængder af vinen, at drikke vin, som er opblandet. I det her tilfælde er det jo som sagt italiensk vin, der har været opblandet med fransk vin. Det i sig selv er ikke sundhedsskadeligt, men det er jo en svindel, som det ikke desto mindre er relevant at tage vare på, ikke mindst fordi de pågældende mærkevarer er forholdsvis dyre. Man har vel altid som kunde en forventning om, at man ikke bliver fuppet, når man står i butikkerne.

Men det understreger selvfølgelig også vigtigheden af, at vi har en gensidig forståelse for, at de systemer, som vi arbejder med internationalt, også bliver respekteret og reglerne overholdt. Tilsvarende vil danske fødevaremyndigheder vel – det går jeg ud fra at ministeren kan bekræfte – altid kontakte deres udenlandske samarbejdspartnere og gøre opmærksom på det, hvis de ved, at danske eksportvirksomheder skulle gå hen og lave tilsvarende fusk. Det håber jeg naturligvis ikke de gør, men i det tilfælde de gjorde, er der jo sådan en gensidighed i forhold til den orientering.

Kl. 14:11

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 14:11

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er helt enig med hr. Benny Engelbrecht i, at vi ikke vil fuppes. Altså, vi vil ikke drikke vin, som måtte være noget andet end det, vi tror det er. Derfor er det selvfølgelig uacceptabelt, når der på den måde snydes med den vin, der er i flaskerne.

Der er allerede i dag et ret omfattende regelsæt om, hvordan den her udveksling af information skal foregå. Der er også et omfattende

regelsæt i forhold til hele kontrollen af vin i EU-sammenhæng, og det vil sige, at den grundlæggende kontrol naturligvis er der, hvor vinen produceres. Det giver sig selv. Det er der, man skal være mest opmærksom på, hvad der foregår i forbindelse med produktionen. Men så er der også som en del af kontrolsystemet beskrevet, hvordan kontrolinstanser i de forskellige lande kan bistå hinanden og netop hjælpes ad i forhold til at afdække omfanget af snyderiet eller svindel og på den måde assistere hinanden i forhold til, at man får taget de rigtige initiativer for at følge op på det, hvis der er problemer. Hele hensigten med at have sådan nogle aftaler er jo netop, at kontrolinstanser skal kunne reagere hurtigt, og at de skal kunne reagere koordineret, når der er mistanke om forfalskninger. Så det arbejder vi videre med.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:13

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vender lige tilbage til mit spørgsmål fra sidste runde, nemlig: Er der eksempler på, at de italienske myndigheder har kontaktet de danske myndigheder, og hvordan har danske myndigheder reageret i den sammenhæng? Vi har jo desværre – vi går langt tilbage i tiden – set nogle forfærdelige eksempler på, hvad der kunne ske. Det var så andre lande, som havde iblanding af decideret sundhedsskadelige ting i vinen. Det er heldigvis ikke en problemstilling, vi ser længere, men derfor er det naturligvis stadig væk bekymrende, hvis vi skal opleve, at konkrete henvendelser ikke bliver behandlet i det danske system.

Kl. 14:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Undskyld, at jeg lige glemte den del med hensyn til, om der var andre produkter. Det kan jeg simpelt hen ikke svare på på stående fod. Jeg har sørget for at vide besked med hensyn til den her vinsag, og hvordan der er blevet ageret i situationen. Om vi har haft andre eksempler, vil jeg gerne vende tilbage med skriftligt, hvis det spørgers ønske, men jeg kan ikke på stående fod fortælle, hvilke oplysninger vi har.

Kl. 14:14

Formanden:

Var det det, som hr. Benny Engelbrecht ønskede at spørge om? Så siger vi tak til hr. Benny Engelbrecht på spørgsmål 1 og går til spørgsmål 2, som også er til fødevareministeren og også stillet af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 302

2) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, set i lyset af den seneste tids mange kødskandaler, at det er acceptabelt, hvis supermarkeds kæder aflønner deres slagtermestre med en kombination af grundløn og overskudsbestemt bonus – altså en ordning, der giver et incitament til at minimere spild og dermed kan være med til at fremme spekulation i eksempelvis ompakning af kød?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:14

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, set i lyset af den seneste tids mange kødskandaler, at det er acceptabelt, hvis supermarkeds kæder aflønner deres slagtermestre med en kombination af grundløn og overskudsbestemt bonus – altså en ordning, der giver et incitament til at minimere spild og dermed kan være med til at fremme spekulation i eksempelvis ompakning af kød?

Kl. 14:15

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 14:15

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er helt klart meget utilfreds med, at der har været de her eksempler på svindel, og jeg er glad for, at vi har haft nogle gode politiske drøftelser om, hvordan vi allerbedst kan samle op på det.

Men i forhold til løn- og ansættelsesvilkår må jeg sige, at det overlader jeg til arbejdsmarkedets parter. Det vil jeg simpelt hen ikke blande mig i.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:15

Benny Engelbrecht (S):

Men vil ministeren ikke give mig ret i, at der kan være et incitament set fra en ansats synspunkt, hvis en stor del af vedkommendes løn og daglige indtægt kommer fra bonusordninger, og hvis man dermed netop er tvunget til at spekulere i, hvordan man maksimerer den profit? Der er jo ingen af os, som er i tvivl om, at dagligvarebranchen er forholdsvis hårdt presset. Der skal heller ikke herske tvivl om, at vi jo i den konkrete kødskandale, som vi for nylig har set, og som jo stadig væk har stor bevågenhed, også har set, at der især er en butikskæde, som har været meget grundig med at gøre opmærksom på de problemstillinger, som de har set liggende hos deres slagtermestre – der er sågar sket afskedigelser af nogle af slagtermestrene i den sammenhæng. Vi ser også, at der er en stor kampagne, der kører i øjeblikket, hvor man siger undskyld og ser på en række ting, man vil gøre i den sammenhæng.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at man ved et hurtigt opslag på stillingsannoncer inden for slagterbranchen – nu er det ikke, fordi jeg søger arbejde inden for slagterbranchen – bl.a. vil kunne finde en stilling, som ønskes besat i den bemeldte dagligvarekæde den 1. oktober i år. Det fremgår meget klart af stillingsopslaget, at – og jeg citerer: Du får en god løn baseret på fast løn og resultatorienteret bonus. Altså, med andre ord – her er det en butik i Randers, som jo i høj grad har været involveret i den her kødskandale – anvender man i vidt omfang bonus som en del af aflønningen.

Nu ved jeg, at ministeren har været i dialog med kæderne, og derfor er det også naturligt at spørge, om man fra kædernes side har overvejet, hvad man kan gøre for at forbedre situationen, og om ikke det her er en af de ting, man nærmere bør overveje.

Kl. 14:17

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 14:17

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil altså ikke blande mig i virksomhedernes løn- og ansættelsesforhold. Jeg mener, det er noget, der hører hjemme på arbejdsmarkedet og blandt arbejdsmarkedets parter. Jeg troede ærlig talt også, at

det var hr. Benny Engelbrechts linje, at det ikke er os politikere, der skal bestemme det, og slet ikke i forhold til nogle bestemte virksomheder, men at vi trykt overlader det til arbejdsmarkedets parter. Det håber jeg altså godt nok stadig væk er den socialdemokratiske linje på det her felt.

Det er helt rigtigt, at jeg har haft en drøftelse med detailhandelen om, hvordan de nu lever op til deres ansvar i forhold til de eksempler på svindelsager, som vi har set. Det er mit indtryk, at man i branchen er meget bevidst om, at man står med et problem – og der er nok især en kæde, der særlig har et problem i forhold til kunderne. Hvordan det så bliver tacklet, med hensyn til hvilke interne regler der gælder, og hvad man måtte vælge at gøre i forhold til rammerne for personalet, så må det være op til den enkelte virksomheds ledelse at afklare det.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:18

Benny Engelbrecht (S):

Nu er det spørgsmål jo også i høj grad holdningsbaseret. Derfor er det også relevant at stille spørgsmålet, når man netop tager i betragtning, at en så høj grad af løsningen har at gøre med den dialog, som bl.a. ministeren har haft. Jeg tror, at alle ordførere, som har arbejdet med den her sag, har været i dialog med branchen. Og den dialog er så afgørende. Derfor må det også være relevant at påpege reelle problemstillinger.

Jeg går ud fra, at ministeren også er enig i, at en incitamentsordning, hvor man i høj grad ønsker at fremme overskuddet i en butik, også dermed indirekte kan være med til at fremme, at man tænker rigtig meget i at minimere spild, for ved at minimere spild sikrer man også et større overskud.

Kl. 14:19

Formanden:

Fødevarerministeren.

Kl. 14:19

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, men det kunne vel også være, at et af incitamenterne i forbindelse med aflønningen gik på, at der var styr på sagerne, og at der ikke var problemer for virksomheden i forhold til kontrol eller ikke var eksempler på, at man ikke har overholdt reglerne på fødevarerområdet. Jeg vil holde mig til, at jeg mener, at det er virksomhedernes ansvar, og jeg synes, det er helt forkert, hvis vi politikere nu skulle til at diktere, under hvilke rammer man må have forskellige ansættelsesforhold.

Det, jeg er optaget af, er, at vi får styr på, at virksomhederne følger reglerne inden for fødevarerlovgivningen, og at vi nu har skærpet kontrollen i forhold til at opdage svindel. Der synes jeg vi har lavet en god aftale med hinanden, som jeg tror vil være medvirkende til, at vi nu får afdækket, hvis der er nogen, der bevidst overtræder reglerne.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:20

Benny Engelbrecht (S):

Ministeren siger jo ganske klart, at man også sagtens kunne forestille sig en bonusordning, som var baseret på, at der var styr på tingene i supermarkeder, men ikke nødvendigvis sådan, at hele bonusordningen var baseret på det. Og hun siger også, hvilket er fuldstændig rig-

tigt, at det jo er virksomhedernes ansvar i sidste ende, at der ikke bliver fusket med kødet.

De to udsagn er netop det, som er min pointe i den her sammenhæng, nemlig det, at jeg sandelig ikke har tænkt mig at gå ind og lovregulere, hvordan lønsammensætningen er i butikskæderne, men derimod at sende det klare budskab – og det håber jeg så sandelig også at ministeren vil være med til at sige – at butikkerne skal bruge de midler, der er nødvendige. Og når man har en butikskæde, som har store og omfattende problemer, og vi kan se, at det her kan være en af årsagerne, så burde de også i den sammenhæng netop overveje i en dialog med eksempelvis ministeren, om ikke man f.eks. kan indføre bonusordninger baseret på andet, f.eks. at der er pænt og rent i butikkerne, og at man rent faktisk overholder de regler, som findes. Der er mange muligheder på paletten, og det her er blot en af dem. Men det handler om dialogen.

Kl. 14:21

Formanden:

Fødevarerministeren.

Kl. 14:21

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, at budskabet fra både mig selv og fra hr. Benny Engelbrecht om, at vi simpelt hen vil have, at der kommer orden i tingene rundt omkring på virksomhederne, er hørt i detailhandelen. Jeg tror, man er meget opmærksom på, at det her handler om, hvorvidt forbrugerne har tillid til branchen, og at man derfor nu sætter ekstra ind i forhold til interne styringsprocesser og i det hele taget gør sig overvejelser om, hvad rammerne skal være for eksempelvis en slagterafdeling. Men det er også rigtig vigtigt, at det sker.

Vi har jo sådan set nu politisk fulgt op på det, som vi kan, i forhold til at skærpe kontrollen, i forhold til at se på sanktionsniveauet, i forhold til at diskutere offentlighedens og forbrugernes mulighed for at melde til Fødevarestyrelsen. Men det, der er nok så vigtigt, er, at erhvervslivet nu selv følger op og sørger for at få orden i egne rækker, og det har jeg en klar forventning om rent faktisk sker.

Kl. 14:22

Formanden:

Tak til fødevarerministeren og tak til hr. Benny Engelbrecht. Hermed sluttede spørgsmål 2. Spørgsmål 3 er stillet af fru Liselott Blixt til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 284

3) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Respirationscenter Øst (RCØ) ikke har mulighed for at modtage egne akutte patienter med hjemmerespirator?

Skriftlig begrundelse

Det i spørgsmålet nævnte forhold er svært problematisk, idet ekspertisen på dette område kun findes i respirationscentre. Med det stigende patientantal er dette efterhånden et stort problem, og patienterne kan i mange tilfælde ikke håndteres forsvarligt på lokalsygehus, samtidig fordrer de 24 timers vagt og skal indlægges på intensiv, hvis RCØ ikke har plads.

Formanden:

Værsgo, fru Liselott Blixt.

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil spørge, hvad ministerens holdning er til, at Respirationscenter Øst, også kaldet RCØ, ikke har mulighed for at modtage egne akutte patienter med hjemmerespirator.

Kl. 14:22

er der, når respiratoren hyler, så koster det livet for den respirationspatient. Det samme gælder, når de er derhjemme. Kommer de hjem, og der opstår et problem, så er det normalt til respirationscenteret, de bliver kørt – det er de akutte patienter, jeg taler om – for lige netop her har de specialviden til at indsætte en sonde, foretage en trakeotomi, og de ved, hvordan det skal behandles. Det er det, jeg spørger ind til.

Kl. 14:23

Vi taler meget om specialer. Her har vi en specialafdeling, der netop tager sig af respirationspatienter. Så jeg vil spørge ministeren, om ikke vi skulle prøve at kigge på det her igen og se, om det, der står skrevet, passer med virkeligheden. Det her er ikke kun for kroniske patienter. Det er for akutpatienter, og det er en specialafdeling, der vejleder og hjælper hjælperne til at kunne udføre det her arbejde.

Kl. 14:23

Kl. 14:27

Formanden:

Det er så ministeren, værsgo.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Indledningsvis må jeg slå fast, at kapaciteten på Respirationscenter Øst er et ansvar for Region Hovedstaden. Grundlaget for Respirationscenter Øst er beskrevet i Sundhedsstyrelsens vejledning vedrørende kronisk respirationsinsufficiens fra 1990. Det fremgår af den vejledning, at respirationscentre har det overordnede tilsyn og skal yde bistand, rådgivning og vejledning vedrørende behandling, også akut, af patienter med respirationsinsufficiens, som ikke har baggrund i en lungelidelse. Det har ikke ligget i vejledningens intention, at respirationscentre skulle kunne varetage alle opgaver, herunder modtage patienter med kronisk respirationsinsufficiens ved akut opståede problemer.

Behandlingen af patienter med kronisk respirationsinsufficiens bør ske i tæt samarbejde mellem det pågældende respirationscenter, den relevante intensive afdeling i patientens egen region og andre relevante afdelinger i den pågældendes region. De relevante intensive afdelinger er forpligtet til at medvirke i den rutinemæssige indsats i forhold til de patienter. De intensive afdelinger skal som udgangspunkt kunne varetage umiddelbar akutbehandling i samarbejde med respirationscentre eller efter rådgivning med respirationscentre.

Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at en relevant intensiv afdeling som udgangspunkt bør kunne varetage den akutte situation efter respirationscentrenes instruks. Hvis der er behov for det, kan patienten eventuelt flyttes til et af de to respirationscentre næste dag.

Respirationscenter Øst er ikke dimensioneret eller i øvrigt bemanded til at være modtagende afdeling for respirationsbrugere med akutte indlæggelseskrævende sygdomme. Den opgave med respirationsbrugere som patienter med andre kroniske tilstande, som rammes af akut sygdom, skal løses af nærmeste hospital med akutmodtagelse.

Jeg er derfor også positiv over for, at Sundhedsstyrelsen i den nye vejledning om specialeplanlægning i specialet anæstesiologi har præciseret, at der bør udarbejdes en vejledning for øget samarbejde med afdelinger med regionsfunktioner efter etablering af respirator i eget hjem. Denne præcisering skal fortsat sikre kvaliteten af behandlingen, men også afhjælpe kapacitetsproblemet.

Kl. 14:25

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:25

Liselott Blixt (DF):

Der er meget langt fra virkeligheden til, hvad der står nedskrevet for visse grupper. Hvis man har været inde på Respirationscenter Øst, vil man vide, at dem, der bliver indlagt, kan være børn, der er trafikofre, der får en trakeotomi, og som har hjælpere, der skal oplæres til at passe dem 24 timer i døgnet. Det er ALS-patienter, som får lavet en trakeotomi, fordi de ikke selv kan trække vejret. De kan heller ikke bruge deres arme. De får også 24 timers hjælp af hjælpere, som skal have oplæring i 6-8 uger. Det kan være en meget svær og lang periode, hvor de skal have mange hjælpere indover, fordi det er et specielt arbejde, og det er et arbejde, der indebærer, at hvis man ikke

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Når fru Liselott Blixt ønsker at diskutere noget, har jeg jo aldrig sagt nej til, at vi kan diskutere det. Men jeg må alligevel fastholde helt overordnet, at ansvaret for bemanningen og for, at der er den rette kapacitet til stede, er Region Hovedstadens.

Så nævner fru Liselott Blixt, at Respirationscenter Øst tager sig af ALS og tager sig af børn. Der er ikke nogen uenighed i, at kvaliteten er meget høj. Det, vi bare må fastholde, er, at det jo er respiration for folk, der ikke lider af en lungelidelse, fordi de akutte og dem, der har lungelidelser, jo netop skal over på et, her i debatten kan vi vist godt kalde det et normalt hospital. Det er den kapacitet og den balance, som Region Hovedstaden skal finde. Jeg siger ikke, at de altid finder den, men det er sådan, spillereglerne er.

Kl. 14:28

Formanden:

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:28

Liselott Blixt (DF):

Nu er jeg sundhedsordfører herinde, og jeg kan ikke gå til regionen og fortælle dem, hvordan jeg synes de skal gøre. Den, jeg kan gå til, er sundhedsministeren, så det er derfor, jeg stiller de her spørgsmål.

Jeg mener, at den måde, vi behandler vores respirationspatienter på, er under al kritik. Vi ser, at når de ikke kan komme ind på respirationscenteret, bliver de kørt til en intensivafdeling, og vi ved, at der er mangel på pladser på intensivafdelingerne. Vi ser respirationspatienter blive kørt flere hundrede kilometer rundt i ambulancer. Vi har haft spørgsmålet op før i forbindelse med intensivafdelingerne, og nu skæres der endnu en gang på en respirationsafdeling. Det vil sige, at vi får endnu flere, der bliver kørt rundt i ambulancer, med den fare, det kan medføre. Mener ministeren ikke, det er et problem?

Kl. 14:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er godt klar over, at fru Liselott Blixt ikke her i Folketingssalen kan stille spørgsmål til de ansvarlige politikere ude i regionerne, så det var ikke for at klynke og sige, at der ikke må stilles spørgsmål til mig, for det må der meget gerne. Så skal jeg i øvrigt gerne lade tingene gå videre til regionerne. Jeg er også godt klar over, at fru Liselott Blixt ønsker regionerne nedlagt, og i så fald kunne man jo så gå direkte til mig, når det handlede om selve bemanningen.

Men i dag er det altså sådan, at det er regionerne, der skal foretage prioriteringerne og bemandingerne inden for den samlede sum, de får, og der har jeg ikke konkret anledning til at sige, at der er noget, der ikke er foregået korrekt i Region Hovedstaden. Jeg vil selvfølgelig altid gerne tage en diskussion med fru Liselott Blixt om, hvorvidt man kunne gøre tingene anderledes, og jeg vil da også godt være med til at diskutere, om der konkret er et problem her, men jeg er altså ikke blevet gjort opmærksom på – heller i ikke den offentlige debat – at der her er et problem af generel karakter.

Kl. 14:29

Formanden:

Fru Liselott Blixt? Godt, hermed sluttede spørgsmål 3.

Vi går til spørgsmål 4, og det er også stillet af fru Liselott Blixt og er også til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 285

4) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at Respirationscenter Øst (RCØ) har skåret ret drastisk i budgettet og derfor ikke kan opretholde den kapacitet, det tidligere har haft, samtidig med at vi ser, at der er 6 måneders ventetid på, at en patient kan komme til, samt at man oplever dødsfald af patienter på ventelisten?

Skriftlig begrundelse

Antallet af patienter tilknyttet Respirationscenter Øst (RCØ) er vokset meget betydeligt, siden de to danske respirationscentre blev etableret i 1990. I 1995 var antallet ca. 200, i 2000 ca. 425 og i 2009 ca. 1400 patienter. Samtidig er patientklientellet med årene blevet langt mere varieret og generelt mere »tungt«. Dette gælder f.eks. ALS-gruppen og små børn med sjældne syndromer, som behandles langt mere aktivt i dag sammenlignet med tidligere. De fysiske rammer har gennem årene stort set været de samme og består af syv senge-stuer og et ambulatorium. Normeringen i sygeplejegruppen har været uændret (ca. 25, inkl. 2 sekretærer), mens lægenormeringen er øget fra 1½ til 2½. I sommeren 2009 besluttede Neurocentrets ledelse endda at reducere normeringen i plejegruppen med 20 pct. Dette var begrundet i en såkaldt budgettilpasning. Dette står i skarp modsætning til forholdene i Respirationscenter Vest i Århus, som står over for en udvidelse på mere end 50 pct. af kapaciteten.

Formanden:

Værsgo, fru Liselott Blixt.

Kl. 14:30

Liselott Blixt (DF):

Tak. Det omhandler samme sag som det foregående spørgsmål.

Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at Respirationscenter Øst har skåret ret drastisk i budgettet og derfor ikke kan opretholde den kapacitet, det tidligere har haft, samtidig med at vi ser, at der er 6 måneders ventetid på, at en patient kan komme til, samt at man oplever dødsfald af patienter på ventelisten?

Kl. 14:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Med fare for, at jeg kommer til at gentage mig selv, må jeg også indledningsvis fastslå, at det er regionerne som sygehusejere, der har ansvaret for at sikre den tilstrækkelige kapacitet ude i sygehusvæse-

net. Det er derfor Region Hovedstadens ansvar at sikre, at Respirationscenter Øst har den rette kapacitet.

Men i forbindelse med spørgsmålene her har mit ministerium været i kontakt med Region Hovedstaden for at finde ud af, hvad der er op og ned i den konkrete sag. Og Region Hovedstaden har oplyst, at Respirationscenter Øst som en del af Rigshospitalets Neurocenter og Neuroanæstesiologiske Klinik er underlagt helt de samme vilkår som de øvrige afdelinger, når budgettilpasninger skal udmøntes. I 2009 er budgettet for Respirationscenter Øst blevet reduceret med et beløb svarende til én sygeplejerskestilling ud af i alt 25 plejenormeringer og sekretærer. Det skete, samtidig med at et betydeligt merforbrug blev bragt til ophør for at sikre budgetoverholdelse. De vilkår, der har været gældende for Respirationscenter Øst, er derfor ikke anderledes, end hvad der gælder for øvrige afdelinger.

Når det så er sagt, må jeg sige, at jeg selvfølgelig heller er ikke tilfreds med, at en patient skal vente 6 måneder for at komme til. Jeg er derimod tilfreds med, at Sundhedsstyrelsen i den nye specialevejledning, bl.a. som følge af kapacitetsproblemer, har præciseret, at der bør udarbejdes vejledninger for et øget samarbejde mellem afdelinger med regionsfunktioner efter etablering af en respirator i eget hjem.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:32

Liselott Blixt (DF):

Med hensyn til kapaciteten: Respirationscenteret blev etableret i 1990. I 1995 var antallet af patienter 200; i dag skriver vi 1.400 patienter, og der er ikke blevet udvidet i den tid. Der er lige så mange sygeplejersker, som der var dengang, og nu har man skåret ned. Der bliver stadig flere, der får de sygdomme, som vi kan afhjælpe med respirator.

Så jeg mener, der må være et problem, når vi også taler om, at vi gerne vil have de her specialafdelinger – og ikke mindst med hensyn til specialeplanlægningen. Af hospitalsplanen fremgår det f.eks., at Respirationscenter Øst skal til Glostrup som led i etableringen af neurorehabiliteringen. Men for det første er RCØ ikke rehabilitering, og for den andet påpeger Erik Juhl-udvalget, at specialafdelinger maksimalt skal ligge ét til to steder, og her er det Rigshospitalet og Skejby.

Så jeg synes, det kommer lidt i karambolage med hinanden. Hvad er det, vi taler om? Rehabilitering? Det er det jo ikke, når man kommer og skal have lavet en trakeotomi og have oplært nogle hjælpere, eller man kommer ind, fordi tuben er gledet ud. Der mener jeg man må gå ind og se, hvad det er for et speciale, der er tale om, og om det er det rigtige, når vi skal begynde at flytte det. Mener ministeren ikke, at der er et problem i, at vi rykker det til Glostrup f.eks., i lyset af at det er den specialafdeling, der hører til på Rigshospitalet?

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu venter vi jo alle sammen i spænding på Sundhedsstyrelsens udmelding vedrørende specialeplanlægningen. Derfor har jeg ikke nogen kommentarer til, om noget skal rykke fra Rigshospitalet til Glostrup, for det er jeg konkret slet ikke bekendt med.

Diskussionen her tager jo en drejning over mod specialeplanlægning generelt, og den diskussion tager jeg gerne. Men når der bliver sagt, at der i 1995 var 200 patienter i Respirationscenter Øst og i dag er 1.400 patienter, lyder det jo umiddelbart, som om de samme syge-

plejersker laver meget mere. Men der er jo i samme periode også blevet bedre muligheder for at lade patienter få egenomsorg i eget hjem, med respirator i eget hjem. Det vil sige, at der med moderne teknologi er sket nogle opgaveglidninger.

Mere kan jeg ikke sige om en konkret sag, som jeg ikke kender mere til end de spørgsmål, vi har her.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:34

Liselott Blixt (DF):

Det kommer til at køre lidt i det samme, men mener ministeren ikke, at man med sådan et speciale her måske i stedet burde opgradere? Vi ser her hjemmerespiratorer, som mennesker går med 24 timer i døgnnet. De bliver vejledt af respirationscenteret. Er der problemer med maskinen, skal man ud med maskinen. Var det ikke bedre, at det var specialister fra centeret, der måske også tog ud i hjemmene hos de mennesker, der ikke selv kan komme derind, uden at de har en lang og dyr transport og en masse besvær for dem selv med at komme derind? Netop det var måske et område, hvor man skulle opgradere i stedet for at spare.

Mener ministeren ikke, at specialer handler om at gøre sig bedre og dygtigere på et område, at have en viden og forske i et område? Er det ikke det, vi bruger specialerne til?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jo, det er lige nøjagtig det, vi skal bruge specialerne til. Det drejer sig om at hæve den samlede kvalitet, og at alle bliver dygtigere og dygtigere. Og fru Liselott Blixt kan udmærket have ret i, at vi skal opgradere vejledning – det kan hun udmærket have ret i. Mit problem er bare, at det kan jeg ikke stå her og sige med sikkerhed, for der vil jeg altså gerne afvente og se, hvad Sundhedsstyrelsens faglige indstilling er, når de nu melder ud senere i denne måned om indholdet af den samlede specialeplanlægning.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt. (*Liselott Blixt* (DF): Jeg har fået svar.) Der er ikke flere spørgsmål. O.k. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 298

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at ministeren ikke bare fremsætter det beslutningsforslag nr. B 88, folketingsåret 1996-97, som løser problematikken om deltidsbrandmændene ved at aflønne dem med vederlag, så de kan fortsætte deres livsvigtige gerning, selv om de mister deres fuldtidsarbejde?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:36

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Hvad er årsagen til, at ministeren ikke bare fremsætter det beslutningsforslag nr. B 88, folketingsåret 1996-97, som løser proble-

matikken om deltidsbrandmændene ved at aflønne dem med vederlag, så de kan fortsætte deres livsvigtige gerning, selv om de mister deres fuldtidsarbejde?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, så står vi her igen, og det er til trods for, at hr. Bjarne Laustsen jo udmærket godt er klar over, at der bliver arbejdet på højtryk på den her sag.

Jeg må indledningsvis gentage og understrege, at det er afgørende, at vi ikke kaster os ud i nogen hurtige politiske hovsaløsninger. Vi har fået oplyst, at den såkaldte vederlagsmodel netop er noget af det, arbejdsgruppen har kigget på. Og det hurtige svar på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål er jo, at det ganske enkelt ikke er den rigtige løsning på problemet. Almindeligt lønarbejde kan ikke bare opfattes som et borgerligt ombud – løn for arbejde er løn for arbejde. Bare fordi man kalder det noget andet, ændrer det jo altså ikke på, at arbejde som deltidsbrandmand stadig er lønarbejde. Et borgerligt ombud er et tillidshverv, som man almindeligvis vælges til, og hvad der er endnu vigtigere: Et borgerligt ombud er hverken omfattet af funktionærloven eller af andre arbejdsretlige regler. Hvis stillingen som deltidsbrandmand fik status som et borgerligt ombud, ville deltidsbrandmænd miste væsentlige lovregulerede arbejdsrettigheder, og ikke nok med det: Den reelle konsekvens i forhold til dagpengereglerne vil faktisk være, at arbejdet f.eks. ikke kan danne grundlag for optagelse i en a-kasse eller medregnes i beskæftigelseskravet. Det var formodentlig også derfor, at hverken Landsklubben For Deltidsansatte Brandfolk eller Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, så vidt jeg er orienteret, kunne støtte en gennemførelse af vederlagsmodellen for mere end 10 år siden. Konsekvenserne af vederlagsmodellen har ikke ændret sig siden da, og jeg er bange for, at en gennemførelse af den model netop må betragtes som en politisk hovsaløsning. Og det er baggrunden for, at regeringen ikke bare fremsætter det gamle beslutningsforslag, som hr. Bjarne Laustsen henviser til.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:39

Bjarne Laustsen (S):

Tak for besvarelsen. Jeg kan bestemt ikke genkende det billede af, at der skulle blive arbejdet på højtryk på den her sag. Vi ved jo alle sammen, at der er sket store virksomhedslukninger, bl.a. i Frederikshavn, og det er jo lige slemt, uanset hvor det er. Men jeg ved, at ministeren gav tilsagn om, at hun, hvis der var nogen problemer, var meget lydhør over for dem. Jeg står her med et brev dateret den 20. august fra borgmesteren i Frederikshavn, og der har man gjort opmærksom på den problematik. Borgmesteren havde intet svar fået på sagen siden den 20. august.

Jeg var til møde sammen med 60-70 deltidsbrandmænd i aftes i Frederikshavn og folk med interesse for sagen, og mange af dem havde også skrevet til ministeren, men havde ikke fået noget svar tilbage. Når ministeren siger, at det er en sag, der ligger regeringen meget på sinde, og at man arbejder på højtryk, ja, så kan jeg ikke genkende den bemærkning. Og jeg kan heller ikke genkende, at foreningen, som organiserer deltidsbrandmændene, ikke skulle støtte sagen. Det gør de i hvert fald i dag. For det, der er sket siden hen, er jo, at regeringen har vedtaget, at deltidsbrandmændene også skal være omfattet af reglerne om supplerende dagpenge. Det er derfor, re-

geringen her har lavet et problem for sig selv og ikke mindst for deltidshandværkerne. Så er det jo, at vi kigger på, hvilke løsninger der så kan være, og så kan jeg ikke forstå, at ministeren synes, at hr. Helge Sander og hr. Brian Mikkelsen og andre gode folk i 1996-97 foreslog noget, der er helt urealistisk i dag. Altså, der er jo ikke noget i a-kasse-lovgivningen, der forhindrer, at man giver dem vederlag. Ministeren kan selvfølgelig også vælge at sige: Den vej vil vi ikke gå; vi vil hellere fritage dem for reglerne om supplerende dagpenge, som de var før, for 1½ år siden. Så er problemet løst. Jeg tror, at problemet bare bliver værre, for vi oplever, at ledigheden bare stiger og stiger, regeringen regner selv med, at der bliver 40.000-50.000 flere ledige, end der er nu, og deltidshandværkere vil også udgøre en meget stor procentdel af dem, der bliver fyret i fremtiden. Så problemet bliver ikke mindre; det haster meget med en løsning.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg er jo fuldstændig enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det her problem skal løses, og det ved hr. Bjarne Laustsen også fuldstændig. Og man kan jo så fristes lidt til at spørge hr. Bjarne Laustsen, at hvis det nu var så god en idé, der var for nogle år siden, for 10 år siden, hvorfor var Socialdemokratiet så egentlig imod på det tidspunkt?

Men det væsentlige i det her er jo i virkeligheden, at man vil komme til at stille de her mennesker i en meget uheldig situation, fordi de med et borgerligt ombud netop ikke vil være omfattet af bl.a. funktionærloven, men heller ikke af andre arbejdsretlige regler. Det synes jeg da er et meget stort problem, og det tror jeg egentlig også at hr. Bjarne Laustsens synes, når skåltalerne er slut. Men der er én ting, som vi er fuldstændig enige om, og det er, at det her er et problem, der skal løses.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:41

Bjarne Laustsen (S):

Jamen jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man bygger så mange hegn og barrierer op for sig selv, og at man ikke bare tager og finder en løsning. Der skal findes en løsning på det her problem. Der er to muligheder, og derfor handler det selvfølgelig om at gå ind og kigge på det her.

Da sagen i sin tid fik et andet udfald, var det selvfølgelig, fordi man da lavede nogle forbedringer for brandmændene, bl.a. vedrørende timeoverførselsreglerne osv. Dernæst var det, fordi de slet ikke var omfattet af reglerne om supplerende dagpenge. Det problem, vi har i dag, eksisterede slet ikke på det tidspunkt. Derfor var der ingen grund til at gøre noget.

Nu har regeringen lavet et problem, og derfor bliver man nødt til at finde en af to løsninger: Den ene er, at man fritager dem for reglerne om supplerende dagpenge; den anden er, at man laver en vederlagsmodel, som de borgerlige foreslog for godt 10 år siden. Hvor svært kan det være?

Det fremgik af en debatudsendelse i Frederikshavn i aftes, at problemets manglende løsning skulle skyldes finanslovforhandlingerne. Men det her problem gjorde jeg opmærksom på i maj måned. Ministeren lovede, at der hurtigt ville ske noget. Jeg venter altså stadig væk.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men heller ikke hr. Bjarne Laustsen kan være interesseret i, at det bliver en løsning, der ikke er holdbar i fremtiden. Derfor bliver vi nødt til at grave et spadestik dybere, selv om det nemmest selvfølgelig ville være bare at lave en politisk hovsaløsning og så vende tilbage næste gang, der dukker et problem op. Det går altså ikke, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

Derfor skal vi det her spadestik dybere, og det viser sig jo altså, at der er store problemer bl.a. med rekruttering, og at det sandsynligvis ikke er et spørgsmål om dagpenge alene, men et spørgsmål om mange andre ting. Og det er det, vi bliver nødt til at have på plads. Det kan simpelt hen hverken være Socialdemokratiets eller hr. Bjarne Laustsens ønske, at det her bare skal løses med et snuptag, som så ikke holder i fremtiden. Derfor bliver vi nødt til at bruge den tid, der skal til. Jeg lover hr. Bjarne Laustsen, at det her kommer til at gå hurtigt, og at den sag her ligger mig nøjagtig lige så meget på sinde, som den ligger hr. Bjarne Laustsen på sinde.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er et par medspørgere. Først hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:44

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det lyder jo godt, at ministeren siger, at det skal komme til at gå hurtigt, for vi får jo snart et aktuelt problem. Alene i Frederikshavn er det 11 ud af 19 deltidshandværkere, der snart falder for grænsen, og derfor skal der findes en løsning.

Før sommerferien lovede ministeren, at der skulle findes en løsning, og da var ministeren i dialog med forsvarsministeren. Har ministeren fundet ud af, hvor problemet hører hjemme, og hvordan og hvor det skal løses – af forsvarsministeren eller af beskæftigelsesministeren? Og hvor langt er man kommet med at finde ud af, hvem der sidder med aben?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo meget vigtigt, at det her netop ikke bliver et abespil, for det væsentlige i det her er, at vi skal have løst det her problem – og der ved jeg også, at om der er nogen, der er interesseret i det, er det jo også hr. Bent Bøgsted, fordi hr. Bent Bøgsted netop flere gange har rejst den her problemstilling over for mig, og det er jeg meget glad for.

Derfor vil jeg også berolige ved at sige, at der bliver arbejdet på den her sag, men at løsningen nødvendigvis skal findes mellem de tre ministerier, nemlig Beskæftigelsesministeriet, Forsvarsministeriet og Finansministeriet, og at de tre ministerier arbejder sammen om løsningen på det her. Tiden har været brugt på netop at komme et spadestik dybere, så vi kan få kigget lidt bredere på de rekrutteringsproblemer, der er omkring deltidshandværkerne.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:45

Kl. 14:47

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Man kan så diskutere, om det lød beroligende, for jo flere ministre, der er indblandet i det, jo sværere kan det jo være at finde en løsning. Men er ministeren indstillet på at finde en løsning, hvor man kan sige, at man holder brandmændene helt ude af dagpengesystemet, så de kører med deres helt egen ordning vedrørende deltidsbrandmænd? Så kan de stadig, selv om de kommer op på arbejdsfordeling eller bliver ledige, tage ud og slukke ildebrand.

Der tænker jeg på, at man kan lave et system, hvor man kan sige: Der er en speciel ordning for deltidsbrandmænd, der kører helt ved siden af dagpengesystemet, helt ved siden af det andet, men kun for at opretholde beredskabet.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at dagpengereglerne gælder for alle, også for deltidsbrandmænd. Men det er helt afgørende, at vi finder en løsning på den her sag. Jeg er klar over, at det også en sag, der ligger hr. Bent Bøgsted meget på sinde, og derfor er jeg også meget sikker på, at vi nok skal finde en god løsning på det.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Helle Dam som medspørger.

Kl. 14:46

Helle Dam (S):

Ministeren taler om rekrutteringsproblemer, og når de findes, er det vel endnu mere vigtigt at holde fast i dem, vi har. Ministeren siger også, at løsningen ikke skal findes i a-kasse-loven og den heller ikke skal findes i ændringer omkring vederlag. Tiden går altså, og det gør den også i begrænsningen på dagpenge retten og de 30 uger. Vi har simpelt hen ikke tid til at blive ved med at vente på det her. Ministeren er nødt til at fortælle, hvor tæt vi er på en konkret løsning. Det er vigtigt.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil ikke stå her og sætte timer eller dage på, men jeg kan blot sige til fru Helle Dam, at der bliver arbejdet intensivt på den her sag, at løsningen naturligvis skal findes, og at der også bliver fundet en løsning.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Helle Dam.

Kl. 14:47

Helle Dam (S):

Jeg har ikke mere.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Med hensyn til det der med, hvem der har aben, vil jeg sige, at det har ministeren og det har hr. Bent Bøgsted, fordi det er regeringen og Dansk Folkeparti, der har lavet en aftale om de supplerende dagpenge. Derfor kunne man jo sige, at hvis Dansk Folkeparti ville løse den her sag, kunne man gøre det lige så let som at foreslå, at et sygehus skulle flyttes fra en by til en anden. Så var det her problem løst. Det er bare sniksnak, for man kunne godt finde en løsning, hvis man ville.

Jeg har forsøgt at sætte fokus på, at det kan løses på de her to måder, og jeg har ikke hørt nogen væsentlige argumenter for, hvorfor det ikke kan lade sig gøre. Hvis det virkelig ligger regeringen så meget på sinde, må der da kunne findes en løsning. Det her er en livsvigtig opgave, lige så vigtig som det er at sidde i et byråd. Om det hedder det ene eller det andet eller det tredje, er lige meget. Vi har bare nogle regler. Som hr. Bent Bøgsted også gjorde rede for, står en overordentlig stor part af de deltidsbrandmænd, der er i Frederikshavn, til at ryge helt ud. De kan simpelt hen ikke fortsætte med deres brandmandsgerning. Så kan man godt diskutere, om det er et rekrutteringsproblem. Det bliver det, og det er bare der, at jeg synes, det er tåbeligt, at vi i stedet for at bruge de brandmænd, vi har, skal til at bruge penge på at uddanne nogle nye, og det er altså en ond cirkel. Se nu at få løst det her problem – det beder jeg så indtrængende om. Hvis det ligger så meget på sinde, må der også kunne findes en løsning på problemet.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Bjarne Laustsen siger, at vi bare har nogle regler og de bare skal ændres. Men det kunne jo så være interessant at høre et bud fra Socialdemokratiet på, hvordan man så vil løse den problemstilling, hvis det nu er vederlagsmodellen, man skulle gå videre med, at deltidsbrandmændene så ikke er omfattet af funktionærlovens bestemmelser og andre arbejdsretlige bestemmelser. Det ville jo i virkeligheden være at gøre de her deltidsbrandmænd en bjørnetjeneste. Så det må man jo ud og forklare efterfølgende, hvis det er den model, der skal gennemføres. Derfor er tingene ikke så enkle, som hr. Bjarne Laustsen forsøger at fremstille dem. Men jeg kan berolige hr. Bjarne Laustsen med, at der bliver arbejdet på den her sag, og at det her ligger mig nøjagtig lige så meget på sinde at finde en løsning på, som det ligger hr. Bjarne Laustsen på sinde.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren og også af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:50

Spm. nr. S 300

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren fjerne de bureaukratiske regler, som eksisterer i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger, som f.eks. 30-ugers-reglen og tabet af retten til at kunne modtage Statens Voksenuddannelses-tøtte?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Vil ministeren fjerne de bureaukratiske regler, som eksisterer i forbindelse med arbejdsfordelingsordninger, som f.eks. 30-ugers-reglen og tabet af retten til at kunne modtage Statens Voksenuddannelsesstøtte?

Kl. 14:50

deret. Det ligger i overenskomsten, hvordan man kan tilrettelægge det.

Det her handler simpelt hen om, hvorfor den opkvalificeringsmulighed, som man kan få, når man har været på en arbejdsfordelingsordning, forsvinder som dug for solen. Og man kan ikke som voksen med forsørgelse osv. give sig til at læse på SU. Jeg ved, regeringen siger, at de gerne vil fjerne alle de barrierer og alle de der ting. Her er et helt konkret tilfælde. Var det 105 eller 106 regler, eller var det 146, regeringen ville fjerne? Her er bare et forslag til, hvordan man kunne fjerne en enkelt regel, og det vil betyde rigtig meget for rigtig mange mennesker, som ikke har trukket på uddannelseskontoen, og som så ville kunne komme videre med deres liv ved at blive opkvalificeret.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:50

Jeg vil sige til ministeren, at den regel skal fjernes!

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg forstår spørgsmålet specifikt i forhold til 30-ugers reglen, ønsker hr. Bjarne Laustsen, at der skal indføres en række særregler for personer på arbejdsfordeling. Det er min holdning, at reglerne skal være ens for alle, der modtager supplerende dagpenge. Det, hr. Bjarne Laustsen foreslår, vil betyde, at folk på arbejdsfordeling bliver bedre stillet end andre dagpengemodtagere. Formålet med arbejdsfordeling er at give en hjælpende hånd til virksomheder, der i en kortere periode oplever en ordnede gang. Det er ikke formålet, at medarbejderne skal bindes til virksomhederne i længere perioder, når der reelt ikke er arbejde til dem. Jo mere vi lemper på reglerne, jo mere kommer arbejdsfordeling til at minde om en erhvervsstøtte.

Jeg mener derfor, vi skal fastholde tidsbegrænsningerne for supplerende dagpenge.

Jeg kan herudover generelt oplyse, at arbejdsfordeling som udgangspunkt skal omfatte enten en virksomhed som helhed, en virksomhedsafdeling eller en bestemt produktionsenhed i virksomheden. I særlige tilfælde kan Det Regionale Arbejdsmarkedsråd dog godkende andre arbejdsfordelinger. Der er i øvrigt i dag gode muligheder for uddannelse på SVU eller VEU, og jeg er bekendt med, at denne mulighed anvendes som alternativ til arbejdsfordeling.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:52

Bjarne Laustsen (S):

Åh, jeg ved søreme ikke, om ministeren har misforstået spørgsmålet. Det er jo det modsatte, der er tilfældet her. Hvis en virksomhed har haft en nedgang, men man tror på, at man kan få produktionen til at køre igen og dermed beholde alle de dygtige medarbejdere, så er reglerne sådan i dag, at man kan tage en arbejdsfordelingsordning på 13 uger og muligvis forlænge den til 26 uger. Hvis der stadig væk ikke kommer den nødvendige gang i produktionen, vil mange stille det spørgsmål, om man er nødt til at have en ny form for uddannelse. Mange af de her folk er jo ufaglærte og har aldrig trukket på uddannelseskontoen, og det kan være, de skal have en 9.-klasses-eksamen. Det kan de altså ikke få, fordi de deltager på en arbejdsfordeling. De bliver straffet. Vi kan tage to virksomheder, der ligger lige ved siden af hinanden, det kunne være i Frederikshavn og være Martin og MAN, hvoraf den ene virksomhed har gjort brug af arbejdsfordelingsordningen, og de kan ikke få det, den anden kan få det. Så siger ministeren, reglerne skal være ens for alle. Det er simpelt hen så langt ude, for det er jo ikke tilfældet. Man bliver straffet, fordi man har brugt et ganske almindeligt redskab, som selv ministeren siger kan være ganske fornuftigt.

Vores regler om arbejdsfordelingsordninger er for så vidt ganske udmærkede. Det er jo sådan, at hvis der er anden beskæftigelse at få, fuldtids, så skal man tage det, ellers er man ikke berettiget til at være på ordningen, og reglerne om opsigelse og den slags ting er suspen-

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er korrekt, at det er 105 regler, som regeringen har forsøgt at få fjernet og forsøger at få fjernet og selvfølgelig håber at få fjernet, og det håber vi selvfølgelig Socialdemokratiet vil hjælpe regeringen med. Men vi må se, om der også i Socialdemokratiet er vilje til at fjerne bureaukrati.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det jo er sådan, at spørgsmål om de eksisterende muligheder for at deltage i uddannelse enten efter SVU-reglerne eller VEU-reglerne hører til i Undervisningsministeriet. Så derfor må de specifikke spørgsmål om ordningerne så rettes til Undervisningsministeriet.

Det er også klart, at jeg ikke kan stå her og tage stilling til helt konkrete sager, som hr. Bjarne Laustsen nævner, men jeg vil dog sige, at hvis det er sådan, at hr. Bjarne Laustsen har nogle konkrete eksempler på, at medarbejdere har mistet deres ret til SVU på grund af reglerne om arbejdsfordeling, så vil jeg faktisk bede om at få dem tilsendt. Så har jeg mulighed for at se nærmere på, hvad det er, og derfor vil jeg meget gerne have de konkrete eksempler, hr. Bjarne Laustsen har fundet.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:55

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil bare sige, at jeg bestemt ikke er så nøjsom. Jeg synes, at 105 regler – skøre regler, eller hvad de er – kan være alt for lidt. Jeg har et langt højere ambitionsniveau. Jeg vil godt bare på arbejdsmarkedsrådet finde 105 regler, for dem kunne vi sætte os ned og finde. Sagen er jo den, at ministeren trods den stigende arbejdsløshed ikke har fundet anledning til at fjerne en eneste regel fra sit område, ikke en eneste regel, der modvirker, at der kan ske noget fornuftigt, så folk, der er blevet arbejdsløse, kan komme i uddannelse osv. Man giver dem slet ikke tilbuddet, men siger: Nej, det kan de ikke få. For hvis man har været på arbejdsfordelingsordning, kan man ikke få SVU. Så siger ministeren, at jeg skal komme med nogle eksempler. Jamen det er jo forbudt at give SVU.

Ministeren skal tage sig sammen, og regeringen skal tage sig sammen og få fjernet de bureaukratiske regler, der gør, at folk ikke kan få en opkvalificering. Sådan er det. Der står i dag, at man ikke kan opkvalificere, og det er noget, man ude på den store virksomhed, der er ved at lukke ned, støder på, når man laver arbejdsfordeling. Så siger man: Hvilke tilbud er der til jer? Ja, det tilbud er der så ikke, fordi regeringen siger, at det ikke må gives. Men jeg skal gerne kom-

me med tonsvis af eksempler, så vi, hvis vi kan blive enige om, at den her regel skal fjernes, kan komme i gang – jo hurtigere, des bedre.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg håber virkelig, at hr. Bjarne Laustsen tager imod en fremstrakt hånd og sender de eksempler, som han mener at have, for jeg vil meget gerne kigge på dem, men dermed ikke være sagt, at jeg vil ændre reglerne. Men jeg vil naturligvis gerne kigge på de ting, som hr. Bjarne Laustsen kan komme med.

Lad mig så først lige til den sang om afbureaukratisering sige, at jeg jo ikke er bekendt med, om Socialdemokratiet overhovedet vil stemme for de 105 forslag, som regeringen har fremlagt, det kan jeg jo håbe på, og jeg kan håbe på, at der også er alvor bag ordene, når hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet slår sig op på gerne at ville lave en afbureaukratisering. Så det håber jeg på.

Dernæst er det mig bekendt ikke sådan, at Socialdemokratiet stemte for alle de afbureaukratiseringstiltag, som regeringen gjorde på beskæftigelsesområdet sidste år, hvor der jo netop blev fjernet regel efter regel på beskæftigelsesområdet, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Det er jo, fordi beskæftigelsesområdet er det område, der kom først med regelforenklung, at der ikke er noget i den nye pakke med de 105 regler. Det ved hr. Bjarne Laustsen vist godt.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:57

Bjarne Laustsen (S):

Der skal nok komme en fremstrakt hånd og alle de der eksempler, men det her drejer sig om at tage nogle kloge beslutninger. Vi ved, at når ledigheden stiger, giver det et pres på vores uddannelsesinstitutioner, for der er nogle, der skal skifte fra en branche til en anden osv. osv. Derfor synes jeg, og vi har diskuteret det nogle gange, at det er tåbeligt, vi har nogle regler. Og den der regel med brandmændene er jo en regel, regeringen har lavet, før var brandmændene ikke omfattet af sådan en regel. Det er det første og regel nr. 106, man kunne fjerne så let som ingenting i verden, og så var det problem simpelt hen løst. Tag nu imod den fremstrakte hånd, vil jeg sige til ministeren.

Det er da på tide at vågne op og erkende, at selv om man synes, at ledigheden endnu ikke er stor nok, kan der godt være behov for at kigge på og justere nogle af de her ting, så mange af de mennesker, der er røget ud af arbejdsmarkedet, allerede på nuværende tidspunkt kan komme i gang med at skabe sig en ny tilværelse, måske på baggrund af en ny uddannelse. Det synes jeg er enormt vigtigt.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er snart ikke til at komme til for fremstrakte hænder, problemet er bare, at hr. Bjarne Laustsen ikke tager imod dem, og at hr. Bjarne Laustsen og hans parti, Socialdemokratiet, ikke tog imod den fremstrakte hånd sidste år, da vi lavede afbureaukratisering på beskæftigelsesområdet. Dermed skal ikke være sagt, at det ikke kan være, at der er andre ting på beskæftigelsesområdet, der skal afbureaukratisere

res på et senere tidspunkt, men fordi hr. Bjarne Laustsen lige nøjagtig synes, at der nu skal ændres på nogle regler eller andre ting, er det jo ikke sikkert, at regeringen og jeg er enige med hr. Bjarne Laustsen i alting.

Men nu synes jeg, at hr. Bjarne Laustsen skulle tage at få fremsendt de helt konkrete eksempler, han mener at have på SVU-området, dem vil jeg meget gerne kigge på, og så må vi se, om det er reglerne, der blokerer for noget.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Line Barfod.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 294

7) Til indenrigs- og socialministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det rimeligt at der i kommunerne er ventetid på 6-8 uger på en afgørelse på ansøgning om enkeltydelser - som f.eks. til tandbehandling - fra modtagere af ungeydelse, start- eller kontant-hjælp, der betyder, at personer med akutte tandproblemer skal vente 6-8 uger på at påbegynde en behandling, vel at mærke med den betingelse at hvis der bliver lavet blot en akut løsning, bliver borgeren pålagt fuld egenbetaling af hele behandlingen? (Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 14:59

Spm. nr. S 297

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at der i de senere år er blevet bedre forhold for børn i vores børnehaver og vuggestuer med flere voksne til at tage sig af dem, eller at der er blevet mindre tid til det enkelte barn?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:59

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at der i de senere år er blevet bedre forhold for børn i vores børnehaver og vuggestuer med flere voksne til at tage sig af dem, eller at der er blevet mindre tid til det enkelte barn?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet.

Jeg vil naturligvis starte med at understrege, at vi altså har nogle rigtig gode dagtilbud i international topklasse her i landet med utrolig dygtige, veluddannede og engagerede medarbejdere. Undersøgelser viser da heldigvis også, at tilfredsheden blandt brugerne ligger helt i top for dagtilbudssektoren.

I det konkrete spørgsmål fokuseres der både på udviklingen i normeringerne i de danske daginstitutioner over tid og jo også på, om der er blevet mindre tid til det enkelte barn. Og det er for mig at se ikke nødvendigvis to sider af samme sag, og så hænger det ikke nødvendigvis sammen med god kvalitet. Konkret i forhold til normeringen vil jeg oplyse, at vi desværre ikke har tal, der giver mulighed for at se udviklingen over tid. Vi kan således ganske enkelt ikke sige noget entydigt om udviklingen i normeringerne de senere år. De data,

vi har tilgængelige, er behæftet med så stor usikkerhed bl.a. på grund af noget databrud osv., at det derfor efter min vurdering altså ikke vil give mening at diskutere ud fra de tal.

Når det er sagt, så mener jeg, at vi hellere skulle fokusere på det, det egentlig drejer sig om, nemlig om børnene trives, og om den pædagogiske faglighed er i top. Det er jeg langt mere interesseret i, og det siger for mig meget mere om, hvordan det går med vores dagtilbud. Og god kvalitet og tid til børnene handler om meget andet end god normering. Det handler bl.a. om dagtilbuddets faciliteter, de fysiske rammer, og personalets uddannelse, personalegruppens og børnegruppens sammensætning og institutionens ledelse. Antallet af børn, som en voksen på tryk vis kan have ansvaret for, afhænger jo bl.a. af, hvordan man organiserer arbejdet i den enkelte institution og af børnenes individuelle behov.

Der er altså rigtig mange andre faktorer end blot normeringen, som har betydning for, om de voksne har tid til børnene, og om der er god kvalitet. Og netop derfor er god normering og god tid til børnene ikke nødvendigvis to sider af samme sag.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:01

Line Barfod (EL):

Vi kan blive enige så langt, at vi har nogle rigtig engagerede voksne til at tage sig af vores børn – de gør en kæmpe indsats – og at de forældre, der oplever den store indsats, også er glade for de voksne, der tager sig af deres børn, er glade for, at de gør så stor en indsats. Men det er jo ofte på trods. De gør en kæmpe indsats, på trods af at de konstant bliver ramt af nye nedskæringer, nye regler, de skal leve op til osv. Og det er jo det, der er problemet.

Det er et problem, synes jeg, hvis ministeren siger, at der overhovedet ikke er nogen sammenhæng mellem normering og kvalitet. Det er klart, at man godt kan opleve, at der er mange voksne, men at de ikke har tid til at tage sig af børnene, fordi de skal lave en masse administrativt arbejde. Så hjælper det ikke meget, at der er mange voksne. Det er klart. Men det har dog en betydning, om der er én voksen til fem vuggestuebørn, eller der er én voksen til tre vuggestuebørn. Det mærkes jo altså af børnene, om der er nogen, der har tid til at læse lidt for dem, nogen, der har tid til at sidde og holde dem i hånden, nogen, der har tid til at gå med dem ud på legepladsen og gyng, eller hvad det nu kan være. Det har betydning, hvor mange voksne der er til at tage sig af børnene. Ikke kun midt på dagen, hvor der er flest, men også i ydertimerne er det rigtig vigtigt for børnene, at der altså er en voksen, når de har behov for det.

Derfor vil jeg høre, om ministeren enig i, at det altså har en vis betydning, hvor mange voksne der er til at tage sig af vores børn, og at det er et problem, hvis der bliver færre og færre voksne til at tage sig af børnene.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Hvis det kunne påvises sådan fuldstændig entydigt, at der bliver færre og færre voksne pr. barn, og at det helt solo skulle have noget med kvaliteten at gøre, så er det bare, jeg siger, at det ikke ville være et retvisende tal for, hvad helheden og kvaliteten i det reelle tilbud rent faktisk er. Vi er fuldstændig enige om, at der skal være et passende antal voksne til et passende antal børn. Der er ydertider, åbne- og lukketiderne i daginstitutionen om morgenen og om eftermiddagen, hvor der er færre børn, og derfor ville det være at gøre dagtilbuddene

en bjørnetjeneste entydigt at tale om kvalitet som noget, der har med normeringerne at gøre.

Fru Line Barfod taler også om for meget bureaukrati, og at de voksne bliver taget væk fra børnene, fordi de så skal sidde og lave papirarbejde i stedet for, og det synes jeg sådan set giver anledning til lige igen at få fremhævet, at der netop er indgået en aftale om afbureaukratisering, som lige præcis handler om, at vi vil give kommuner og dagtilbud bedre mulighed for selv at tilrettelægge det pædagogiske arbejde og få prioriteret tiden sammen med børnene.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:04

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke har lyst til at diskutere de tal, der er, og jeg synes ikke, at det her skal udvikle sig til en taldiskussion, for det har vi haft mange gange. Så lad os afstå fra at diskutere det og i stedet se på, hvordan udviklingen så har været.

Den oplevelse, rigtig mange forældre har haft, har været, at forholdene er blevet dårligere, også for de voksne, der arbejder i vuggestuer og børnehaver. Regeringen lovede jo, at alting skulle blive meget bedre med kommunalreformen, der ville være så mange fordele ved at få større kommuner, men det, man har oplevet en del steder, er jo, at institutionerne i stedet for bliver slået sammen til kæmpeinstitutioner, 100-børns-institutioner, at det, i stedet for at man har nogle gode, nære institutioner, skal være så stort som muligt, fordi der så kan være færre voksne til at tage sig af børnene.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren har en ambition om, at der ikke skal ske forringelser for børnene, heller ikke med hensyn til, hvor mange voksne der er i forhold til antallet af børn.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er jo vanskeligt ikke at komme til at have en diskussion om normeringer, fordi det ligesom var det, der var udgangspunktet for hele spørgsmålet. Der er vi så heldigvis enige om, at kvaliteten i dagtilbuddet er andet og mere end blot normering.

Derfor er det jo også bare vigtigt stadig væk at holde fast i, at hele diskussionen og beslutningen om normeringen, og hvordan man i det hele taget ellers tilrettelægger arbejdet, jo er noget, som er et lokalt anliggende. Det er beslutninger, der tages ude i de enkelte institutioner, ude i de enkelte kommuner, og det er altså ikke noget, jeg mener at vi her fra centralt overhovedet skal kloge os på, for jeg tror faktisk, vi gør institutionerne en bjørnetjeneste, hvis vi herindefra prøver at lave en eller anden rigid central regel om antallet af voksne pr. barn.

Det er vigtigt for mig, at god kvalitet og tid til børnene er andet og mere end normering. Det er et spørgsmål om dagtilbuddets faciliteter og alle de ting, jeg har fået sagt. Og så synes jeg altså også, vi stadig væk skal huske på, at hvis man begynder at diskutere sådan nogle ting som standardiserede normeringer, så standardiserer man altså også børnene og overser simpelt hen deres forskellige behov. Jeg synes, det er så vigtigt, at vi har en lokal prioritering af vores dagtilbud.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:06 arbejde, eller at vuggestuer og børnehaver først og fremmest skal have fokus på at give gode rammer for et godt børneliv?

Kl. 15:09

Line Barfod (EL):

Hvis det var virkeligheden, ville jeg da synes, at det var fuldstændig rigtigt. Men det er jo ikke virkeligheden. Det er jo regeringen, der fastsætter nogle utrolig stramme økonomiske rammer for kommunerne, så man ikke har mulighed for at prioritere. Det er regeringen, der har villet standardisere børnene og har villet standardisere vuggestuer og børnehaver ved at indføre centraliserede læreplaner; helt fra at de er 6 måneder gamle, skal samtlige børn i dette land lære det samme. Da man startede med at indføre dem, var de oven i købet så detaljerede, at samtlige børn skulle lære at lege med ler. Man fandt så hurtigt ud af, at det nok var lidt for standardiseret. Men det er denne regering, der har haft tanken om standardisering og centralisering, har diskuteret sprogtest osv. af samtlige børn.

Det, jeg gerne vil have ministeren til at svare på igen, er: Har ministeren en ambition om, at der ikke skal skæres i antallet af voksne i forhold til antallet af børn, så der ikke bliver endnu flere børn, der skal kæmpe om at få en voksen, der har tid til at snakke lidt med dem, har tid til at holde dem lidt i hånden, har tid til at læse en bog for dem?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Nu skal vi jo også debattere indholdet i selve dagtilbuddet i det næste spørgsmål, men altså, lad mig starte med at sige til det, som fru Line Barfod spørger til: Altså, min klare opfattelse er, at der har været bred opbakning til, at vi har fået sat fokus på, hvad indholdet i dagtilbuddene er. Både de faglige organisationer og kommunerne og store dele af Folketinget har simpelt hen været så optaget af at understøtte, at dagtilbuddet er et sted for læring. Derfor har vi sat fokus på læring og har taget en masse initiativer i den retning, og det ændrer altså ikke ved, at vores afbureaukratiseringsprojekt så også viste, at der var nogle af de regler, der kunne forenkles. Det er det, vi har taget alvorligt. Men det ændrer ikke ved, at fagligheden og kvaliteten i det dagtilbud, som vi ser i dag, jo er markant forbedret i forhold til for en årrække siden ved, at der netop er sat fokus på læring i daginstitutionen også.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Line Barfod.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 299

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at vores børnehaver og vuggestuer først og fremmest skal være opbevaring af børn, mens forældrene går på arbejde, eller at vuggestuer og børnehaver først og fremmest skal have fokus på at give gode rammer for et godt børneliv?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:08

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at vores børnehaver og vuggestuer først og fremmest skal være opbevaring af børn, mens forældrene går på ar-

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for det spørgsmål. Jeg er meget glad for lige præcis at blive stillet det spørgsmål.

Jeg tror nemlig ikke, som jeg også forsøgte at sige før, at der har været en regering tidligere, der har haft så meget fokus på dagtilbuddene og på at skabe gode rammer for børn i dagtilbud. Det er nemlig den her regering, der f.eks. har taget initiativ til, at alle dagtilbud systematisk skal arbejde med læring gennem de pædagogiske læreplaner. Det var i erkendelse af, at vuggestuer og børnehaver ikke blot skal være opbevaring og pasning. Det skal være tilbud, der understøtter børns udvikling og læring.

Undersøgelserne har jo altså også vist, at pædagoger, ledere og kommuner er meget tilfredse med læreplanerne, og at læreplanerne netop har medvirket til fagligt at løfte området. Samtidig bidrager læreplanerne til, at børn bliver bedre forberedt på overgangen til skolelivet.

Det er også den her regering, som har afsat 2 mia. kr. ekstra til området i en 4-årig-periode. Pengene er bl.a. brugt til at få sat fokus på sprog og børnemiljø i dagtilbuddene. De er brugt på udvikling af bedre metoder til arbejdet med bl.a. udsatte børn og idræt i dagtilbud og massiv opkvalificering af personalet. Det er alle initiativer, der har en blivende effekt på dagtilbudsområdet.

Det er også den her regering, der har taget initiativ til, at alle børn i daginstitutionerne skal have et sundt frokostmåltid som en del af dagtilbudsydelsen, og regeringen her har altså således gennem de seneste år haft markant fokus på at skabe bedre indhold og rammer i dagtilbuddene og dermed i den grad understøttet dagtilbuddenes rolle i forhold til netop at sikre det gode børneliv.

Der er jo fulgt penge med hver gang. Kommunerne har fået de nødvendige økonomiske rammer for f.eks. at gennemføre læreplanerne, sprogvurderingerne, børnemiljøvurderingerne og frokostmåltidet. Og som nævnt tidligere lægger vi nu med regeringens afbureaukratiseringsudspil op til at fjerne en del af formkravene på dagtilbudsområdet og giver dermed kommunerne en øget frihedsgrad til at tilrettelægge indsatserne efter lokale behov. Dermed frigives der altså tid til kerneydelsen.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:11

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det er en forbedring af kvaliteten, at man i en vuggestue går fra at have noget mad, der bliver tilberedt på stedet, som børnene kan være med til i det omfang, de nu kan, de kan lugte det, og de kan sidde og spise mad, som er frisk veltillavet, over til i stedet at få leveret noget frosset eller vacuumpakket mad en gang om ugen, som så skal stå i køleskabet, og som man så tager af og børnene spiser i løbet af ugen? Hvis ministeren mener, at det er en forbedring, kan jeg godt forstå, at ministeren har den her skamrosning af regeringens politik. Det er bare ikke sådan, det bliver oplevet af de fleste ude i vuggestuer og børnehaver.

Der oplever man tværtimod, at man konstant er udsat for nedskæringer og forringelser, at man ikke får lov til selv at få nogle penge, så man kan indrette de køkkener, der lever op til kravene, og kan sikre, at der er personale til, at man kan lave mad sammen med bør-

nene, få en god oplevelse sammen med børnene og få frisk veltillavet mad. Det er den type forbedringer, der bliver efterspurgt, ikke regeringens standardiserede vakuumpakkede madpakker – hverken på madområdet eller på andre områder.

Det er derfor, jeg synes, at det er vigtigt at få ministerens udmelding: Er det her primært et sted, hvor børnene skal opbevares og spises af med madpakker osv., mens forældrene er på arbejde, eller mener ministeren faktisk, at det har en værdi i sig selv, at børnene har nogle gode oplevelser, har en god vuggestue og børnehave, hvor de virkelig kan få lov til at lege og have det sjovt, at det er det, der er fokus på at skabe gode rammer for?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er jo tankevækkende, så meget tid vi bruger på at debattere frokostmåltidet i daginstitutionerne, og jeg gentager med glæde, hvad jeg har sagt rigtig, rigtig mange gange:

Der er jo ikke tale om centraliserede, vakuumpakkede leverpostejmadder, om end oppositionen har brugt uendelig meget tid på netop at skabe dette skræmmebillede i hovedet på bekymrede forældre – bekymrede forældre, som skal lægge øre til, at man virkelig bruger så meget krudt på at få det til at lyde, som om det her simpelt hen bliver forfærdeligt.

Jeg har de seneste to måneder besøgt en række daginstitutioner rundt omkring i landet, som er rigtig godt i gang med at starte på at få tilbudt et sundt frokostmåltid til hele institutionens børn, og jeg kan love fru Line Barfod, at jeg har talt med mange forældre, som, om end lidt røde i kinderne, har sagt: Vi var lidt bekymrede til at starte med, men hold da op, hvor er vi glade for, at vores børn får mad i daginstitutionen, at det simpelt hen nu bliver en del af kerneydelsen, når man går i daginstitution i Danmark, at så får man altså også serveret et sundt frokostmåltid.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:14

Line Barfod (EL):

Jeg får masser af henvendelser fra forældre, som er dybt oprørte, især forældre til børn i de institutioner, hvor børnene hidtil i hvert fald nogle gange om ugen har fået et godt måltid mad, som blev lavet på stedet. For de fleste forældre og de fleste ansatte i vuggestuer og børnehaver er det nemlig afgørende, at det foregår på stedet, at det er frisklavet mad, og at børnene i et vist omfang kan være med til det. Men det er bare det, der ikke er penge til i rigtig mange kommuner, og her bliver det i stedet de centralsmurte, vakuumpakkede madpakker, og det er det, som jeg mener i den grad er et udtryk for den centraliserede tankegang fra regeringens side om, at man skal komme med en standardløsning i stedet for i høj grad at lade det være op til daginstitutionerne selv at finde løsningerne og sørge for, at der er penge, for der er jo ikke fulgt penge nok ud til kommunerne til at sikre, at man kan lave de nødvendige ombygninger til køkkener osv.

Det sidste, jeg lige kan høre, er: Mener ministeren også, at modulordninger er udtryk for, at man tager hensyn til et godt børneliv, eller er de udtryk for, at der primært er fokus på at opbevare børnene, mens forældrene er på arbejde?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg er nødt til at bruge noget af min taletid her til fuldstændig at få dementeret det rygte, som fru Line Barfod her forsøger at udbrede.

Der er ikke tale om nogen centraliseret madordning. Der er tale om en yderst fleksibel madordning, hvor det er helt op til kommunerne selv at finde den løsning, der passer bedst lokalt set. Det står kommunerne fuldstændig frit for, om de vil lave forskellige løsninger i de mange forskellige institutioner, der er. Der kan være mindre institutioner, hvor det økonomisk eller pladsmæssigt ikke er muligt at bygge et køkken, der kan være større institutioner, som har masser af plads, som måske allerede har et produktionskøkken og måske allerede har en madmor eller madfar, som hver dag laver et måltid til børnene i daginstitutionen.

Der står intet i lovgivningen om, at en sådan ordning skal sløjfes. Det er fuldstændig op til kommunerne, og der er i den grad fulgt penge med. Senest er der med kommunernes økonomiaftale givet 400 mio. kr. til det her, ud over at der altså gives mulighed for, at man kan øge forældrebetalingen med de 5 procentpoint, så forældre medvirker til at betale for maden til deres børn.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:16

Line Barfod (EL):

Det står også den fattige fuldstændig frit for, om han vil spise kaviar eller leverpostej, og om han vil drikke champagne eller postevand. Men der er altså en økonomisk realitet i kommunerne, der gør, at man ikke bare kan bruge af de penge, man ellers skal bruge på folkeskolen og på ældreplejen, til at bygge køkkener i institutionerne. Der er ikke kommet penge nok med ud til kommunerne, til at man kan lave de nødvendige ændringer og sikre, at man kan købe den nødvendige mad, så det ikke bare bliver den billige løsning med de centralsmurte madpakker, og det er det, der er problemet.

Men jeg vil spørge ministeren: Hvad med modulordningerne? De opleves af rigtig mange som et kæmpe problem og som et udtryk for, at man tager hensyn til kommunens økonomi i stedet for at tage hensyn til børnene. Hvis man skal tage mest muligt hensyn til børnene, skal man jo have en fleksibel daginstitution, hvor børnene nogle dage kommer på det ene tidspunkt og nogle dage på det andet tidspunkt, alt afhængig af hvad der passer bedst, frem for at de voksne i børnehaven skal stå og kontrollere, hvornår forældrene kommer og henter børnene, og så følger der en økonomisk straf med, hvis de kommer fem minutter for sent. Det er ikke det optimale for hverken børnene eller forholdet mellem forældrene og de voksne i børnehaven.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Ganske kort: Økonomien til frokostmåltidet i dagtilbuddene er fuldstændig i overensstemmelse med KL, og der er endda givet 400 mio. kr. ekstra til det. Der er altså rigeligt med penge til det her, og der er også rigeligt med penge til anlæg, hvis man ønsker at bygge køkkener. Så skulle fru Line Barfods påstand vist være begravet.

Til det sidste angående modulordningerne: Det er helt centralt for mig, at dagtilbud er til for familierne og for børnene, at det ikke er familierne og børnene, der er til for dagtilbuddene, og derfor handler det netop om, at man lokalt finder lokale løsninger på lokale udfordringer. Der har været forskellige forsøg med modulpasningsordninger, og de steder, hvor man har indrettet dem meget kontrollerede, har erfaringerne indtil nu ikke været særlig gode. Men der, hvor man på tro og love har indført en ordning, som man så at sige har ladet gro nedefra for netop at tilpasse og stille familierne frit i forhold til, hvornår de har behov for pasning af børnene, har man faktisk meget gode erfaringer.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi gør noget for at udbrede de gode eksempler på modulpasningsordninger, for de findes, og heldigvis for det. Det ser jeg nemlig er til gavn for familiernes behov for fleksibilitet.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 203

10) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor vil ministeren gennemføre mere niveaudeling i folkeskolen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini for oplæsning.

Kl. 15:18

Christine Antorini (S):

Tak. Det er et ganske kort spørgsmål til undervisningsministeren:

Hvorfor vil ministeren gennemføre mere niveaudeling i folkeskolen?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:19

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil afbureaukratisere folkeskolen og overlade mere ansvar til lærerne og ledelsen, og det vil jeg gøre ved at give den samme frihed til holddannelse i de mindre klasser, som man i forvejen har i de ældre klasser. Derved viser vi skolerne – ledelsen, skolebestyrelsen, lærerne – tillid, og derved giver vi dem større frihed til at disponere efter lokale forhold.

Børn er forskellige, klasser er forskellige, og klassetrin er forskellige. Vi skal have større fleksibilitet i vores folkeskoleordning – det er det, jeg foreslår. Og så er det i øvrigt op til en lokal beslutning på skolerne hos de professionelle at finde ud af, hvordan man vil bruge den frihed, som regeringen foreslår.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:19

Christine Antorini (S):

Jeg vil tillade mig at vende tilbage i den næste runde spørgsmål, jeg har til ministeren, vedrørende regeringens forslag om såkaldt afbureaukratisering ved mere fleksible holdregler.

Det, som jeg vil fokusere på i den her runde spørgsmål til ministeren, er, at ministeren i flere sammenhænge har været ude at tale

om ønsket om mere niveaudeling i folkeskolen. Jeg ved, der har været en diskussion, hvor der har været uenighed om, hvad ministeren har sagt, hvorvidt ministeren ønskede niveaudeling i folkeskolen, eller om det var en misforståelse, om det, ministeren egentlig henviste til, var, at det var fremragende med niveaudeling på erhvervsskolerne.

Men ikke desto mindre var det noget, ministeren sagde ved en folkeskolekonference, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er det egentlig, ministeren mener? Ønsker ministeren niveaudeling – bl.a. som det kendes fra erhvervsskolerne – som en del af det, der skal være i folkeskolen? Det vil sige, at man bliver delt op rent i forhold til faglighed, i A-, B-, C-niveau. Det kan man ikke i dag, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at det synes Socialdemokraterne også er en rigtig skidt idé. Men er det det, som ministeren i virkeligheden ønsker i folkeskolen, ligesom ministeren har henvist til at man kan på erhvervsskolerne?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg syntes, jeg var klokkeklar. Det er den frihed, man har i dag i de ældste klasser, som regeringen også synes at man skal have i de mindre klasser – frihed til, at ledelse og lærere, uden at fru Christine Antorini skal blande sig i det, kan indrette skolen sådan, at eleverne lærer mest. Det er den frihed, vi vil have, og den har jeg talt for.

Så har jeg ved en conference nævnt, at et næsten enstemmigt Folketing jo har sagt, at der skal være niveaudeling i erhvervsskolerne, og det tror jeg er tidens tegn. Hvor man altså i Ritt Bjerregaards tid som undervisningsminister betragtede det som at bande i kirken at tale om, at børn havde forskellige behov, så er det nu noget, man taler helt afslappet om, og som man afprøver forskellige steder. Vi skal bare have bekæmpet den bureaukratisering og den – undskyld, jeg siger det – socialdemokratisme, som stadig væk fastlåser vores folkeskole i et alt for centralistisk greb.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:22

Christine Antorini (S):

Det er ærgerligt, at ministeren ikke vil svare på det, jeg spørger om. Det er jo sådan, at det er to helt forskellige aldersgrupper, man har med at gøre, når vi snakker om unge, der går på erhvervsskolerne eller de gymnasiale uddannelser – det er typisk unge mellem 16 og 19 år – og når vi snakker om folkeskolen, hvor der er et aldersspænd fra 6 år og op til 15-16 år.

Kan ministeren bekræfte, at samtlige undersøgelser viser – herunder det rådgivende panel, som ministeren selv har nedsat i Skolerådet, hvor Niels Egelund gang på gang har fremført det – at det, at man bevarer klassen som det sociale centrum og ikke udvider med egentlig niveaudeling, faktisk er det, der lærer alle børn mest, både de stærke børn og de mindre stærke børn, fordi de løfter hinanden i klassefællesskabet. Der er ikke en eneste undersøgelse, der understøtter det, som ministeren plæderer for, nemlig at det skulle løfte fagligheden med øget niveaudeling.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:22

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er dog en mageløs mistillid, fru Christine Antorini har til lærerne og ledelsen på skolerne. Mener fru Christine Antorini virkelig, at den eksisterende niveaudeling – undskyld, holdddannelse – i de ældre klasser er til skade? Jeg var forleden på en skole, hvor man meget systematisk benytter sig af holdddannelse som noget helt selvfølgeligt. Skolelederne ønsker den samme frihed i de mindre klasser, hvorfor tør fru Christine Antorini ikke give dem den frihed, som de beder om? Kommunerne ønsker også større frihed.

Vi taler om afbureaukratisering. Jeg skal dagligt høre lærde professorer udtale sig om, at vi fastholder folkeskolen i et gammelt jerngreb fra industrisamfundets tid, og her er så udpeget, hvem der er skyld i det. Det er nemlig fru Christine Antorini og ikke mig, og derfor er jeg glad for spørgsmålet og lejligheden til at få placeret ansvaret for, at det er, som det er, i folkeskolen.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Det kan være på sin plads med en medspørger. Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:24

Kim Mortensen (S):

Det var jo en interessant afslutning på undervisningsministerens besvarelse af et forholdsvis enkelt spørgsmål fra fru Christine Antorini, nemlig om ministeren ønsker mere holdddannelse og mere niveaudeling og opdeling i eliteklasser og ikkeeliteklasser i folkeskolen.

Undervisningsministeren har været inde i flere sager og har kommenteret på op til flere eksempler på, at man vil skabe eliteklasser og holdddeling. Eksempelvis har man foreslået det på Blåbjerggårdsskolen i Esbjerg, man har etableret det og har fået det blå stempel af undervisningsministeren i forbindelse med etableringen af eliteklasser. Det være sig, hvad det være vil.

Det, der er interessant, og det, som vi kan forholde os til her i Folketingets spørgetid, er jo, om vi har en undervisningsminister, der mener, at elever i folkeskolen bliver dygtigere af at blive opdelt i klasser med særligt begavede børn, begavede børn og mindre begavede børn – eksempelvis eliteklasser. Mener undervisningsministeren, at det er helt fair for at afbureaukratisere folkeskolen, at en sådan opdeling kan foregå i hele år i skoletiden fra 1. til 9. klasse eller fra 7. til 9. klasse eller hvordan? Hvordan forestiller undervisningsministeren sig, at den her niveaudeling i folkeskolen skal gennemføres?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:25

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er af en frodig natur, som gerne vil lade tusinde blomster blomstre. Og når man i Esbjerg imod hr. Kim Mortensens ønske vil prøve noget nyt og give en klasse en bestemt profil, som tiltrækker en bestemt type elever – jeg har jo besøgt klassen – synes jeg, at det skal være muligt. Det er da interessant for os alle sammen. Og jeg forstår, at der på den pågældende skole er bred enighed om, at det vil man gerne have lov at forsøge. Så kommer hr. Kim Mortensen som gammel betonsocialdemokrat og siger: Det må I ikke, for det strider mod folkeskolen, som den var på Ritt Bjerregaards tid og i industrisamfundets urtid.

Men jeg er altså mere frodig, det er sådan, jeg ser på det. Og så er jeg da i øvrigt glad for, at hr. Kim Mortensen dermed bekræfter min pointe. Man behøver bare at læse Jydske Vestkysten for at se, hvem

det er, der er med på noget nyt, noget frodigt, noget, vi kan lære af, og hvem det er, der er imod.

Jeg kan da fortælle, at jeg så sent som i mandags var på Holmegårdsskolen i Hjørring. Der har man to fodboldklasser. Uhadadada, tænk, hvis Socialdemokraterne skulle på øje på, at man har to fodboldklasser som et tilvalg for unge, der gerne vil spille noget mere fodbold! Det er så sandelig også en profil, der vil noget. Den vil jeg tillade. Den vil hr. Kim Mortensen utvivlsomt forbyde. Hvem er det, der er frodig, og hvem er det, der er betonagtig? Det kan enhver se.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak, fodbold er interessant, men der er kun 1 minut til at besvare spørgsmålet i. Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:26

Kim Mortensen (S):

Nu har vi oplevet det tidligere i dag med statsministeren, og nu oplevede vi det med undervisningsministeren, at man slutter sine indlæg af med at stille en række spørgsmål. Egentlig hedder det her punkt spørgsmål til ministrene. Og spørgsmålet er meget enkelt: Har vi en undervisningsminister, der ønsker en folkeskole, hvor man opdeler eleverne i eliteklasser, hvor de særligt dygtige børn går hele året fra 1. til 9. klasse, og hvor de børn, der er mindre dygtige, går i en anden klasse? Har vi en undervisningsminister, der synes, at man fra 1. til 9. klasse skal indrette skolerne og sige: Dem, der går i de her klasser, skal i det almene gymnasium, og dem, der går i de andre klasser, skal på erhvervsskolerne?

Så kan vi altid tage den lokalpolitiske diskussion efterfølgende, for vi har jo sådan set også eliteklasser i Esbjerg Kommune. Der er folkeskoler i Esbjerg Kommune, der faktisk arbejder systematisk med holdddeling, også i dygtige elever og mindre dygtige elever, men de gør det jo ikke på fuld tid ved at lave eliteklasser, de gør det ved at give særlige tilbud inden for den folkeskolelov, vi har.

Så spørgsmålet til undervisningsministeren er meget præcist og simpelt. Kan han uden at overfuse spørgerne svare på dette: Har vi en undervisningsminister, der synes, at det er en god idé, at vi får en folkeskole, hvor vi har de dygtige elever, eliteeleverne, i én klasse, og de andre elever i en anden klasse? Ja eller nej?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:28

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu opstiller hr. Kim Mortensen to kasser, og så skal jeg som en genstridig hest lokkes ind i en af de to kasser. Det er lige præcis denne kasseopdeling, som beviser min pointe om, at sådan ser Socialdemokraterne på det. Enten er man imod al deling, eller også er man for det. Mit synspunkt er bare, at når det er tilladt inden for folkeskolens i øvrigt snævre rammer at gøre, som man gør på Da Vinci Linjen på Blåbjerggårdsskolen i Esbjerg, hvorfor skulle jeg så forbyde det? Det ønsker hr. Kim Mortensen, det gør jeg ikke. Det er tilladt inden for lovens rammer. Lad os dog bruge lovens rammer. Og så er jeg altså så frygtløs, at jeg synes, at man skal vise den samme tillid til ledelsen og til lærerne også i de mindre klasser, som man viser i forbindelse med de ældre klasser.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:29

Christine Antorini (S):

Den frodighed, som ministeren nu taler så begejstret for, gælder så i hvert fald ikke at give frihed til, at man kan lave gruppeeksamen i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne. Men sådan kan man jo altid vælge frodighed i forhold til, hvad der passer til egne politiske synspunkter.

Jeg vil såmænd bare bede ministeren bekræfte, at Tyskland er ved at gå væk fra niveaudeling med eliteklasser og dumpeklasser, fordi det jo er det, det handler om, nemlig at dem, der ikke kommer i eliteklassen, klarer sig langt dårligere, end hvis det var en fælles klasse; at Østrig diskuterer, at de skal afskaffe det; at ministerens eget Skoleråd anbefaler at fastholde en samlet klasse med de holdningsregler, som der er, men ikke at udvide det til en ren niveaudeling fra 1. til 9. klasse.

Kan ministeren bekræfte, at al viden og al erfaring tilsiger, at det, vi løfter fagligheden mest ved, er at gøre lige præcis det, vi gør nu i Danmark: mulighed for holddeling, men at fastholde klassen som det sociale centrum?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ikke hørt nogen, der ikke vil fastholde klassen som det sociale centrum. Det ligger jo i den ordning, der gælder for de ældste klasser, hvor det højst er halvdelen af tiden, som kan være præget af holddannelse.

Så bliver jeg nødt til at sige om Skolerådet, at hvis Skolerådet nu her gentagne gange – jeg har forsøgt at overhøre det – nu skal bruge politisk, så er der jo ikke andet at gøre end at gå tilbage til Skolerådet og spørge: Er Skolerådet imod afbureaukratisering? Er Skolerådet imod, at man viser mere tillid til ledere og lærere? Det gad jeg dog nok høre Skolerådet udtale. Jeg har ikke set det, på trods af at jeg er ret grundig i min læsning af Skolerådets forskellige skrifter. Men nu må vi have det undersøgt, for det kan jeg jo ikke have sidende på mig.

Og så vil jeg sige: Jo, når det gælder gruppeeksamen, har spørgeren da sit første argument i dag. Jo, det er rigtigt. Der er vi på ét punkt lidt mere restriktive. Vi synes, at den enkelte skal have en individuel vurdering og en individuel eksamination. Det er rigtigt. Det anerkender jeg.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørgsmål er også stillet til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 204

11) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor regner ministeren med, at øget brug af holddannelse vil give en besparelse i folkeskolen, og mener ministeren, at mere fleksible regler for holddannelse skal bruges til at lave større hold end antallet af elever i klassen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:31

Christine Antorini (S):

Det, som vi nu ønsker at diskutere med ministeren, er følgende:

Hvorfor regner ministeren med, at øget brug af holddannelse vil give en besparelse i folkeskolen, og mener ministeren, at mere fleksible regler for holddannelse skal bruges til at lave større hold end antallet af elever i klassen?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har givet et grundigt svar på det til udvalget. Det er spørgsmål 203. Jeg vil godt sige også her, at når man i forbindelse med afbureaukratisering opgør et gevinstpotential, er der ikke tale om, at det er en besparelse, som regeringen vil indkassere. Det er en måde, hvorpå man opgør alle elementer i afbureaukratiseringer. Altså, man gør det op på den måde, at man siger: Hvis man nu udvider handlemulighederne, hvad kunne man så i teorien bruge disse handlemuligheder til? Der er ikke tale om, at der er noget, der indkasseres.

Det, som regnedrengene har taget med i betragtning, er vel for det første, at holddannelse jo kan være at dele en klasse, og så koster det penge, men det kan også være, at man i visse tilfælde har to klasser sammen, og så får man derved mulighed for at give eleverne en ekstra time. Så kan man så at sige få 2 timer for 1 times pris. Det sidste er et gevinstpotential, men det er jo en gevinst i form af ekstra timer. Den sætter man så penge på. Tilsvarende er det, hvis det skulle være sådan, at øget brug af holddannelse i den sidste ende overflødiggør en del specialundervisning, så også en mulig gevinst, som kan komme eleverne til gavn og glæde, for de vil jo helst kunne klare sig uden specialundervisning. Det sætter man altså tal på. Det er der nogle regnedreng, som er ansat til. Når de sidder over i Finansministeriet og taler om, hvorvidt staten nu har plaget kommunerne eller givet kommunerne flere dispensationsmuligheder, så er det den måde, man gør det op på, kan jeg forstå.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:33

Christine Antorini (S):

[Lydudfald] ... at det er første gang i min tid herinde, at jeg er stødt ind i, at dem, som ministeren selv kalder for regnedrengene, laver et fuldstændig teoretisk regnestykke med en besparelse på 81 mio. kr., nemlig ved at man nu åbner for, at holddannelse skal bruges til at lave større hold end de klassekvotienter, der er i dag, dvs. større hold end dem, som man har i klasserne. Det kan man spare 81 mio. kr. på.

Men når nu undervisningsministeren mener, at det her er fuldstændig teoretisk og hypotetisk, må det jo også være nemt for undervisningsministeren at sige, at når vi nu her om et par uger skal indkaldes til at drøfte regeringens afbureaukratiseringsforslag, vil det ikke være noget, vi kommer til at diskutere, for det er alligevel bare et teoretisk regnestykke, altså de 81 mio. kr. i besparelser, ved at man laver større hold end dem, som er i klasserne. Det er ikke noget, vi vil støde ind i som et regulært forslag. Det er bare ren teori.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er et fuldstændig teoretisk regnestykke, det er vi fuldstændig enige om. Når det ikke er helt tosset, skyldes det, at når regeringen giver kommunerne et påbud, får vi jo straks besked fra kommunerne om, at det skam berøver dem et gevinstpotentiale. Det tror jeg vi har talt om indtil flere gange under skoledrøftelser. Her er det altså modsat, spejlvendt, nemlig sådan, at når man giver et gevinstpotentiale, er det altså noget, der hænger sammen med, at kommunerne får øget dispositionsfrihed. Det er rent teoretiske regnestykker, men når det går den anden vej, kan jeg love, at så skal kommunerne nok fortælle os det, og derfor er det jo rimeligt nok, at staten også gør kommunerne opmærksom på det, når det faktisk går den rigtige vej set fra deres synspunkt, nemlig når de får mere frihed.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Christine Antorini.

Kl. 15:35

Christine Antorini (S):

Man kan jo godt få en mistanke om, at helt så teoretisk er det, som ministeren nu lægger op til, heller ikke. Jeg vil kvittere for – og håber, det er rigtigt – at det kun var sådan noget fri fantasi. Man kan så sige, at det er noget underligt noget, at Finansministeriet bruger tid på at regne sig frem til en besparelse på 81 mio. kr. ved at lave store hold i folkeskolen. Men faktisk er det jo sådan, at en af Undervisningsministeriets egne embedsmænd, Ole V. Larsen, har sagt, at holddannelse ikke kun er brug af små hold. Der er sikkert masser af undervisning i f.eks. 7. klasse, som med fordel kan varetages på et større hold end klassen. Det har den pågældende embedsmand udtalt til bladet Folkeskolen, så det er jo noget, der åbenbart bliver drøftet i Undervisningsministeriet.

Kan ministeren bekræfte, at så teoretisk er det heller ikke?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jamen holddannelse er, som jeg sagde, både når man deler en stor klasse, og når man i fortællefag eller i sang og musik har to klasser sammen. Og så har vi altså regnedrengene til at regne ud, hvilket potentiale det så giver, og det er ikke det samme, som at vi indkasserer det. Det er den spejlvendte proces, i forhold til at vi indskrænker friheden, og kommunerne så kommer og siger, at vi begrænser deres potentiale.

Så vil jeg godt understrege, at der altså er forskel på teoretiske regnestykker og så fantasiregnestykker, for fantasiregnestykket er, når man laver frie opfindelser. Det her er ikke frie opfindelser, det er regnestykker, der bygger på, at hvis man nu går til det yderste med en frihed, man har fået, hvad kan det så i princippet betyde.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen som medspørger.

Kl. 15:37

Kim Mortensen (S):

Jeg meldte mig som medspørger, fordi jeg syntes, at det lige pludselig blev interessant med de her teoretiske regnestykker, som er opstået i Finansministeriet, og som lige pludselig bliver virkelighed i folkeskolen, og som ud over at lave klassekvotienterne, holdene og klasserne større i folkeskolen skal bruges til at ændre selve den pæ-

dagogiske del af folkeskoleloven, nemlig det der med, at man kun må lave holddannelse i op til halvdelen af tiden.

Hvis man lytter til det, som undervisningsministeren svarede på det første spørgsmål, som fru Christine Antorini stillede, så er det jo meget nærliggende at få den opfattelse, at man nu her i afbureaukratiseringen navn, i Finansministeriets regnedrenges navn, skal bruge det her som et forsøg på at lave et gennembrud i folkeskoleloven, så man får mulighed for at lave holddannelse i mere end halvdelen af tiden.

Er det det, som i bund og grund ligger bag undervisningsministerens ord her?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:38

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis spørgeren bemærkede det, var mit eksempel på, hvad man kunne bruge potentialet til, jo ganske klart – nemlig flere timer. Altså, det, jeg forklarede, var, at hvis man f.eks. har to klasser sammen i en fortællertime eller i en sang- og musiktime, kan man få to timer for de samme penge i stedet for en.

Det er ikke noget, jeg anbefaler, det er ikke noget, der er regeringens politik, men det er en ubestridelig mulighed, hvis man giver mulighed for holddannelse både ned ad og op ad, altså ned ad på den måde, at man deler hold – det er jo det almindelige – og opad på den måde, at man i visse tilfælde har to klasser sammen.

Det er ikke noget, regeringen anbefaler. Vi indkasserer ikke pengene; det er en frihed, vi giver. Og alle friheder kan altså på den måde føre til et regnestykke, der viser et potentiale, der kan gøres op i et beløb. Det bør ikke være noget chok for hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:39

Kim Mortensen (S):

Tillid er godt, kontrol er bedre. Vi har jo bl.a. muligheden for at spørge her i Folketingssalen som en form for kontrolforanstaltning. Når nu vi en gang imellem kommer til at læse nogle af ministerens vildfarende bemærkninger i avisen, bliver vi nødt til at møde op i Folketingssalen og spørge, og når man kombinerer det her med ud-sagn fra undervisningsministeren om, at man gerne vil have endnu mere holddeling, endnu mere opdeling i folkeskolen, så er det jo nærliggende at spørge – og det har vi så ikke fået svar på endnu – om det her skal bruges til at udvide muligheden for holddeling i folkeskolen til f.eks. at gælde i længere tid end halvdelen af tiden, som er det gældende nu. Ligger det i realiteten i undervisningsministerens planer?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det kan hr. Kim Mortensen da meget nemt forvise sig om at det ikke gør, for forslaget går ganske enkelt ud på, at der bliver den samme frihed i de små klasser, som der er i de store klasser, og det vil sige, at man kan have holddannelse i op til halvdelen af tiden.

I den anledning, ligesom i andre anledninger, er der ikke kommet en eneste vildfarende bemærkning. Det kan godt være, at der er en journalist, der har fået noget galt i halsen, men jeg er ikke kommet

med en eneste vildfarende bemærkning. Jeg ved godt, hvad jeg snakker om, når jeg taler om de her ting, og jeg holder tungen lige i munden, hver eneste gang jeg udtaler mig om det. For det handler ikke om, at regeringen nu vil gøre det ene eller det andet. Vi vil give kommunerne større frihed, vi vil vise større tillid. For tillid er nemlig godt, som hr. Kim Mortensen siger. Det er regeringen, der viser tillid; det er Socialdemokratiet, der viser mistillid til skolerne, til lærerne, til skolebestyrelserne.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 15:40

Christine Antorini (S):

Jeg vil faktisk gerne give ministeren ros, ja, fordi ministeren jo før sagde, at han godt ville understrege, at regeringen faktisk ikke vil indkassere den her teoretiske besparelse på 81 mio. kr. Det må jo betyde, at der ikke kommer nogen forslag fra regeringen, der vil åbne yderligere for holddannelse.

Når vi er bekymrede, så er det, fordi det jo altså ellers er sket samtlige gange, hvor Finansministeriet eller andre har lavet beregninger. F.eks. kom der den store undersøgelse, der viste, hvor meget skolerne kunne spare ved at gå ind i statens indkøbsordninger. Det lød vældigt sympatisk. Man lavede et regnestykke, der viste, at hvis alle skolerne købte nogle helt almindelige kuglepenne, kunne man spare 80 pct. på kuglepennebudgettet, og de der 80 pct. overførte man så også til indkøb af pc'er og borde og materialer, og her kommer jeg, og den besparelse blev rent faktisk indkasseret.

Jeg vil bare være helt sikker. Har jeg forstået det korrekt? Kan jeg holde fast i min ros til ministeren? Dette er ren teori; der kommer ikke en besparelse ved at gennemføre lovændringer, der åbner for større hold.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vi har ikke taget afbureaukratiseringsforslaget med for at finansiere f.eks. ekstra timer fra centralt hold. Modellen er, at det giver mulighed for, at man lokalt kan omprioritere og derved i højere grad opfylde elevernes behov.

Regeringen vil ikke åbne yderligere for holddannelse på de ældre trin, men vi vil have den samme frihed på de yngre trin, som man har på de ældre trin. Det er det, jeg har sagt.

Hvad kuglepennebesparelsen angår, må jeg sige, at det var et led i regeringens husholderi. Altså, vi har institutioner, som har administration, og som køber materialer. Så har enhver regering jo ret til at sige: Det kan gøres billigere.

I tilfældet med de offentlige indkøb fik regnedrengene jo ret. Der var større besparelser, end de havde sagt der var, når det gælder offentlige indkøb.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Spørgetiden er hermed også afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til finansministeren og indenrigs- og socialministeren:

Vil regeringen set i lyset af strukturreformen, de snævre økonomiske rammer, den øgede centralisering, besparelserne på kernevelfærdsområderne samt ikke mindst udfordringerne for lokaldemokratiet og de mindre lokalområder redegøre for, hvordan den ser på kommunernes og regionernes fremtid?

Af Line Barfod (EL), Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF) og Johs. Poulsen (RV).

(Anmeldelse 20.10.2009. Fremme 22.10.2009).

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 12. november.

Først til en begrundelse for forespørgslen, og det er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:43

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Rasmus Prehn (S):

Der er mindre end en uge til, at vi danskere skal ned og stemme til kommunal- og regionsrådsvalget. I den forbindelse er det ganske aktuelt, at vi her i Folketinget får diskuteret de grundvilkår og de rammer, som vores kommuner og vores regionsråd lever under. Ikke mindst set i lyset af at regeringen ved den daværende indenrigsminister for ganske få år siden lavede en stor, omfangsrig og prestigefyldt strukturreform, som jo har været gældende lige siden, giver det mening at få drøftet, hvilke vilkår der er.

Der har i den seneste tid været en lang række undersøgelser, der har vurderet: Hvordan oplever danskerne så den her strukturreform? Hvordan oplever danskerne de ting, som regeringen stillede i udsigt, nemlig at det ville blive bedre, at der ville blive mindre administration og bedre service osv.? Og der må man bare sige, at danskerne simpelt hen dumper den her strukturreform. På mange af de områder, hvor regeringen lovede at nu skulle der ske noget, har man ikke levet op til de her ting, og der er kun 9 pct. af danskerne, der synes, at det er blevet bedre, efter vi har fået strukturreformen.

Netop i de her timer sidder regeringen – eller i hvert fald gjorde de det indtil for nylig – og forhandlede finanslov. Nu har vi finansministeren hernede, så de sidder næppe og forhandler lige nu. Men allerede i forbindelse med finanslovforhandlingerne er man faktisk gået i gang med at bryde med det princip, man selv opstillede i forbindelse med strukturreformen, nemlig det princip, at det var landets regioner, der skulle bestemme vores sygehusstruktur. Midt i forhandlingerne er man begyndt at rykke rundt på opgaver og andre ting. Det svarer faktisk til, at man bryder med de spilleregler, der er; det svarer til, at man midt i en VM-slutrunde i fodbold begynder at tage med hånden. Det er sådan set det, der er situationen.

Så på alle mulige måder må man sige at regeringen har løbet fra sine løfter. Også kommunernes demokratiske råderum er indskrænket af en lang række statslige krav om tvangsudbud og meget andet, og samtidig er kommunernes råderum reduceret så kraftigt, at kommunernes demokratiske rolle mange steder er blevet reduceret til et valg mellem pest og kolera: Skal der spares på skoler, eller skal der spares på ældreområdet?

Set i lyset af den her udvikling af stadig mere statslig indblanding i og kontrol af vores regioner og kommuner og dermed begrænsningen af kommunernes og regionernes demokratiske råderum giver det særdeles god mening med den her forespørgselsdebat om kommu-

nernes og regionernes fremtid. Og med de ord håber jeg, at vi får en god debat.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det finansministeren.

Kl. 15:46

Besvarelse

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak for muligheden for her i dag at præsentere regeringens syn på kommunerne og regionerne umiddelbart forud for lokalvalgene den 17. november.

Lad mig indledningsvis slå fast en gang for alle: Regeringen ser lyst på det lokale selvstyres fremtid. Danmark har tradition for en stærk decentral offentlig sektor, og regeringen har en stærk tro på det lokale selvstyre og på kommunernes og regionernes muligheder for at finde løsninger tilpasset lokale behov og lokale ønsker.

Gennem det seneste år er det lokale selvstyre i Danmark blevet styrket. Med kommunalreformen blev de 271 kommuner lagt sammen til 98 større og fagligt stærkere kommuner. Kommunerne overtog i den forbindelse en række tidligere amtslige opgaver. Samtidig blev der dannet de fem nye stærke regioner, som har hovedansvaret for sundhedsområdet.

Den nye struktur har styrket den faglige og økonomiske bæredygtighed i kommuner og regioner, hvilket også giver gode rammer for en mere effektiv opgavevaretagelse.

Med samlingen af beskæftigelsesområdet i et enstrengt beskæftigelsessystem i kommunerne i år har regeringen yderligere styrket kommunerne og fortsat decentraliseringen af den offentlige sektor.

Regeringen har siden 2001 prioriteret forbedringer af servicen i kommunerne og i regionerne meget højt. I en delaftale i forbindelse med de igangværende finanslovforhandlinger har vi f.eks. aftalt at afsætte 300 mio. kr. til kommunerne med henblik på at styrke kvaliteten i ældreplejen. Vi har også skabt bedre rammer for de ældre med et loft på prisen for udbragt mad.

Regeringens prioritering af servicen afspejler sig også i de aftaler, vi har indgået med Kommunernes Landsforening og Danske Regioner. Her har vi år efter år afsat flere penge til de borgernære serviceområder. I aftalerne i sommer blev regionerne tilført yderligere godt 1,2 mia. kr. i 2010 til sygehusene og knap 0,6 mia. kr. yderligere i 2010 til bl.a. medicintilskud og øget aktivitet hos lægerne. Samtidig løftede vi de kommunale serviceudgifter med 0,5 mia. kr. og afsatte op til 400 mio. kr. i 2010 til et sundt måltid mad i daginstitutioner.

I lyset af udgiftsudviklingen på det specialiserede socialområde blev udgifterne endvidere løftet med 800 mio. kr., og vi aftalte derudover et historisk højt løft på investeringerne på 20 mia. kr.

Bloktilskuddet til kommunerne fastsættes således, at de aftalte udgifter er fuldt finansierede for kommunerne under et. Kommunerne har endvidere en budgetgaranti på de konjunkturfølsomme overførselsudgifter, altså udgifter som kontanthjælp og aktivering samt for de overtagne opgaver på beskæftigelsesområdet. Derudover kan kommunerne ved budgetteringen af skatteindtægterne vælge en statsgaranti for skattegrundlaget, hvilket langt de fleste kommuner har valgt i 2010. Dermed afskærmes kommunerne for følgerne af konjunkturudsvingene, og det giver sikkerhed i forhold til leveringen af den borgernære service.

Ser man på udviklingen i det samlede offentlige forbrug i perioden 2001 til 2010, så forventer vi en stigning på knap 62 mia. kr., når der er korrigeret for den almindelige pris- og lønudvikling. Langt den største del af den vækst er prioriteret til kommuner og regioner,

herunder sundhedsområdet med 21 mia. kr. og socialområdet med 15,5 mia. kr.

Prioriteringen kan også ses på eksempelvis ældreområdet, hvor udgiften pr. over 75-årige i perioden 2001 til 2008 er steget med 7,5 pct.

Tilsvarende afspejles de øgede ressourcer til sundhedsområdet f.eks. i, at antallet af sygehuslæger er øget med 2.800 personer svarende til 27 pct. i perioden 2001 til 2008. At der i 2008 blev opereret 110.000 flere personer end i 2001 er udtryk for en stigning på 23 pct.

Kl. 15:51

Der er altså ikke tale om snævre økonomiske rammer, hvilket også afspejles i forhold til de kommunale og regionale budgetter. Deres udgiftsniveau er det højeste nogen sinde.

Jeg synes, det er på sin plads at nævne dette, fordi der tilsyneladende er forskellige opfattelser af de økonomiske rammer, og jeg kan altså ikke nikke genkendende til formuleringerne i spørgsmålet for forespørgslen.

Regeringen ønsker derudover, at der skal ske et mærkbart løft af de fysiske rammer på de borgernære serviceområder i kommuner og regioner. Det er en central prioritet for regeringen, at de fysiske rammer i de kommunale og i de regionale institutioner er tidssvarende. Regeringen har derfor afsat i alt 50 mia. kr. i en kvalitetsfond, som skal medfinansiere kommunale og regionale investeringer samt medfinansiere investeringer i arbejdskraftbesparende teknologi i perioden 2009 til 2018.

For kommunerne er de 22 mia. kr. målrettet et løft af de borgernære serviceområder, dvs. dagtilbud, folkeskoler, idrætsfaciliteter målrettet børn og unge samt ældreområdet. Alene i 2010 udmøntes 4 mia. kr., hvormed kommunerne skal løfte investeringerne på de her områder fra niveauet i de senere år på 5 mia. kr. til mindst 9 mia. kr. i 2010. Der er med andre ord tale om et markant løft af investeringerne til glæde for brugerne af de offentlige institutioner.

De 25 mia. kr. i regionerne er målrettet investeringer i en moderne og fremtidssikret sygehusstruktur. Når man medregner den regionale egenfinansiering og medfinansiering, har regeringen med Danske Regioner aftalt et samlet niveau for investeringer i en ny sygehusstruktur på 40 mia. kr., og det er historisk højt.

Det lokale selvstyre afspejler sig i den måde, vi har indrettet styringen af kommuner og regioner på. Styringen tager udgangspunkt i aftalesystemet og budgetsamarbejdet, hvor rammerne om den kommunale og regionale økonomi aftales for henholdsvis kommunerne og regionerne under et. Rammerne fastsættes under hensyn til regeringens overordnede styring af den samlede økonomiske økonomi, herunder den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser og konjunktursituationen.

Det er derfor centralt, at kommuner og regioner under et respekterer og overholder de aftalte rammer. Men inden for de aftalte rammer giver det lokale selvstyre mulighed for at fordele og prioritere udgifterne.

Et omdrejningspunkt i dialogen mellem regeringen og kommunerne er de ti principper for god decentral styring, som regeringen og Kommunernes Landsforening er enige om. Principperne indebærer bl.a., at der er en klar ansvarsfordeling mellem staten og kommunerne, og at mål- og rammestyring er det bærende princip i relationen mellem staten og kommunerne. Vi har som eksempel indgået en gensidighedsaftale, som indebærer, at kommunerne i de kommende år skal realisere et serviceløft for borgerne via omprioriteringer og bedre ressourceudnyttelse.

Regeringen og Kommunernes Landsforening er enige om, at kommunerne har potentiale for at omstille aktiviteter for 1 mia. kr. i 2009 stigende til 5 mia. kr. i 2013. Der er enighed om, at kommunerne ved egen indsats kan frigøre halvdelen af potentialet via f.eks. bedre arbejdstilrettelæggelse og udbredelse af bedste praksis for opgaveløsningen. Samtidig har staten forpligtet sig til at levere de re-

sterende 2,5 mia. kr., og det tilvejebragte råderum skal anvendes til bedre service til borgerne.

Kl. 15:56

Med det afsæt har regeringen netop indgået en aftale om afbureaukratisering i kommuner og regioner i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Aftalen indebærer en omfattende forenkling og afskaffelse af statslige regler, så der frigives ressourcer fra bureaukrati og papirarbejde til arbejdet med børn, unge og ældre.

Det sker ved at give de ansatte i kommuner og regioner større frihed til at tilrettelægge arbejdet under lokalt ansvar. Samlet set kan afbureaukratiseringen frigøre ressourcer svarende til ca. 750 mio. kr., idet det antages, at de igangværende forhandlinger på folkeskoleområdet forventes at bidrage med ca. 200 mio. kr.

Med aftalen følger også en forventning om, at den enkelte kommune og region kontinuerligt arbejder videre med afskaffelse af unødvendige lokale regler og dokumentationskrav. Derfor opfordrer vi i aftalen til, at kommuner og regioner selv udarbejder planer for den lokale indsats.

Samlet set er det min opfattelse, at vi med kommuner og regioner har et stærkt lokalt selvstyre i Danmark. Regeringen har gennem de seneste mange år taget en række initiativer, som har styrket kommunernes og regionernes placering i den offentlige sektor og som omdrejningspunkt for den borgernære service i landet. Og der har aldrig tidligere været prioriteret flere ressourcer lokalt.

Derfor ser regeringen lyst på det lokale selvstyres fremtid. Med disse bemærkninger vil jeg gerne give ordet videre til indenrigs- og socialministeren.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til finansministeren. Og herefter er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 15:59

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lad mig lægge ud med at takke for den her forespørgselsdebat. Jeg afgav i april en redegørelse til Folketinget om status for gennemførelse af kommunalreformen og det kommunale selvstyres vilkår. Redegørelsen blev ikke debatteret, inden Folketinget gik på sommerferie, og da det er en meget vigtig sag, synes jeg, det er passende, at vi nu alligevel får taget en debat.

Som det var budskabet i finansministerens indlæg, er kommunerne og regionerne godt rustede til at klare fremtidens udfordringer. Kommunalreformen har ført til en styrket offentlig sektor. Vi har nået de mål, vi har sat os. Vi har skabt fagligt og økonomisk mere bæredygtige kommuner, som bedre kan indfri fremtidens krav til en god og effektiv opgaveløsning, og vi har styrket det lokale demokrati. Jeg synes, at det tegner rigtig godt for den videreudvikling af velfærdssamfundet, som vi arbejder på. Så de kritikpunkter, som formuleringen af forespørgslen antyder, kan tilbagevises et for et.

Først er der påstanden om de snævre økonomiske rammer. Det kan jeg ganske som finansministeren overhovedet ikke genkende; tværtimod har der år for år været tale om løft i den kommunale økonomi. Senest har vi, som finansministeren nævnte, foreløbig aftalt med Dansk Folkeparti at give et løft på 300 mio. kr. i finanslovaftalen med henblik på at styrke ældreplejen. Lad mig også præcisere, at pengene ved alle opgaveflytninger i forbindelse med kommunalreformen er flyttet med opgaverne. På det specialiserede socialområde har regeringen endda fulgt op på udgiftsudviklingen og tilført yderligere midler. Senest er der med dette års økonomiaftale givet et niveauløft på 800 mio. kr. fra 2009. Der er dermed heller ikke på noget tidspunkt lagt op til besparelser på kernevelfærdsområderne, sådan som det ellers påstås i forespørgslen. I økonomiaftalen for 2010 er der således givet et generelt løft på 500 mio. kr. til bedre service. Det er en del af det kommunale selvstyre, at det er kommunerne, der pri-

oriterer pengene inden for de aftalte rammer, for selv om de samlede rammer øges, er der jo løbende brug for at se på, om pengene kunne bruges på en smartere måde. Ligeledes kan der være behov for at omprioritere pengene, fordi der i en kommune f.eks. er udsigt til flere ældre, men færre børn. Men det er altså bare vigtigt at huske på, at omprioriteringer ikke er det samme som besparelser. For regionernes vedkommende har der år for år været tale om en betydelig realvækst på kerneområdet sundhed, og regionerne vil som bekendt i de kommende år kunne udbygge sygehusene markant; det har finansministeren også allerede været inde på.

Så kommer jeg til påstanden om, at kommunalreformen har ført til centralisering. Jeg må sige, at jeg er meget forundret over, at nogen skulle tro, at det er tilfældet. Kommunalreformen har nemlig tværtimod styrket og fremtidssikret den decentrale offentlige sektor. Danmark er blandt de lande i Europa, der har decentraliseret flest opgaver til det lokale styre i kommunerne. Som følge af kommunalreformen er endnu flere opgaver og mere ansvar blevet placeret i kommunerne, og så sent som i august blev decentraliseringen yderligere udbygget, idet kommunerne overtog den statslige del af jobcentrene. Den decentralisering måtte regeringen i øvrigt gennemføre uden tilslutning fra de fire partier, som står bag den her forespørgsel. Ud over at have skabt grundlag for yderligere decentralisering har kommunalreformen også skabt et værn mod centralisering. Strukturkommissionen fastslog i sin betænkning, at mange kommuner var for små i forhold til den opgaveløsning, som lovgivningen kræver, og hvad der var endnu vigtigere, at vi på sigt simpelt hen risikerede, at de ikke ville være i stand til at levere den kvalitet, som borgerne i et moderne velfærdssamfund forventer. Det ville ikke være en bæredygtig udvikling og ville derfor kunne danne en uheldig grobund for uhensigtsmæssige centraliseringstanker. Med dannelsen af de større og stærkere kommuner er det kommunale selvstyre altså blevet styrket markant. Som opfølgning på kommunalreformen blev regeringen og KL, som finansministeren også var inde på, enige om ti principper for decentral styring, der støtter op om det kommunale selvstyre. I den sammenhæng vil jeg sige – for det kan nemlig ikke siges ofte nok – at regeringen ikke har noget ønske om at detailregulere kommunerne, tværtimod. Et større lokalt råderum er nemlig afgørende for, at vi får virkeliggjort visionen om en smidig og enkel offentlig sektor, der leverer serviceydelser af høj kvalitet til borgerne. Et større lokalt råderum giver samtidig vægt og tyngde til de lokale politiske beslutninger og er dermed også en løftestang for det lokale demokrati.

Kl. 16:04

Her er vi så ved den sidste antydning i forespørgslen, nemlig udfordringerne for lokaldemokratiet og de mindre lokalområder. Lad mig først slå fast, at lokaldemokratiet i Danmark lever og har det godt. Kommunalpolitikere har fået flere opgaver og mere ansvar.

Der er som bekendt valg til kommunalbestyrelserne og regionsrådene her på tirsdag, og jeg møder alle steder i disse dage en livlig debat. Man kan jo ikke åbne en avis eller se en tv-avis uden at blive konfronteret med det forestående valg, og det synes jeg er meget glædeligt. Så alt i alt ser regeringen altså meget lyst på kommunernes og regionernes fremtid.

Jeg synes godt, at vi i Danmark kan bryste os af, at vi med rettidig omhu har gennemført en stor politisk, administrativ reform. Med det nye danmarkskort og den nye opgavefordeling har vi dannet et nyt og langt mere robust fundament for udviklingen i velfærdssamfundet. Men selv om regeringen ser lyst på fremtiden, skal der fortsat arbejdes målrettet for at få høstet det fulde udbytte af kommunalreformen. Der skal arbejdes på at øge kvaliteten og innovationen i kommuner og regioner. Det er baggrunden for, at regeringen i 2007 lancerede kvalitetsreformen, og lad mig bare lige nævne et par eksempler derfra: Fra 2010 skal kommunalbestyrelserne udarbejde kvalitetskontrakter med få og kvantificerbare mål for hvert service-

område. Det vil være med til at skabe fokus på politik og fastsættelse af mål. Som finansministeren nævnte, har regeringen desuden indgået en afbureaukratiseringsaftale. Formålet er ganske klart: at forenkle og sanere utidssvarende regler, arbejdsgange og dokumentationskrav. På den måde kan vi skabe større ledelsesrum og frihed i opgaveløsningen lokalt.

Lad mig til sidst benytte lejligheden til at kvittere for, at kommuner og regioner ansvarsfuldt har påtaget sig opgaven med at føre kommunalreformens visioner ud i livet. Jeg er imponeret over den energi og pionerånd, der er blevet lagt for dagen. Jeg vil også gerne takke de mange engagerede politikere i kommunalbestyrelser og regionsråd for indsatsen i den her første valgperiode efter kommunalreformen. Rigtig meget er nået.

Men der bliver også travlhed i den kommende periode, for der er mange udfordringer. Hvis jeg skal fremhæve bare en enkelt, må det være, at vi også skal blive bedre til at udbrede de gode eksempler, de gode historier fra kommunernes og regionernes arbejde, sådan at vi netop kan få aflivet de billeder af en forringet offentlig sektor, som alt for ofte er poppet op i medierne i den senere tid. For de billeder svarer bare slet ikke til virkeligheden, hvis man spørger dem, der bruger de konkrete velfærdsydelser og den kommunale og regionale service.

Der venter 4 nye spændende år for de kommende kommunalbestyrelser og de kommende regionsråd, og fra regeringens side vil vi yde vores bedste for at støtte op om det arbejde.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til indenrigs- og socialministeren. Og så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:07

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest tak til ministrene for deres besvarelser. Når man sådan sidder stille og roligt og lytter efter, hvad det er, regeringen har at byde på i det her spørgsmål, minder det unægtelig meget om de plusord, der blev sagt i forbindelse med lanceringen af den nye strukturreform – en hel masse plusord om, hvor fantastisk godt det hele er, og hvor godt det vil blive. Man får den tanke, at det minder lidt om det her George Orwell-nysprog. Når man taler om decentralisering, betyder det, at man sidder sammen med Dansk Folkeparti på Slotsholmen og bestemmer, hvor sygehusene skal ligge, når man taler om afbureaukratisering, betyder det nye regler, og når man taler om flere penge, så betyder det besparelser. Det er simpelt hen det nysprog, der kendetegner den siddende regering. Man siger sådan set et, og så gør man noget andet.

For år tilbage, da vi fik strukturreformen, det var den daværende kronprins i partiet Venstre og indenrigsminister, der lancerede den, var der ikke grænser for, hvilke lyksaligheder der ville regne ned over danskerne, når vi fik strukturreformen; alt ville praktisk talt blive bedre, der ville blive mindre administration, og servicen ville stige. Der ville være stordriftsfordele, der ville være administrative besparelser, ja, regionerne skulle stå for sygehusene, bedre råd til kernevelfærd, bedre service i det hele taget, og så skulle der kun være én indgang til det offentlige. Det var det, der blev lovet dengang. Men rigtig mange af de ting, der blev lovet, er man så mislykkedes med, og de er ikke sket fyldest. Det er også derfor, man på forsiden af Jyllands-Posten og i øvrigt også Berlingske Tidende, har kunnet se, at danskerne simpelt hen dumper strukturreformen. Det er faktisk kun 9 pct., som synes, at hverdagen er blevet bedre efter strukturreformen.

Så man må bare sige, at den store prestigereform, den nuværende statsministers absolutte svendestykke, simpelt hen er faldet til jorden med et brag, den er simpelt hen dumpet. Danskerne siger som prinsessen i Klodshans: Duer ikke.

Hvis vi bare kigger på det med regionerne, som jeg også var inde på, da jeg indledte hele forespørgselsdebatten her, vil man se, at regionerne dårligt er kommet i gang med deres arbejde, inden regeringen på alle mulige måder prøver at modarbejde det arbejde, der bliver lavet i regionerne. Først sagde man til regionerne: Nu skal vi have nye sygehuse i Danmark, vi skal have en ny sygehusstruktur, nu skal I gå i gang med at involvere borgerne, borgerinddragelse, demokratiproceser og andet, og finde ud af, hvor de her sygehuse skal ligge.

Bedst som man var i gang med at have dialog med borgerne om, hvordan det hele skulle være, nedsatte man lige pludselig et ekspertudvalg, et såkaldt Erik Juhl-udvalg. Selv om man havde en statsminister, der havde turneret hele Danmark rundt og fortalt, at det nu skulle være slut med smagsdommere, så skulle man lige pludselig have et Erik Juhl-udvalg, som skulle sidde og være endnu klogere end de danskere, der sad og var med i en høring, som de og demokratiske regioner havde lavet. Man kom altså og overulede. Nå, det fik man noget kritik af, og man sagde: Så må vi alligevel lytte lidt til de her regioner. Så besteg statsministeren landets fornemste talerstol, Folketingets talerstol, og så lovede han, at de resultater, man var blevet enige om ude i regionerne, nu skulle ske fyldest, og han stod og lovede, at der nu skulle være sygehuse her, her og her. Bedst som man så sidder og forhandler finanslov, så vi så, hvad det er, den her decentralisering byder på, når det er regeringen: Man sidder sammen med Dansk Folkeparti centralt og planlægger, hvordan strukturen skal være. Så man er altså i den grad løbet fra det, man stillede i ud-sigt, man er løbet fra det, man lovede.

På regionernes område havde vi jo her i sidste uge et meget konkret beslutningsforslag fra socialdemokratisk side, som lagde an til at styrke regionernes kompetence, styrke regionernes rolle. Det, vi så kan forstå, er, at regeringen, i hvert fald Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, simpelt hen helt vil afskaffe regionerne. Vi synes fra socialdemokratisk side, at man skulle udvikle og styrke regionerne, det kunne der være noget rigtig godt ved.

Så kunne man spørge, om det ikke ser rigtig godt ud på det kommunale område, går det ikke i en bedre retning ude i kommunerne, for der har de da fået det bedre? Der må jeg sige, at det, man talte meget smukt om, nemlig at der skulle være stordriftsfordele, stort set er begrænset til, at man har lukket en masse folkeskoler. Færre folkeskoler er altså stordriftsfordele i regeringens optik. Faktisk er det sådan, at mens V og K har været ved regeringsmagten, har man lukket hele 138 folkeskoler. Sagen er jo den, at man mange steder har så begrænset en økonomi, så man sidder i hver enkelt kommunalbestyrelse og skal vælge imellem, om de skal have elever, der har færre timer end minimumsantallet, eller om de skal lukke skoler for at komme op på et fagligt niveau. I Lolland Kommune er man gået så langt som at gå fra 15 folkeskoler til at komme ned på 4. Det er altså det, man oplever er virkeligheden.

I det hele taget er man presset ude i kommunerne. Ifølge undervisningsministerens egne tal og hans egne oplysninger er der sket en ottedobling af antallet af skoler med færre danskstimer end minimumsantallet. Det er, hvad undervisningsministeren selv giver udtryk for.

Men ud over skoleområdet er der altså også sket en ringere normering på børneområdet, der er kommet en tredjedel mindre rengøring til de ældre, og der er begrænset frihed på anlægsområdet. Først var der anlægsloft, og så er der begrænset låneadgang.

Jeg skal lige nå at sige, inden jeg slutter af her, at man også lovede afbureaukratisering. Den her afbureaukratisering består så i, at man nu i kommunerne selv kan bestemme, om man vil have et æl-

dreråd eller ej, men man er tvunget til at sende en bestemt procentdel i udbud, og man kan ikke selv bestemme sin arbejdsmarkedspolitik.

Der er rigtig mange steder, hvor det går den modsatte vej af, hvad man sådan set stillede i udsigt.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Så tror, jeg siger tak til ordføreren. Det er langt, langt over tiden. Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning. (*Rasmus Prehn (S)*: Jeg havde et forslag til vedtagelse, jeg også skulle have læst op). Så venter vi lidt med hr. Erling Bonnesen og tager forslaget til vedtagelse.

Kl. 16:13

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Ordstyreren var jo blevet bekendtgjort med, at der var et forslag til vedtagelse også, men nu læser jeg højt:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at landets kommuner og regioner er tyngt af regeringens økonomiske og styringsmæssige pres. Det gør det kommunale selvstyre mindre og mindsker muligheden for at prioritere kernevelfærden. Det gælder især i de mindre lokalområder. Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2010 at gennemføre en evaluering af strukturreformen med særlig fokus på demokrati, ligestilling, kommunalt og regionalt selvstyre samt ikke mindst de økonomiske rammer og serviceniveaet i de nye kommuner og regioner.

Endvidere pålægges regeringen at udarbejde en plan, der skal - styrke det kommunale selvstyre og sikre friheden for unødige regler, herunder pålæg om tvungent udbud, - styrke regionernes demokratiske arbejdsbetingelser og rolle og - sikre kommunerne og regionerne de fornødne økonomiske rammer til at opretholde og udbygge velfærden.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 8).

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse på vegne af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, og jeg skal lade det forslag indgå i de videre drøftelser.

Så er der en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen

Kl. 16:15

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg lagde jo mærke til, at den socialdemokratiske ordfører selvfølgelig skulle prøve at have en lidt kritisk tilgang. Det er også fair nok. Når man er i opposition, skal man prøve at se, om der er nogle ting, man sådan skal holde lidt ekstra øje med. Men så lagde jeg også meget mærke til, at man var nødt til sådan helt ud i krogene at prøve at finde nogle små enkeltting for ligesom at finde noget, man kunne kritisere. Det er lidt underligt, for ved en sådan lejlighed som den her skal man da prøve at få hele perspektivet med. Og der kunne det være lidt interessant at prøve at tage fat i den påstand, der lyder, at alt tilsyneladende skulle være centraliseret, at det hele skulle være flyttet her ind på Christiansborg.

Fakta er jo, at kommunalreformen lige præcis har sikret, at der kom flest mulige opgaver ud til kommunerne. Så er den socialdemokratiske ordfører ikke enig i, at de lokale politikere faktisk aldrig har haft så mange opgaver under vingerne før, som de har nu, at de faktisk har meget mere at tage sig af, end de tidligere havde?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:15

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører har jo fuldstændig ret i, at det kun var ganske få eksempler, jeg fik lov til at fremkomme med, og det hænger jo så sammen med, at vi her i formandsstolen har en usædvanlig nidkær vogter af taletiden, så man kan ikke komme hele vejen rundt om alle de eksempler, der er.

Men det er jo rigtigt, ordføreren har jo ret: Det er sådan, at da man lavede strukturreformen, flyttede man opgaver fra de tidligere amter og ud i kommunerne. Så hvis man sådan ser på, hvilke opgaver der ligesom er, kan man se, at der er blevet flere. Der kan jeg så forstå at regeringen går og pusler med nogle helt sådan særlige hemmelige planer om, at der nu skal flyttes noget væk fra kommunerne igen. Den såkaldte objektive sagsbehandling skal væk fra kommunerne. Så selv om man lige har lavet en strukturreform, hvor man har sagt, at der skal være en indgang til offentlige – ja, det var nærmest sådan et mantra, som den daværende indenrigsminister rejste rundt med: en indgang til det offentlige – vil man nu bryde med det, for nu vil man centralisere folkepensionen og boligsikringen og centralisere på en række andre områder. Så man gør det stik modsatte af, hvad man lige har lovet med strukturreformen. Derfor synes jeg måske, det var en meget god idé at få en evaluering af den.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det er ikke normalt, at man på den måde argumenterer mod formanden. Der blev faktisk givet ordføreren 6 minutter og 30 sekunder plus tid til oplæsning af et forslag til vedtagelse, hvor tiden normalt er 5 minutter, så jeg ved ikke, om det er specielt nidkært.

Så er det hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Erling Bonnesen (V):

Tak for bekræftelsen af, at kommunerne faktisk aldrig haft så mange opgaver, som de har nu. Det var faktisk en rigtig god bekræftelse, for det er jo lige nøjagtig en bekræftelse af, at der er blevet decentraliseret og ikke centraliseret.

Så kunne det være lidt interessant at prøve at gå et skridt videre ad den vej, for ordføreren var også selv inde på, at man jo fra socialdemokratisk side har et forslag om at styrke regionerne, at give dem mulighed for at få flere opgaver. Der kunne det jo lige præcis være interessant at få at vide, hvilke opgaver man så vil have overført til regionerne, som de ikke har i dag, for de kan jo kun tages fra kommunerne.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Rasmus Prehn (S):

Altså, en ting er, at man på papiret får overført nogle opgaver – og nu nævnte jeg så også, at man er i gang med at flytte nogle tilbage den anden vej – en anden ting er jo, hvad man har af råderum. Hvis de får at vide, at de skal administrere sådan og sådan i en kommune, men der så er en meget begrænset økonomi til at udføre den her opgave med, kan man jo sige, at det er så som så med det kommunale selvstyre. Nu vil jeg så sige, at der er rigtig mange kommunalbestyrelser, der gør et fantastisk arbejde og gør alt, hvad de kan for at tæn-

ke kreativt, så man får løst de her mange nye opgaver på en rigtig god måde.

Så er der det konkrete spørgsmål om, hvad man så kunne tilføje af opgaver til regionerne. Ja, man kunne jo starte med, som vi også foreslår i vores beslutningsforslag, simpelt hen at vente med at flytte nogle af de opgaver, der ligger i regionerne nu, og som der lægges op til skal »hjemtages« – det er igen sådan noget nysprog, man har brugt i forbindelse med strukturreformen. De her opgaver har aldrig ligget i kommunerne, men nu skal de så åbenbart »hjemtages« til kommunerne, hvor de som sagt aldrig har ligget.

Man kunne starte med at sige: Måske ligger de meget godt i regionerne; lad os lige vente med at hjemtage dem til kommunerne, for måske løses de bedre på regionalt niveau. Det er et af de svar, man kunne give, men jeg tror ikke, at talletiden tillader flere.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan godt forstå, at alt det, regeringen har formået at forny og modernisere ude i den offentlige sektor, virker en anelse overraskende på hr. Rasmus Prehn, eftersom han repræsenterer Socialdemokraterne, der jo igennem 10 års regeringstid intet fornyede i den offentlige sektor. Men lad det nu ligge.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det præcis er for nogle opgaver, som hr. Rasmus Prehn mener skal flyttes væk fra kommunerne. Det er jo meget relevant for hr. Rasmus Prehns partifæller, der nu er midt i en kommunal valgkamp, at vide, nøjagtig hvilke opgaver man fra Socialdemokraternes side vil fjerne fra kommunalpolitikkerne.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:19

Rasmus Prehn (S):

Altså, nu mener jeg nok, at vi også fra socialdemokratisk side har været med til at forny og udvikle den offentlige sektor. Det, vi så har fokus på fra socialdemokratisk side, er at forbedre kernevelfærden, så danskerne får noget ud af det. Vi jagter ikke bare en masse strukturelle ændringer og en hel masse buzzwords, som så ender ud med, at kun 9 pct. af danskerne oplever, at det er blevet en forbedring. Det er jo det, der er resultatet: Kun 9 pct. synes, det er blevet bedre med den her strukturreform. Det er altså ikke vores succeskriterium i Socialdemokratiet. Når vi laver ændringer, er det, fordi vi gerne vil forbedre velfærden for danskerne, det er højt på dagsordenen hos os.

Så kom der det samme spørgsmål om regionerne, som hr. Erling Bonnesen stillede. Vores beslutningsforslag blev jo behandlet i sidste uge, og det helt konkrete forslag var bl.a. at lade nogle af de opgaver, der er på vej fra regionerne ud til kommunerne, blive i regionerne.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:20

Tina Nedergaard (V):

Det vil altså sige, at man med stor ihærdighed siger, at den her kommunalreform ikke er rigtig, og at den ikke er tilfredsstillende for nogen som helst, men at man, hvis man fik magt, som man havde agt,

alligevel ikke rigtig ville ændre noget i den kommunalreform, som brugerne er blevet spurgt om i målingen.

Jeg har et konkret spørgsmål. Når hr. Rasmus Prehn gerne vil have regelforenklinger, fordi han synes, at man styrer for meget herindefra, kan hr. Rasmus Prehn så ikke bare helt præcis nævne 3 af regeringens regelforenklingsforslag, som Socialdemokraterne agter at stemme for? Bare 3 ud af de godt 100, som regeringen har foreslået.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, der er op til flere af de her forslag, som er positive. Jeg kan ikke dem alle sammen på rygraden, men vi vil da sætte os ned og forhandle stille og roligt. Jeg tror heller ikke, det tilkommer mig at forhandle de her ting, så det ville simpelt hen være forkert at stå her på Folketingets talerstol og love alt muligt, når vi skal have et forhandlingsforløb. Hvis vi skal kunne have nogle forhandlinger, må vi sætte os om et bord og kigge på dem enkeltforslag for enkeltforslag. Og jeg tror, der er meget af det, regeringen kommer med, som trækker i den rigtige retning, og så kigger vi på det.

Men det er bare besynderligt, at noget af det, man fremhæver som noget særligt, er, at de nu ude i kommunerne selv skal bestemme, om de skal have et ældreråd eller ej, men de kan ikke selv bestemme, hvor meget de må sende i udbud, og de kan ikke selv bestemme, om de ledige fortsat skal sidde og klikke på cv. Det virker helt bagvendt, og det vil vi gerne have lov til at diskutere. Men når man kommer med over 100 forslag, er der selvfølgelig nogle imellem, der er gode, og det kigger vi på og forhandler om.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:21

Henrik Brodersen (DF):

Når man nu ved, at ordføreren har en fortid i kommunalpolitik, kan det da i den grad ærgre os, at han ikke har evnet at være begge steder, for så havde han haft et helt andet syn på, hvad det er, der foregår i kommunerne. Det er der mange af os andre der benytter os af. I kommunerne har vi rigtig, rigtig mange opgaver, og vi har også rigtig mange værktøjer til at løse dem med.

Jeg skal bare have ordføreren til at bekræfte, om ikke der, inden vi lavede den store reform, var kommuner, små landkommuner på 5.000 indbyggere, som simpelt hen havde så små budgetter, at hvis bare der flyttede en svært belastet familie til kommunen, kunne det være svært for den simpelt hen at holde budgetterne – den måtte lave dem om. Kan ordføreren dog ikke finde et par lyspunkter og se, at der er kommet mange nye værktøjer og blevet noget mere stabilitet, og med der er blevet nogle sammenlægningskommuner?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Rasmus Prehn (S):

Som Dansk Folkepartis ordfører antyder, har vi den regel hos Socialdemokratiet, at vi kun må sidde et sted ad gangen, vi må kun have et politisk hverv ad gangen. Selv om jeg var blevet gruppeformand eller alt muligt andet i Aalborg Kommune, som jeg synes var vældig spændende, var jeg nødt til at nedlægge hvervet, fordi jeg nu var ble-

vet valgt til Folketinget, hvilket jeg også var glad for. Vi må simpelt hen ikke sidde begge steder.

Allerede som byrådsmedlem var jeg jo med til at foreslå, at vi skulle udvide vores kommune og samarbejde med nogle af de kommuner, der var rundt om Aalborg, så vi fik en større og mere effektiv kommune. Det var da et af de lyspunkter, der var ved strukturreformen.

Men nu er det vist gået op for de fleste tilhørere, at der jo er meget begrænset taletid her i Folketingssalen, og da jeg er i opposition, vælger jeg altså at bruge taletiden på de kritikpunkter, der er. Når der kun er 9 pct., der synes, at det er blevet bedre med strukturreformen, må det være, fordi der er noget, der er galt. Det skal vi pege på som opposition. Men jeg kunne sagtens holde et timelangt indlæg om lyspunkter og gode ting, for når man laver så stor en reform, er der selvfølgelig også noget, der er godt.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:23

Henrik Brodersen (DF):

Netop fordi ordføreren har siddet i en stor kommune, har der måske været et lidt større råderum, om ikke andet nogle budgetter, man kunne flytte rundt på, men når det var så snævert, så snævert, som det var i mange af de der små landkommuner, ville det altså være smart. Det, ordføreren bekræfter, er jo også, at der har været fordele ved, at man lagde nogle af kommunerne sammen. Jeg skal ikke hermed sige, at alle sammenlægninger har været lige hensigtsmæssige. Der er også nogle, der bagefter har sagt, at det kunne have været gjort anderledes og bedre.

Jeg synes bare, at ordføreren skylder os en forklaring på, hvorfor i alverden han ikke kan få øje på nogle af de værktøjer, der har gjort, at borgerne udeomkring har fået hævet standarden.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:24

Rasmus Prehn (S):

Jamen jeg synes altså også, at der er lyspunkter. Det er slet ikke det. Men når der er så mange problemer, er man også nødt til at nævne dem.

Lad os bare tage sådan noget som folkeskoleområdet. Jeg står her med et svar fra den 28. september 2009, altså fra for ganske nylig, hvor landets undervisningsminister i et officielt svar simpelt hen skriver: Omvendt er der generelt blevet flere skoler i 2007, 2008 og 2009, der i fag eller fagblokke ikke lever op til minimumstimetallet. Antallet af skoler, der ikke giver minimumstimetallet i dansk på 1. og 3. klassetrin er næsten ottedoblet i den sidste periode. Altså, jeg tror ikke, der er ret mange kommunalbestyrelser, der som målsætning direkte har, at deres elever skal have ringere undervisning. Men det er jo den økonomiske ramme, der har været til rådighed i kommunerne, der gør, at man nu simpelt hen har færre timer, end man havde tidligere, og der er sket en ottedobling af elever, som får mindre, end hvad der er minimum. Det skal vi da kritisere. Det kan da ikke være rigtigt, at vi skal give vores børn så ringe en skolegang.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:25

Peter Juel Jensen (V):

Nu stod ordføreren og uddelte ros fra talerstolen, og det er jeg meget enig i. Derfor skal man også sørge for at få hele sandheden med. Ordføreren og jeg har været igennem det her før i Uddannelsesudvalget, og så har vi snakket om skolerne på Lolland-Falster. Det er korrekt, at der i øjeblikket er fire skoler på Lolland-Falster, men de er faktisk fordelt på 15 undervisningssteder. Det er noget af den frihed, som kommunerne har fået. Når Lolland-Falster nu oplever et fald i elevtallet på 33 pct., er det så ikke bare en kommune, der udviser rettidig omhu, og har det noget at gøre med os herinde?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:26

Rasmus Prehn (S):

Jeg er rigtig glad for, at Venstres ordfører meget gerne vil tale om Lolland Kommune, som jo på trods af meget besværlige vilkår, på trods af helt urimelige, stramme økonomiske rammer faktisk er en veldrevet kommune. Det er jo også en socialdemokratisk kommune. Altså, socialdemokratiske kommuner har det med at gøre det rigtig godt, det må man sige. Det har Venstres ordfører så fuldstændig ret i.

Det, man må sige, er, at der jo altså er 138 folkeskoler, der er lukket, mens Venstre har haft magten. Jeg tror, der er mange, selv om der så er lavet nogle satellitskoler og filialer, som synes, også i forhold til f.eks. sådan noget som skoledemokrati – man kan være med i bestyrelsen og sådan noget – at det godt kan være besværligt, at man skal til at rejse meget langt og sådan nogle ting, så det er ikke alle steder, det er en fordel. Der er også steder, at der popper en privat friskole op, efter at man så har lukket en folkeskole. Og så slipper vi jo ikke for udgiften, så har vi bare en privat skole i stedet for.

Det, man kan sige, er, at den udvikling, Venstre har sat i gang, er en langsom udhuling af fællesskabet, af den demokratiske folkeskole, hvor man er fælles om tingene og så en overgang til det private. 138 skoler er blevet lukket. Det er altså danmarkshistorie. Man jagter fra Venstres side direkte skolelukninger. Jeg synes, det er impopulært.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 16:27

Peter Juel Jensen (V):

Nu var det jo ikke det her Folketing og den her regering, som lukkede de skoler der. Det var den meget vise kommunalbestyrelse, som ordføreren selv sad og roste, der lukkede de her skoler. Men antallet af undervisningssteder er faktisk nærmest ikke beskåret.

Jeg har muligheden for at stille et andet spørgsmål: Kan ordføreren fra landets fornemste talerstol ikke bekræfte, at der siden år 2001 er blevet tilført kommunerne 61 mia. kr. ekstra til offentlig velfærd?

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at der svæver rigtig mange tal i luften – og også rigtig mange ord om, at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i kommunerne. Jeg tror sådan set, at det lykkedes både finansministeren og indenrigsministeren at gentage den pointe,

og det er jo rigtigt, hvis man kigger på, hvad der er i kroner og øre, så er der flere penge til kommunerne i år, end der var årene før. Sådan er det jo. Men hvis man kigger på, hvordan det er med opgaverne, med udgifterne osv., må man bare konstatere, at det, kommunalbestyrelserne giver udtryk for, er, at de føler sig klemte.

Vi har jo her f.eks. det konkrete svar fra Venstremændens undervisningsministeren, der siger: Der er sket en ottedobling af skoler, hvor man ikke lever op til minimumstimetallet. Jeg tror ikke, der er nogen kommunalbestyrelser, der sætter sig ned og siger: Uha, det er lige vores politik, at vi skal have færre skoletimer. Jeg tror kun, man gør sådan noget, hvis man er presset til det. Og det er, fordi udgifterne, selv om der aldrig har været så mange penge, som der er nu, altså også er større, og derfor bliver man nødt til at reducere på det her område. Det var det, jeg mente med det, jeg sagde, om, at der er et valg mellem pest og kolera: Skal vi spare på skolerne, eller skal vi spare på de ældre, eller skal vi spare et andet kedeligt sted?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Christian Schmidt, kort bemærkning.

Kl. 16:29

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes sådan set, det er rart at høre, at der, som jeg nu kan forstå på ordføreren, er kommet mange flere penge til kommunerne under en borgerlig regering. Det synes jeg ordføreren fortjener al ros for. Det skal jo slippe ud en gang, og jeg synes, det var flot, det gjorde det her i dag, hvor vi står lige foran kommunalvalget.

Men det kunne jo være, at der var noget helt andet. Når nu pengene er der, kan det jo være, at det er i processen, i måden, som man gør det på, at problemet ligger. Derfor er det jo nærliggende at spørge ordføreren, om ordføreren synes, det er en god idé, som jeg kan forstå at det er almindeligt i de socialdemokratiske kommuner i Danmark, at det er LO, der skriver partiprogrammet. Det kan jo være, at LO sådan til hverdag er så langt væk fra de opgaver, der er i en kommune, at det er svært for dem at skrive partiprogrammet, og så kommer de måske til at skrive noget, der skulle have været formuleret anderledes. Er det ikke sådan, at ordføreren kan sige enten ja eller nej til, om ordføreren synes, det er en god idé, at det er LO, der skriver de socialdemokratiske partioplæg til kommunalvalgene?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Rasmus Prehn (S):

Først med hensyn til det med pengene: Det er jo rigtigt, at der er flere kroner og øre, end der var året før. Men vi har jo heller aldrig – det tror jeg vi har diskuteret flere gange her i salen – haft så højt et årstal. Altså, man skal jo se økonomien relativt; se, hvad der er af udgifter. Og man må bare sige, at kommunerne sparer, og vi kan bare se på undervisningsministerens egne tal her, at der altså er sket en forværring af timeantallet for vores skolebørn.

Så med hensyn til LO og det samarbejde, der er mellem Socialdemokratiet og LO: Der er situationen jo den, at man har en demokratisk fagforening, som holder demokratiske møder, og hvor man vedtager demokratisk politik. Og vi er da fra socialdemokratisk side rigtig stolte af og glade for, at man har truffet demokratisk beslutning om, at det parti, hvor lønmodtagernes interesser varetages bedst, er Socialdemokratiet – og i øvrigt også SF og Enhedslisten. Det er der, man får mest lønmodtagerpolitik, og derfor er LO gået ind i et samarbejde med os. Det er vi knageme rigtig stolte af. Hvis det er sådan, at man er medlem af de her fagforeninger og ikke er enig i den demokratiske beslutning, der er blevet truffet, kan man udfylde en fin

blanket og slippe for at betale det her bidrag. Så jeg er så stolt af det fantastiske arbejde, LO gør for at varetage lønmodtagernes interesser. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at hvis man gerne vil varetage lønmodtagernes interesser, gør man det bedst hos Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 16:31

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen det synes jeg da er et klart signal at sende til de danske borgere, og jeg synes, det er en serviceoplysning, lige før man skal til kommunalvalg. Alle de, der sidder og følger med i reportagen herinde, kan så få at vide nu, at når man går ind og stemmer på tirsdag den 17. november, skal man huske, at sætter man krydset ud for de partier, ordføreren lige har nævnt, så er det, som ordføreren selv lige har indrømmet, altså LO, der har skrevet hele partiprogrammet. Og derfor skal man i langt højere grad gøre op med sig selv, når man står inde i boksen den 17. november: Vil jeg støtte LO, eller vil jeg ikke støtte LO? Man kan godt glemme partierne, for vi har hørt nu, at det er til både Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet, at LO har skrevet vejledningerne, som så er blevet til partiprogrammet. Det er enkelt. Så jeg kan ikke engang finde på at stille et spørgsmål mere. For det er nemt for borgeren: Støtter man LO, kan man sætte kryds ved de partier. Ellers må man gøre noget andet.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Rasmus Prehn (S):

Jeg gav på ingen måde spørgeren ret i, at det er LO, der har siddet og bestemt, hvilken politik vi skal have. Det har jeg på ingen måde gjort. Men det er jo rigtigt, at vi samarbejder med folk, vi lytter til folk. Vi har faktisk en finger i jorden, i forhold til hvad der sker ude i den danske befolkning. Det tror jeg faktisk godt partiet Venstre kunne lære lidt af.

Altså, når der kun er 9 pct., der bakker op om den strukturreform, man har lavet, er det jo, fordi man er fuldstændig ude af trit med den almindelige dansker, fordi man ikke har noget samarbejde med demokratiske organisationer. Til gengæld bliver man så sponsoreret af det private erhvervsliv i en grad, så jeg, når jeg går ned for at købe mælk til mine børn, er tvunget til at betale til partiet Venstre. Jeg kan ikke slippe for det; der er ikke nogen blanket på den her mælkekarton, hvor jeg kan skrive, at jeg gerne vil slippe for at betale til Venstre. Det er jeg bare tvunget til hver gang, jeg køber mælk til mine børn. Så man skal også lige være opmærksom på, at Venstre jo om nogen er sponsoreret af en række erhvervsorganisationer osv., og det er ikke noget, der kommer ret meget frem i offentligheden.

Men det er ikke sådan, at LO sidder og skriver vores politik. Det kan godt være, at det er dem, der rent fysisk har skrevet ned, hvad man blev enige om på et møde. Ja, ja, men det er ikke ensbetydende med, at de dikterer vores politik, slet ikke. Nej, vi er bare i god overensstemmelse med demokratiske organisationer.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:34

Sophie Løhde (V):

Først vil jeg sige, at der jo må være nogle, der har lidt svært ved at se, hvordan en forøgelse af de samlede offentlige budgetter med 61 mia. kr. siden 2001 lige pludselig kan blive vendt til at være en besparelse. Men det siger måske mere om, hvilket forhold til offentlige midler Socialdemokraterne lægger for dagen end det, der rent faktisk er det faktuelle indhold.

Men jeg vil egentlig gerne følge op på den forrige spørger, for nu er den her debat jo rejst i dag af ordføreren selv, som står her fra talerstolen og siger, at man lægger meget vægt på det kommunale selvstyre osv. Men hvorfor er det så, at selv samme parti, der står på talerstolen og siger, at vi nu skal styrke det kommunale selvstyre, har andre folk – i det her tilfælde LO som organisation – til at skrive deres egne partiprogrammer?

Der blev sagt her til sidst: Det er jo ikke sådan, at LO sidder og skriver programmerne. Men det er jo netop det, som bl.a. formanden for LO i Odense har udtalt: at LO har skrevet programmerne, og så efterfølgende kunne Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten nikke til indholdet eller lade være. Og det er det, man har nikked til. Det vil sige, at en stemme på Socialdemokraterne den 17. november tilsyneladende bare er en stemme på, at der er blevet nikked til LO's dagsorden.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:35

Rasmus Prehn (S):

Jeg skammer mig ikke over at have et tæt samarbejde med LO. Jeg synes sådan set, at en demokratisk fagforening, herunder paraplyorganisationen LO, er en rigtig god samarbejdspartner at have. Det er nogle af dem, der har fingeren i jorden, i forhold til hvad det er for en virkelighed, der er derude.

Nu har vi her en forespørgselsdebat om kommunernes vilkår, om kernevelfærd og andet, hvor vi kan tale om, hvad vi gør for at forbedre skolebørnenes vilkår, hvad vi gør for at sikre en bedre normering i børnehaverne, hvad vi gør for at sikre de ældre bedre rengøring. Så synes jeg da, det er lidt ærgerligt, at det, Venstre bruger tiden på, er sådan noget mudderkastning og sådan noget med at skyde folk motiver i skoene osv. Og det er ikke engang på et område, hvor partiet Venstre selv har en god sag, for man er jo sponsoreret på den ene og på den anden måde – ganske vist ikke af demokratiske organisationer, men af erhvervslivet, som vi andre er tvunget til at betale til. Så jeg forstår ikke den dagsorden.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:36

Sophie Løhde (V):

Må jeg forstå det sådan, at LO's lokalformand i Odense er fuldstændig galt afmarcheret, når vedkommende i pressen har udtalt, at LO har skrevet de her programmer, og at partierne efterfølgende har, og jeg citerer: kunnet nikke til indholdet af det? Er LO's formand i Odense fuldstændig galt afmarcheret, lyver vedkommende, eller hvad er det, der bliver sagt her fra talerstolen? Jeg synes, man må give et klart svar, for det er jo det, vi er blevet præsenteret for i pressen.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:36

Rasmus Prehn (S):

Nu ved jeg ikke, hvordan den interne organisation er i partiet Venstre, men hos Socialdemokraterne har vi noget, der hedder decentralt demokrati, og det betyder altså, at det ikke er herinde på Christiansborg, vi sidder og bestemmer, hvad man skal mene i Odense. Altså, der har vi tillid til, at vores partimedlemmer lokalt i Odense laver det partiprogram, de har der. Og vi er da kun glade for og stolte af, hvis man også i den proces indhenter gode input fra f.eks. LO eller andre. Det forventer vi da sådan set; vi forventer da også, at man har samtaler med boligorganisationer, med miljøorganisationer og med ungdomsråd og alle mulige. Det er da en forpligtelse, når man laver politik lokalt, at prøve at være i alliance med danskerne. Og derfor har jeg fuld tillid til, at den måde, man har valgt at organisere det på i Odense, også er en måde, hvor man inddrager forskellige borgergrupper og f.eks. LO. Jeg synes kun, det er positivt og meget demokratisk.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Danmark har et af verdens mest decentrale samfundssystemer med muligheder for stor lokal indflydelse, styring og udvikling. Det har vi en lang historisk tradition for, og det er fortsat sikret med kommunalreformen. En lang række opgave er overført til kommunerne, og regionerne har fået ansvar for sygehus- og sundhedsområdet samt en række regionale udviklingsopgaver. Der er skabt klarhed i ansvarsplaceringen af opgaverne. Aftalesystemet medvirker til at sikre, at den samlede samfundsøkonomi holdes på sporet, samtidig med at der skabes gode muligheder for lokal indflydelse og udvikling.

Det lokale selvstyre er sikret, og »Mulighedernes Samfund« kan realiseres med lokal foretagsomhed og gode ideer, men det kræver naturligvis, at man har vilje til at gøre en indsats og tage et ansvar. Det er der heldigvis også mange lokale politikere der gør; hvert år er der mange eksempler på budgetforlig i kommunerne, hvor de forskellige politiske grupper melder ud, at de er gået med i budgetaftalerne, med begrundelse i, at man har fået forskellige forbedringer og nye tiltag med. Et godt eksempel på en sådan melding kom f.eks. fra den socialdemokratiske Århusborgmester om sidste års budgetter i Århus. Her gav han tydeligt udtryk for, at man i Århus kunne omsætte de rammer, man havde aftalt med staten, til ægte velfærdsbudgetter. Det er en klar og tydelig melding, som sætter en tyk streg under fakta, netop at VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti har sikret, at budgetterne til borgernær service er steget med mere end 60 mia. kr. siden 2001. Det svarer til, at budgetterne er løftet med, hvad der svarer til mere end to storebælsbroer. Det er et markant løft, og det dokumenterer, at vi netop nu har danmarkshistoriens suverænt største kommune- og velfærdsbudgetter. Fakta er, at VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti har slået venstrefløjen i velfærdsbudgetter, og det er vel i grunden det, der frustrerer venstrefløjenspartierne. Så det er fattigt, når man her i Folketinget skal høre på en masse falske påstande om generelle nedskæringer. Det er faktisk politisk utroværdigt, når vi ved, at vi har den største offentlige sektor nogen sinde og aldrig før har haft så mange offentligt ansatte, og

man samtidig går ud og taler om nedskæringer. Men så er det meget godt, at tilfredshedsundersøgelser blandt de borgere, der bruger velfærdstilbuddene, viser, at det er man faktisk meget godt tilfreds med. Naturligvis kan der findes nogle enkeltteksempler, hvor en borger ikke har fået den forventede service, men heldigvis er de mange gode eksempler langt, langt i overtal. Også påstandene om øget centralisering kan tilbagevises; der har faktisk aldrig været så meget at være kommunalpolitiker for som nu, og vi hører tit fra kommunalpolitikere, at de har travlt og har så mange opgaver, at de faktisk har vanskeligt ved at nå det.

Af andre gode tiltag kan nævnes: Frit valg, servicebeviser, udfordringsret, afbureaukratisering, udbudsftaler, planer for nye store supersygehuse og veludviklede sociale budgetter. Det danske samfund er et velfærdssamfund, og hvis man skulle blive ramt af sociale problemer, skal man faktisk være glad for, at man bor i Danmark. Kommunalreformen er således kommet godt fra start, og Venstre ser lyst på regionernes og kommunernes fremtid med den nuværende regering ved roret. Men med en socialistisk regering ville det straks se værre ud, så er det de centralistiske minimumsrettigheder, der skal tvangsgennemføres rundt i hele landet, ligesom jeg også kan forstå, at venstrefløjen vil afskaffe det frie valg. Men det er måske, fordi det i sidste ende er LO, der sætter dagsordenen på rød stue.

På vegne af Erling Bonnesen, Venstre, Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, og Jørgen Lundsgård, Det Konservative Folkeparti, skal jeg hermed fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at kommunalreformen har styrket den decentrale offentlige sektor og skabt et mere robust fundament for den fortsatte udvikling af velfærdssamfundet. Med kommunalreformen fik kommunerne ansvaret for flere opgaver. Denne decentralisering er fortsat med samlingen af beskæftigelsesindsatsen i kommunerne.

Folketinget konstaterer, at den borgernære service i kommuner og regioner siden 2001 er prioriteret højt. Det offentlige forbrug til sundhed, uddannelse og socialområdet er steget betydeligt, og med kvalitetsfonden sikres et betydeligt løft af de fysiske rammer i folkeskolen, dagtilbud, idrætsfaciliteter til børn og unge samt på ældreområdet. Samtidigt investeres der i en ny og moderne sygehusstruktur.

Derudover konstaterer Folketinget, at den indgåede aftale om afbureaukratisering frigør ressourcer til mere service til borgerne og giver større frihed til at tilrettelægge opgaverne lokalt.

Folketinget vil fortsat gerne følge udviklingen efter kommunalreformen. Folketinget pålægger derfor regeringen at afgive en fornyet statusredegørelse for kommunalreformen og det kommunale selvstyres vilkår i foråret 2013.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 9).

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, og jeg skal lade det indgå i de videre drøftelser.

Så er der en række korte bemærkninger, og den første er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:43

Rasmus Prehn (S):

Nu hvor det er sådan, at man tilsyneladende fra Venstres side overlader regionernes opgave med at lave sygehusstruktur til Dansk Folkeparti, og hvor man bryder med princippet om én indgang til det of-

fentlige, fordi man er i gang med at ændre på det her med objektiv sagsbehandling, og hvor vi samtidig har en situation, hvor det kun er 9 pct. af danskerne, der synes, at det er blevet bedre med strukturreformen, er Venstre så parat til at foreslå en evaluering af strukturreformen, så vi kan få gennemgået, hvad der er skidt, og hvad der er godt? For man er jo tilsyneladende i gang med at bryde godt og grundigt med de principper, man selv vedtog for ganske få år siden.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Erling Bonnesen (V):

Det er en forkert påstand, der bliver fremført. For så vidt angår evaluering, er det jo lige nøjagtig det, vi er i gang med nu her i debatten, og der kan jeg med stor tilfredshed konstatere, at brugerne af velfærdstilbuddene faktisk er meget godt tilfredse. Det synes jeg er værd at notere sig.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:44

Rasmus Prehn (S):

Så på trods af de her forskellige ting og på trods af den meget store utilfredshed, der er med strukturreformen, og på trods af at man sådan set går på kompromis med de spilleregler, man selv opstillede, vil man ikke evaluere strukturreformen. Skal den ikke evalueres, skal vi ikke kigge på, om der er noget, vi har gjort forkert, eller noget, vi har gjort rigtigt, eller noget, vi kan lære af? Skal vi ikke have en evaluering? Er det ikke meget rimeligt?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Erling Bonnesen (V):

For så vidt angår evaluering, er det præcis det, vi er i gang med nu. Vi debatterer, hvordan det rent faktisk går med tingene, og der er det jo dejligt, at når man kigger ud i virkelighedens verden og spørger, om borgerne er tilfredse med den, om de er tilfredse med kernevel-færdigen, om de er tilfredse med børnepasningen, ældreplejen og undervisningen i skolerne, så er der jo meget høje tal angående, at man faktisk er godt tilfreds. Det er det, der tæller for mig.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er lidt sjovt, at Venstres ordfører synes, at en debat i Folketinget er det samme som en uvildig evaluering. Det sætter i hvert fald nye standarder for, hvad en evaluering er.

Hvad der er mere alvorligt er, at jeg forstod på ordføreren tale, at man har et rigtig godt kommunalt selvstyre, hvis der ellers er nogle kommunalpolitikere, som vil tage ansvar og gøre en indsats. Det må betyde, at alle de kommunalpolitikere – også fra Venstre – som gang på gang efterlyser at få noget kommunalt selvstyre, som gang på gang også efterlyser at få nogle penge, så de kan begynde at lave nogle forbedringer i deres kommuner i stedet for hele tiden kun at diskutere, hvor de skal skære ned, altså er nogle, der ikke vil tage ansvar, og som ikke vil gøre en indsats, efter Venstres opfattelse.

Det synes jeg er noget af en påstand om de mange dygtige kommunalpolitikere, der sidder og river sig i håret for at prøve at få budgetterne til at hænge sammen i denne tid.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er fint, og ligesom det skal være, at man i et demokratisk samfund debatterer tingene. Det gør man i kommunerne, det gør vi her i Folketinget, og så er det jo netop vigtigt, at man gør det på et oplyst, reelt grundlag. De påstande, der fremføres her, synes jo ikke lige at være helt i overensstemmelse med fakta, for der er jo netop mange flere opgaver i kommunerne at tage sig af – det har vi i øvrigt også lige fået bekræftet lidt tidligere i debatten her. Vi har også lige fået bekræftet – og med stor glæde, synes jeg – at budgetterne faktisk aldrig har været større, end de er nu. Så der er noget arbejde med. Det er klart, at det selvfølgelig giver lidt debat, når man skal prioritere, hvad man skal sætte i gang af ting til næste år.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:47

Line Barfod (EL):

Ja, der er flere opgaver, men der er mindre råderum til at løse dem. Man har ikke den samme mulighed for selv i kommunerne at bestemme, som man havde tidligere.

Det er rigtigt, at hr. Erling Bonnesen også får mere i løn i år, end han gjorde sidste år, men det er ikke altid det samme, som at man så også har råd til at købe noget mere, hvis priserne er steget meget mere, og hvis de behov, man har, er ændret meget, f.eks. fordi der er blevet flere ældre, f.eks. fordi der er blevet udviklet nye typer af behandling på sygdomsområdet, f.eks. fordi vi gerne vil give handicappele lov til også at kunne deltage i samfundet, og at de derfor skal have nogle hjælpemidler, og f.eks. fordi vi gerne vil have, at vores børn skal have specialundervisning.

Det er muligt, at hr. Erling Bonnesen mener, at alle de mange sager, der kommer frem igen og igen, med folk, der oplever, at der er skåret ned, og at der ikke er penge til de helt basale velfærdsydelser, bare handler om folk, der ikke kan finde ud af at tage et ansvar og gøre en indsats, som hr. Erling Bonnesen siger.

Men så er der altså et alvorligt misforhold, og derfor vil jeg gerne igen spørge, om Venstre vil være med til at få lavet en uvildig evaluering, altså ikke en debat i Folketingssalen, men en egentlig evaluering, hvor man får nogen til at se på, hvad det var, Venstre lovede med kommunalreformen, og hvad resultatet så rent faktisk er blevet.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:48

Erling Bonnesen (V):

Når det er dokumenteret, at der er sket et løft af budgetterne, der svarer til mere end to storebæltsbroer, så tror jeg, at det taler sit tydelige sprog, nemlig at budgetterne er gået en vej, og det er opad.

Lige præcis på det sociale område, som der også bliver spurgt til, er der sikkert blevet lyttet meget til kommunerne, som har sagt, at de har nogle udfordringer i forhold til udsatte børn og unge. Det er også et af de steder, hvor der er sket reelle løft – der er f.eks. Barnets Reform. Og sådan kunne man jo blive ved.

Når man spørger kommunerne, hvordan de selv bruger pengene, så hæfter de sig også lige præcis ved, at det er på børneområdet og på ældreområdet, og det er jeg da faktisk meget godt tilfreds med.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:49

Margrethe Vestager (RV):

Vi har jo tit diskussioner om, hvorvidt vi har samme opfattelse af virkeligheden, og jeg tror, at den her debat vil være et klassisk eksempel på forskellige opfattelser af virkeligheden. For jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at genkende det, som ministrene sagde, nemlig at regeringen ser lyst på det lokale selvstyres fremtid, og at regeringen ikke har et ønske om at detailregulere kommunerne.

Når jeg har svært ved at få det til at hænge sammen, skyldes det de nyeste – og lad mig nævne tre af dem – påfund fra regeringens side, nemlig at pensionister skal melde sig til kommunen, hvis de skal være væk i mere end 2 måneder; at regeringen stiller det som et krav til kommuner, at man tager ungedyldelsen fra unge, der ikke følger et kommunalt pålæg; og at der bliver lagt loft over priserne på ældrepleje.

Det er direkte regeringsindgreb i noget, der er kommunal kompetence, nemlig at sørge for at forfølge socialt bedrageri; at sørge for, at unge er i uddannelse; og at sørge for, at der er en ordentlig service til de ældre. Hvis ikke det er en direkte konkret indblanding i kommunale forhold, ved jeg ikke, hvad det er.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:50

Erling Bonnesen (V):

Med hensyn til det om socialbedrageri tror jeg, at man kan få næsten alle, eller i hvert fald rigtig mange, politikere til at sige, at man selvfølgelig skal gøre al den indsats, der skal til, for det vil vi simpelt hen ikke have.

Om det mere generelle i det kan jeg sige, at det er klart, at vi her i Folketinget har det overordnede ansvar for, at den samlede økonomiske ramme hænger sammen, men det er jo også dokumenteret i nogle af de rapporter, der bliver efterspurgt, for så vidt angår evaluering, at der faktisk er meget at være kommunalpolitiker for i dag. Og det er lige præcis dér, man kan søge svaret på nogle af de andre spørgsmål.

Om det sidste vedrørende loftet over prisen på ældreplejen, kan jeg sige, at jeg da har stor tillid til det kommunale selvstyre, men når det viser sig, at der så pludselig er måske en lille håndfuld kommuner, som ikke holder sig inden for rammen, men lader priserne stige meget voldsomt på ældrepleje – og det var jo det, der sådan set var tilfældet – så er det klart, at man var nødt til at gribe ind. For de få skal jo ikke have lov til at ødelægge det for resten, og det har jo også vist sig i tilbagemeldinger, vi har fået, at det faktisk var meget godt, at vi tog fat på det.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:51

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo en tilståelsessag. Ordføreren siger jo fuldstændig soleklart, at hvis en lille håndfuld gør noget, man ikke kan lide, er man nødt til

at gøre noget. Hvor er tilliden til alle dem, der gør det godt, og dialogen med dem, der gør det dårligt?

Kl. 16:54

Ordføreren siger også, at der jo er meget at være kommunalpolitiker for. Ja, måske er vi lige præcis endt i den situation, vi begyndte med, nemlig at kommunerne igen er for små til alle de opgaver, der er blevet dynget over i hovedet på dem. For der er blevet for meget at være kommunalpolitiker for, og det har åbnet sluserne for en central styring uden sidestykke. Det er jo totalt afslørende, når ordføreren siger, at vi alle sammen må være klar over, at der skal gøres, hvad der skal til, over for socialt bedrageri. Var det så ikke lige nu, at man skulle vise tillid til, at kommunerne lige præcis har den interesse i stedet for at indføre et nyt styringselement?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:52

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg kan stå fuldstændig ved, at vi nu er på vej med et loft over prisen på ældrepleje, og jeg kan med glæde konstatere, at det er der rigtig, rigtig mange andre der også er glade for, herunder ældreorganisationerne, der siger, at det er godt, for så er der stabilitet, der er lagt et loft. Det er lige præcis inden for det, at kommunerne stadig væk har den frihed, som de altid har haft, til at styre det område. Det er sådan set det, der er princippet for mange ting, så der er stadig væk masser af at være kommunalbestyrelse og kommunalpolitiker for.

For så vidt angår socialbedrageri, skal vi da selvfølgelig gøre en indsats imod det. Det er soleklart.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge Venstres ordfører, hvorhenne Venstre mener der skal træffes beslutning om fremtidens sygehusstruktur. Er det a) i regionsrådene, b) i Erik Juhl-udvalget, c) i finanslovforhandlingerne? Jeg kan oplyse, at vi Socialdemokrater mener, at det skal være a) i regionsrådene, men hvad mener Venstre? Hvorhenne skal der træffes beslutning om fremtidens sygehusstruktur? Er det i regionsrådene, i Erik Juhl-udvalget eller i finanslovforhandlingerne?

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:53

Erling Bonnesen (V):

Jeg er meget tilfreds med, at vi fik regionerne sat i verden i forbindelse med kommunalreformen, og de er jo netop nu i gang med at løse en af deres allerstørste opgaver, nemlig at være med til at få tegnet det nye danmarkskort, for så vidt angår en ny sygehusstruktur. Vi har fem regioner, og de kommer med hver deres forskellige ting. Så er det jo klart, at det skal koordineres til sidst, og det er lige præcis der, hvor kæden hopper af for spørgeren. Det er jo, når Socialdemokratiet tilsyneladende vil se bort fra, at der også skal være en samlet koordinering, således at der for alle danskere, hele befolkningen, bliver nogle supersygehuse i verdensklasse, så vi kan klare at udføre de behandlinger, der skal til, når man uheldigvis kommer ud for at skulle behandles.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 16:54

Julie Skovsby (S):

Der blev jo slet ikke svaret på mit spørgsmål. Jeg havde endda for at gøre det lidt nemt sat bogstaver på. Altså, det var enten a) i regionsrådene, b) i Erik Juhl-udvalget eller c) i finanslovforhandlingerne. Det er jo sådan i Region Syddanmark, hvor vi begge kommer fra, at 40 ud af 41 i regionsrådet har stemt for en sygehusstruktur, som Erik Juhl-udvalget fuldstændig overruler, og nu kan man se, at det åbenbart er et spørgsmål, som skal tages op i finanslovforhandlingerne. Hvorhenne mener Venstre at den her beslutning skal træffes? Er det i finanslovforhandlingerne?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:55

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg noterer med tilfredshed, at processen skrider fremad, for at vi netop for hele landet kan få sikret, at vi får et sygehusvæsen i verdensklasse, så vi kan få tacklet alle de behandlingsudfordringer, der kommer. Det er jo ikke kun ét sted, det skal afgøres. Der skal man kigge lidt på kompetencerne, og der tror jeg lige at man skal slå lidt op i manualen og kigge lidt på, hvordan man kan få indflydelse på tingene, hvordan man får koordineret tingene, og hvordan det kommer til at hænge sammen til syvende og sidst, således at vi sikrer, at vi får mest muligt for skattekrone og samtidig får løst de overordnede opgaver, som jeg tidligere har været inde på. Så med hensyn til det konkrete spørgsmål om a, b eller c og om nærmest at krydse af som i en tipskupen, vil jeg sige, at det ikke er den måde, vi gennemfører de politiske processer på.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Flemming Bonne (SF):

Tak. Jeg vil gerne tilbage til spørgsmålet om en evaluering af kommunalreformen, for det er jo klart for alle, undtagen Venstre tilsyneladende, at der er en voldsom uoverensstemmelse imellem regeringens opfattelse af status på kommunalreformen og befolkningens, for den dumper reformen; kun 10 pct. mener, at der er sket forbedringer. Giver det ikke anledning til at overveje, om ikke der er behov for at få tegnet et retvisende billede af det? Det er jo borgerne, vi arbejder for. Hvis de nu har ret, og det tror jeg faktisk de har, har vi så ikke et problem, og bør vi så ikke se at få det undersøgt og gjort noget ved det?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg er da glad for, at spørgeren her til sidst siger: Har borgerne ikke ret? Jo, lige nøjagtig, borgerne har ret, og derfor er jeg da også meget, meget tilfreds med, at der er en meget, meget høj rate af positive svar, når man spørger de borgere, der bruger velfærd: Hvordan går det med det, er I tilfredse med det? Man kan spørge ude i virkeligheden og ja, folk er tilfredse. Man kan spørge på ældreom-

rådet – der er 85-90 pct. faktisk meget godt tilfredse. Og så har vi jo sikret frit valg for de 10 pct., som måske gerne vil prøve noget andet.

For så vidt angår rapporter og evalueringer, vil jeg sige, at jeg faktisk tror, at det er meget godt, at det er vi politikere, der følger med i, hvordan det rent faktisk går, men hvis man savner rapporter i SF, kan vi jo henvise til mange af de rapporter, der allerede ligger der – f.eks. nogle af de sidste, hvor der har været evalueringer af det lokale demokrati, den lokale indflydelse. Så der er læsestof nok.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 16:57

Flemming Bonne (SF):

SF savner ikke rapporter, dem har vi rigeligt af, vi har faktisk for mange af dem. Vi savner mere at få tegnet et retvisende billede af, hvor vi står henne midt i den her meget store reform.

Jeg kan se, at regeringen og KL's bureaukrater sagtens kan blive enige om, at det kører, som det skal, og at det går helt forrygende, men det nytter jo altså ikke noget, hvis de borgere, der står som modtagere ude i den anden ende, vender tommelfingeren nedad og siger, at det ikke duer. Så jeg synes virkelig, at regeringen skulle overveje at få sat sådan en evalueringsproces i gang, ellers må vi jo vente, til der kommer en anden regering, og så må den gøre det.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:58

Erling Bonnesen (V):

Med hensyn til det med det retvisende billede vil jeg sige, at jeg tror, det afhænger meget af, hvordan spørgeren selv ligesom får lagt præmisserne. Lige præcis det retvisende billede er, at vi er til for borgerne, og når man så spørger borgerne, hvordan det rent faktisk går, og man så kan konstatere med stor tilfredshed, at der er rigtig, rigtig mange, der er godt tilfredse med de velfærdsydelse, de får, jamen så er det næsten den allerbedste evaluering, man kan få.

Man skulle tage og kigge ud i virkeligheden, for det går godt. At der så indimellem er sådan en politisk diskussion, og at man vil prøve at finde en nål i høstakken, tager vi så med og tager en debat om det, og det er jo just præcis det, vi er i gang med nu.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Henrik Brodersen.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Henrik Brodersen (DF):

Jeg skal starte med at sige, at da vores ordfører ikke kan være til stede, er det mig, der fremsætter Dansk Folkepartis synspunkter.

Jeg vil sige tak for det initiativ, som partierne har taget til at få den her forespørgsel. I Dansk Folkeparti er vi nemlig altid glade for at deltage i kommunalpolitiske debatter, da vi netop her har lejligheden til at tale om mange af de borgernære emner, som optager rigtig mange borgere her i landet. Vi har jo netop med kommunerne at gøre, hvor vigtige dele af det danske samfund som sundhedspleje, ældrepleje, skoledrift, miljø og fritidspolitik er områder, som ligger inden for skiven. Men derfra og til at anerkende formuleringen af selve forespørgslen er der nu nok et stykke af den grund, at teksten efter Dansk Folkepartis opfattelse tegner alt for negativt et billede af, hvordan det står til ude i landets kommuner og regioner.

Naturligvis er der en række eksempler, som man kan drage frem, sådan at konklusionen bliver, at det står skidt til i kommunerne, men det er ikke en gramfonplade, som vi fra Dansk Folkepartis side har lyst til at spille – det lader vi andre om. Vi skal også huske alle de gode tiltag, som er blevet iværksat, og som er på vej, eksempelvis en lang række af afbureaukratiseringsforslag.

I Dansk Folkeparti er vi af den opfattelse, at kommunalreformen styrker og vil styrke den decentraliserede offentlige sektor. Ligeledes er vi sikre på, at vi nu har skabt et robust fundament for den fortsatte udvikling i velfærdssamfundet. Og for at det danske samfund skal kunne udvikle sig i de kommende år, skal vi have fokus på den borgernære service, vi skal arbejde videre på kvalitetssikring, eksempelvis på sundhedsområdet, uddannelsesområdet og ikke mindst det socialpolitiske område. Et redskab hertil er ganske klart kvalitetsreformen, som sikrer et betydeligt løft af de fysiske rammer i folkeskole, i dagtilbud, med hensyn til idrætsfaciliteter til børn og unge samt ikke mindst på hele ældreområdet.

Som jeg sagde før, kan vi alle sammen drage nogle eksempler frem. F.eks. har alle kommuner fået ansvaret på miljøområdet, og der er også nogle, der tager sig betalt derfor, men ikke lever op til rent faktisk at udføre de opgaver, de skal. Der er også eksempler, som f.eks. sagen fra Haderslev Havn, hvor man fra kommunens side laver nogle planer og så samtidig selv skal sidde og evaluere dem. Det synes vi måske er lidt uheldigt, og det vil vi meget gerne være med til at rette op på.

Hvad angår regionerne, så har vi aldrig syntes, at det var nogen særlig god idé. Borgerne havde ikke nogen tilknytning til amterne, og de fik endnu mindre tilknytning til regionerne, og jeg synes, at jeg på et tidspunkt så, at hvis regionsvalget var blevet lagt sådan, at det kun var det, vi stemte om, så var det vist under 20 pct., der ville gå hen og stemme, for det har man slet ikke nogen tilknytning til. Så det, at vi fik lagt hele sundhedsvæsenet ind der, var et kompromis, vi tilsluttede os, men ikke med begejstring.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:02

Rasmus Prehn (S):

Dansk Folkepartis ordfører giver udtryk for, at vi fra oppositionens side ligesom maler et for negativt billede op. Jeg tænker på, om Dansk Folkeparti, når nu vi f.eks. kigger på ældreområdet og den rengøring, som de ældre modtager fra kommunerne, så er tilfredse med, at der i den tid, VKO-partierne har haft flertal, er blevet en tredjedel mindre rengøring til de ældre i kommunerne. Er det acceptabelt for Dansk Folkeparti? Er Dansk Folkepartis målsætning, at der skal være mindre rengøring til de ældre i kommunerne?

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:02

Henrik Brodersen (DF):

Det er jo den sædvanlige måde at sætte det op på. Selvfølgelig synes vi ikke, at det er acceptabelt med mindre rengøring. Der skal være et niveau, og nogle kommuner har prioriteret noget, mens andre kommuner har prioriteret noget andet. Lige præcis spørgsmålet om, hvorvidt man får mere eller mindre rengøring, er det jo netop kommunernes opgave at tage stilling til, og hvis de vil prioritere det højere, så kan de gøre det. Der er også tilvalg af ydelser udefra, som man som ældre kan tillade sig at benytte sig af. Så på den måde synes jeg ikke, der er noget forkert.

Kl. 17:03

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:03

Rasmus Prehn (S):

Det her er jo altså ikke et spørgsmål om, at man kan prioritere noget andet. Jo, det kan man måske nok, men kommunerne er jo så hårdt presset, at det hele tiden er et valg mellem pest eller kolera: Skal vi spare på det ene område, eller skal vi spare på det andet område?

Generelt kan man bare sige, at de fleste kommuner jo har reduceret i den rengøringshjælp, de ældre får. Kunne det hænge sammen med, at man med det flertal, der er nu, har truet kommunerne til via fritvalgsordningen at betale ekstra til de private aktører, der udfører hjemmehjælp? Det er jo sådan, at hvis man er kommune, og der er private aktører på banen, så skal man betale et ekstra overhead til de private, som de kommunale ikke får. Det er sådan set den samme mekanisme, der har gjort sig gældende i forbindelse med privathospitalet, hvor man bruger flere penge på det private, end man gør på det offentlige. Kunne det måske være derfor?

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:04

Henrik Brodersen (DF):

Altså, sådan tror jeg helt bestemt ikke at det hænger sammen. Jeg tror helt klart, det er en prioritering. Vi har haft debatten nu her, hvor vi den ene gang efter den anden har fået at vide, at vi har fået tilført masser af milliarder til områderne, og så er det kommunernes pligt at prioritere dem rigtigt. Hvis der er nogle, der vælger at give mindre rengøring til de ældre, skal jeg kun beklage det, for det er da ikke sådan, at vi heroppefra står og ønsker det.

Den måde, som man har lavet frit valg-ordningen på, synes jeg da er alle tiders. Der må jeg da sige, at hvis det er det, der ønskes fra de ældres side, bidrager de jo også selv.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager, kort bemærkning.

Kl. 17:04

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har stor respekt for, at ordføreren er trådt i en anden ordførers sted, og at der derfor selvfølgelig er grænser for, hvor detaljerede spørgsmål skal være.

Men den her debat er også principiel. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at ordføreren kunne give sit eget syn på spørgsmålet om kommunernes og regionernes fremtid. Af ordførertalen fik jeg det indtryk, at regionerne står meget, meget lavt på Dansk Folkepartis liste over ting, der skal bevares i det danske samfund. Den plejer ellers at være ret lang for ting, der skal blive ved med at være, som de er. Kan Dansk Folkepartis ordfører komme lidt tættere på, hvad der egentlig er synet på især regionernes fremtid, men selvfølgelig også kommunernes, for jeg oplever, at Dansk Folkeparti er meget optaget af at stille fælles krav og lave standarder og i det hele taget sørge for, at kommunerne bliver holdt i en meget, meget kort snor fra Christiansborg?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Henrik Brodersen (DF):

Jamen jeg ser det kun som et plus, at der herindefra bliver holdt hånd i hanke med, hvordan det foregår derude, sådan at der ikke sker nogen svigt.

Jeg vil nok sige, at der ingen er, der har sagt, at det skulle være nemt med den reform, vi nu har fået lavet. Det er heller ikke nemt, og det bliver heller ikke nemt de næste 4 år. Men der er lavet en række værktøjer, og vi har fået et økonomisk løft, som er historisk, så hvis ikke kommunerne kan løse de opgaver, der er nu, så er det i hvert tilfælde ikke herinde, problemet er. Jeg ser kun lyst på det, når det angår kommunen.

Jeg sidder selv i en kommunalbestyrelse, og jeg er glad for at sidde derude. Det er rigtig, rigtig sjovt, og fru Margrethe Vestager skulle prøve det. Man får virkelige gejst ved det, for man kan se, at man rykker ved noget.

Hvad angår regionerne, er det fuldstændig rigtigt, at vi aldrig rigtig har syntes, at det var nogen god idé. Som jeg sagde før, gav vi tilsagn til det, men ikke med begejstring, netop fordi vi måske syntes lige præcis det der med, at der så ikke var nogen, der havde tilknytning til det.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:07

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har meget stor respekt for de af kollegaerne herinde, der også kan overkomme at sidde i en kommunalbestyrelse. Jeg er faktisk lidt misundelig en gang imellem, for jeg kan nemlig ikke, må jeg sige med beklagelse.

Det, jeg så synes må være mærkeligt, er at sidde på begge sider, om man så må sige, og både have et lokalt ansvar og have et nationalt ansvar. Senest har Dansk Folkeparti jo lige sammen med regeringen besluttet, at ældre mennesker, pensionister, skal melde sig til kommunen, fordi kommunen åbenbart ikke af sig selv kan finde ud af at følge op på socialt bedrageri. Er det ikke mærkeligt som kommunalbestyrelsesmedlem at opleve, at der ikke er tillid til, at man forfølger så grundlæggende en ting som at sørge for, at socialt bedrageri ikke forekommer?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Henrik Brodersen (DF):

Jamen selvfølgelig skal socialt bedrageri ikke finde sted. Vi skal også gøre, hvad vi kan for at begrænse det.

Når ordføreren så siger, at det er underligt, at vi skal have folk til selv at melde sig, og at folk ikke kan tage ud af landet og alverdens ting, kunne man jo også have den positive indgangsvinkel til det, at det handler om ren og skær omsorg for vores medborgere, sådan at hvis de nu engang er taget ud af landet, kan de også finde hjem igen.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Bonne, kort bemærkning.

Kl. 17:08

Flemming Bonne (SF):

Det er jo således, at 42 kommuner har søgt om at få lov til at hæve skatten i 2010. Heraf har 17 kommuner fået lov. Jeg vil gerne spørge ordføreren: Er ordføreren enig i, at de mange ansøgninger er udtryk

for en stram økonomi som følge af regeringens meget stramme økonomiske styring af kommunerne?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:09

Henrik Brodersen (DF):

Jamen jeg skal ikke stå heroppe og benægte, at der kan være kommuner, som har en stram økonomi. Men det behøver jo ikke nødvendigvis at være kommunalreformens skyld.

Altså, jeg mener, som jeg har sagt tidligere, at der netop har været muligheder for at lave en større enhed, så økonomierne og budgetterne var lidt mere rummelige, sådan at man kunne flytte fra det ene til det andet. Men jeg kender ikke de 17 budgetter rundtomkring fra kommunerne sådan, at jeg kan sige, om det kunne have været gjort anderledes. Men nu er der givet mulighed for, at de kan gøre det, og så må vi se, om ikke det er håndsrekning nok i første omgang.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:09

Flemming Bonne (SF):

Mit spørgsmål skulle jo nok mest opfattes i retning af: Hvad med de andre kommuner op til de 42, som ikke fik lov? Når de søger om at få lov at regulere skatten, er det så ikke et udtryk for, at de er økonomisk trængt, og at de har problemer med at få budgetterne til at hænge sammen? Det var det, jeg spurgte om. Det er ikke et spørgsmål, der relaterer sig til kommunalreformen, det relaterer sig alene til, at kommunerne køres i en stram økonomisk snor.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:10

Henrik Brodersen (DF):

Nu kender jeg til et konkret eksempel. Jeg kommer jo fra en kommune, hvor økonomien gudskelov ikke halter, og det kunne jeg da have lyst til selv at tage lidt af æren for.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at vi dér netop har et projekt til 200 mio. kr., som er udbygning af et stadion, nogle konferencetilbud, et teater og det ene og det andet, og hvis man andre steder også har lavet sådan nogle projekter til gud ved hvor mange millioner i stedet for at koncentrere sig om det, som reelt er kommunernes kerneområder, jamen så kan jeg da godt forstå, at det kan halte. Det tror jeg da også man har taget hensyn til, når man har givet lov, og når man har afvist, at det kan lykkes inden for de rammer, man nu har.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 17:11

Julie Skovsby (S):

Ordføreren taler om, at der er sket et økonomisk løft, og at der bruges flere penge på den kommunale velfærd. Men kan ordføreren for Dansk Folkeparti ikke bekræfte, at normeringen ikke er blevet bedre? Altså, der bruges ikke flere penge pr. barn i daginstitutionen, der bruges ikke flere penge pr. elev i folkeskolen – timetallet er derimod faldet, der er ikke mere undervisning pr. barn. Der bruges ikke flere

penge pr. ældre i ældreplejen. Kan ordføreren ikke bekræfte, at det er et problem?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:12

Henrik Brodersen (DF):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at det er et problem de steder, hvor det finder sted, hvis det finder sted. I de kommuner, jeg kender til og har med at gøre, har vi måske lige præcis de allerlængste åbningstider i hele landet osv. Så det er igen en prioritering.

Hvis man vælger at sætte flere elever i klasserne eller skære ned på timetallet, må det være, fordi man har et formål med det. Det er da ikke kun at forringe folkeskolen, det er der da ikke nogen kommunalpolitikere overhovedet i dette land, der kunne finde på.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 17:12

Julie Skovsby (S):

Vi Socialdemokrater tænker heller ikke, at det her sker med kommunalpolitikernes gode vilje.

Men skal jeg forstå ordføreren svar på den måde, at ordføreren for Dansk Folkeparti ikke kender til nogen kommuner, hvor der ikke er flere penge pr. barn i daginstitutionerne, hvor der ikke er flere penge pr. elev i folkeskolen, og hvor der ikke er flere penge pr. ældre i ældreplejen?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Henrik Brodersen (DF):

Et faktum er, at alle de tre områder, der bliver nævnt her, har fået tilført flere penge. Så er det da ved gud kommunernes opgave at forvalte dem på allerallerbedste måde, for ellers giver det jo ikke nogen mening at have kommunalt selvstyre.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:13

Line Barfod (EL):

Man får flere penge år for år. Hr. Henrik Brodersens løn er også steget år for år. Men udgifterne stiger også. Priserne stiger også. Og når behovet stiger mere og priserne stiger mere, så kommer man altså til at mangle nogle penge. Hvis man får 10 kr. i lønforhøjelse og maden stiger 15 kr., så kommer man altså til at mangle 5 kr. Det er det, vi hører igen og igen er forholdet i ældreplejen, på skolerne, i daginstitutionerne osv.

Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti ikke mener, at samtlige kommunalpolitikere i dette land er uduelige og derfor ikke selv kan finde ud af at prioritere pengene til at sørge for bedre ældrepleje. Vi hører igen og igen, at der er blevet skåret på rengøringen rundtomkring, hører, at man bruger rigtig mange ressourcer også på, at man altså skal sikre, at private firmaer kan komme til. Det koster jo noget ekstra. Vi har talrige eksempler på, at det koster ekstra, når de private firmaer skal ind på ældreområdet, hvilket kommunerne skal betale. Kunne Dansk Folkeparti så ikke overveje i hvert fald her, at der bur-

de man bruge pengene til at sikre, at de ældre får den hjælp, de har behov for, i stedet for på regeringens privatiseringsprojekt?

Kl. 17:17

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:14

Henrik Brodersen (DF):

Vi er meget optaget af, at de ældre får, hvad de skal have. Vi er meget optaget af, at pengene bliver forvaltet på den helt, helt rigtige måde. Jeg kan godt se, at f.eks. fru Line Barfod nok mest møder sortseende mennesker, men det er rent faktisk sådan, at de ude i kommunerne løser opgaverne, og de løser dem også med en meget stor tilfredsgrad hos de ældre. Så kan man diskutere, om det er ringere rengøring, om det er lidt sjældnere rengøring, eller hvad det nu er. Men alt i alt vil jeg sige, at det altså er et økonomisk løft ud over alle grænser, som også har bidraget til, at der er en stabilitet i ældreplejen ude i kommunerne.

Kl. 17:15

Henrik Brodersen (DF):

Nej, det har jeg ikke, men til det vil jeg da gerne sige, at skoleproblematikken jo altid har været oppe at vende. I den kommune, jeg er født og opvokset i, lagde man nogle kommuner sammen i 1966, man gjorde det igen i 1970 og nu her igen sidst, og der har skoleproblematikken altid været diskuteret. Vi har den også der, hvor jeg kommer fra, for alle er selvfølgelig bange for, at deres skoler skal lukkes og ting og sager. Men derfra og til, at man ikke kan lave fælles skoleledelse og få ledelsen ud hos dem, der har med det at gøre, er der et stykke; jeg synes ikke, det gør noget.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Og herefter er det SF's ordfører, hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:15

Line Barfod (EL):

Siden denne regering kom til, har der været den laveste vækst nogen sinde i det offentlige forbrug, så at kalde det et historisk løft synes jeg altså er ret utroligt.

Men der er helt konkret ældre, der oplever, at de får mindre hjælp, end de gjorde før. Mener Dansk Folkeparti så, at det er vigtigere at prioritere at bruge penge på regeringens ønske om, at der skal private firmaer ind, selv om det koster mere, eller synes Dansk Folkeparti rent faktisk, at man burde bruge de penge på at sikre, at der var hjælp til de ældre?

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:16

Henrik Brodersen (DF):

Vi synes, det er godt, at der er et frit valg, og vi synes også, det er o.k., hvis det skal koste en lillebitte smule mere, for at den ældre er tilfreds. Der kan sagtens være nogle steder, hvor kemien ikke har passet, og hvor man hellere ville have en anden løsning. Det ser vi med meget stor tilfredshed på.

Hvad angår de ældre, så har Dansk Folkeparti om nogen – og jeg gentager: om nogen – været garant for, at de ældre har fået en bedre tilværelse.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:16

Peter Juel Jensen (V):

Nu hørte vi tidligere en ordfører sige fra talerstolen, at det var regeringens skyld, at der var lukket skoler. Nu har vi jo en kommunal-specialist stående på talerstolen, en, der har siddet i en kommunalbestyrelse, og jeg vil spørge: Har ordføreren nogen sinde været udsat for i hans kommunale regeringstid at være blevet bedt om af Folkeetinget at lukke skoler?

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Jeg er meget tilfreds med, at vi får taget den her nødvendige diskussion i dag. Jeg bed mærke i, at social- og indenrigsministeren, tror jeg det var, sagde, at kommunalreformen har flyttet mange opgaver ud. Det har den også, men til gengæld er der mange, mig selv inklusive, som oplever, at styringen samtidig er flyttet herind. Det skulle jo helst være således, at samtidig med at man flytter opgaverne ud, flytter man også beslutningskompetencerne ud, og det er jo det, vores diskussion om selvstyret i dag går ud på.

Vi kan i dag læse i Information, at landspolitikerne stjæler kommunalvalget, og det gør de, fordi de sidder og fører finanslovforhandling, hvor de træffer afgørelser om sygehusplaceringer og priser på ældrepleje. Man kan se, at sygehusballaden breder sig, og det er jo til at forstå. Jeg kan sagtens forstå, at de andre regionspolitikere spørger: Hvad er det, der sker? Vi troede jo, at det var os, der havde kompetencen til at træffe de her beslutninger. Men sådan er det tilsyneladende ikke længere.

Det kommunale selvstyre er et særkende ved det danske demokrati eller har i hvert fald været det. Det har også været en af drivkræfterne i udviklingen af det danske velfærdssamfund. Men denne danske tradition, man kunne næsten sige værdi, hvor det er politikere og borgere i kommunen og regionen, der sammen bestemmer retningen for kommunens og regionens udvikling, er regeringen og Dansk Folkeparti ved at underminere godt og grundigt. Sygehusdebatten, som jeg lige har nævnt, og som kører i disse dage i forbindelse med finansloven, er i særklasse et godt eksempel på det.

Samtidig har regeringen strammet grebet om kommunernes økonomi og klemt den, så den sidste rest af økonomisk råderum i kommunerne er forsvundet. Men det forhindrer ikke, at man fortsat pålægger kommunerne flere og flere ufinansierede opgaver og drukner SOSU-assisterter, folkeskolelærere og andre kommunalt ansatte i dokumentationskrav og kontrol.

Hvorfor har regeringen ikke tillid til, at de danske vælgere og de danske lokalpolitikere er i stand til at varetage det lokale demokrati? Det synes jeg er et spørgsmål, vi må stille. Hvornår holdt Venstre op med at tro på det lokale selvstyre og forvandlede sig til det centralistiske parti, som det i dag er?

Regeringen er dog begyndt at lette en lille smule på skyklapperne, eftersom de nu har præsenteret et større afbureaukratiseringskatalog. Men her mærker man sig også, hvad det er for en type afbureaukratisering, der er tale om. Hvis vi tager ældreområdet, handler

det om, at man går efter nogle borgerrettigheder, hvorimod de lettelser, der styringsmæssigt kunne ligge inde i systemet, og som kunne hjælpe hjemmehjælperne i deres daglige arbejde, ikke bliver en del af afbureaukratiseringen. Derfor synes jeg, at det kan gøres væsentlig bedre end det, man har lagt op til.

Om kommunalreformen kan vi jo sige, at den blev solgt både som et kvalitetsløft og som et besparelsesforslag i forhold til borgerne. Alle borgerundersøgelser i de sammenlagte kommuner peger på forringelser og nedskæringer som følge af reformen. Den eneste undersøgelse, der har peget i den modsatte retning, er sjovt nok regeringens. Her har man også kun spurgt nogle få hundrede embedsmænd og nogle borgmestre, men ingen borgere. Derfor lægger vi jo så meget vægt på, at vi nu får lavet en reel og retvisende evaluering af kommunalreformen. Så kan der styres.

De besparelser, som skulle komme ud af stordriften i de nye store kommuner, har også vist sig at være af en tvivlsom størrelse. Og hvorfor det? En del af svaret ligger jo i Strukturkommissionens betænkning. De skrev, og jeg citerer fra bind 1, side 41:

»Kommissionen har i sit arbejde ikke fundet belæg for, at de største kommuner med fordel kan gøres endnu større gennem sammenlægninger. Tværtimod er der indikationer på stordriftsulemper i kommuner med mere end 50.000 indbyggere.«

Nu skal alt det, der kommer herfra, ikke være rent negativt. Så jeg har brug for lige at slutte af med at sige, at der er brug for nogle nye ting. Der er brug for realistiske service- og anlægsrammer ved kommuneforhandlingerne. Der er brug for en økonomisk saltvandsindsprøjtning, som SF og Socialdemokratiet peger på i »Fair Forandring«. Der er brug for en ny udligningsreform, der kan være med til at give alle landets kommuner et udviklingsperspektiv. Der er brug for en reel afbureaukratisering i kommunerne. Der er brug for en reform af aftalesystemet, som sikrer aftaler mellem ligeværdige parter, som giver mulighed for flerårige aftaler, og som sikrer, at det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem får indflydelse på økonomiaftalen gennem en urafstemning.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række bemærkninger. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:24

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu går SF's ordfører meget op i, at man som kommunalpolitiker har et godt råderum, har noget at bestemme over, og det er jo bestemt meget centralt. Derfor er det også godt, at man kan henvise til mange af de undersøgelser og rapporter, der allerede er lavet, og sige, at der faktisk aldrig har været så meget at være kommunalpolitiker for, som der netop nu er. Lige præcis derfor er det jo også underligt – når man faktisk har meget at tage sig til – at det så viser sig, når man skal til at skrive valgprogrammerne, at det er LO, der får lov til at bestemme indholdet.

Jeg vil gerne spørge SF's kommunalordfører: Hvordan har man det egentlig med, at man kan se eksempler f.eks. fra Odense, hvor det er, at politikere f.eks. fra Enhedslisten går ud og siger, at det er LO, der skal have æren for det, der nu er sat op? Hvordan har SF det med helt centralistiske programmer, som man kan køre med over hele landet?

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:24

Flemming Bonne (SF):

For det første synes jeg, at Venstre skal holde op med det hykleri. For det andet vil jeg ikke stå her og blande mig i, hvad man gør i Odense.

Jeg kan blot forholde mig til, at de valgprogrammer, som SF står inde for, er vores egne. Det er en politik, vi selv har formuleret, og det er der ikke nogen andre der får indflydelse på. Men at vi så er enige på en lang række områder, er noget andet.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:25

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det er jo interessant, for den her debat begynder at udspille sig lidt på samme måde, som vi jo hørte den her for et par uger siden. Da det sådan dukkede op i nogle overskrifter, gik man straks ud og sagde: Nej, nej, det er bare nogle samtaler og lidt dialog. Så viste det sig jo rent faktisk et par dage efter, at Enhedslistens politikere i byrådet i Odense gik ud og sagde: Nej, fakta er, at det er LO, der skal have æren for at have skrevet det her helt centralistiske ensartede program, som alle i SF over hele landet har at forholde sig til. Det må den socialistiske ordfører på kommunalområdet da også nødvendigvis forholde sig til. Man kan da ikke holde ud i strakt arm, at man faktisk bliver kørt over på den måde, så har man jo mistet sin politiske indflydelse.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Flemming Bonne (SF):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg ikke på nogen som helst måde er kørt over. Jeg kender ikke til de aftaler, og jeg tager med et vist gran salt den måde, som tingene bliver refereret på i pressen.

Selvfølgelig er det sådan, at både SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten formulerer deres egen politik. Den uddelegerer vi ikke til fagbevægelsen, naturligvis ikke. At vi så har et fremragende samarbejde – ligesom jeg tror at Venstre stadig væk har nogle venner ude i forskellige organisationer – er en anden sag.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Christian Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen derfor må vi alligevel sige, at det her er meget interessant, for det er jo en nyskabelse. Det er jo en nyskabelse, at man både rejser en forespørgselsdebat og vil diskutere, hvordan kommunerne bliver behandlet, samtidig med at både fjernsyn og aviser er fyldt med, at SF og Socialdemokratiet har ladet sig fuldstændig styre af LO, der har udarbejdet deres partiprogrammer. Vi vil gerne have fået at vide, at sådan var det ikke, men vi må jo forholde os til det, som vi hører folk sige – og for den sags skyld politikerne selv sige – og derfor er spørgsmålet relevant at stille.

Synes ordføreren, det er rimeligt, at man lader LO skrive SF's partiprogram?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Flemming Bonne (SF):

Jeg synes absolut ikke, det er relevant at diskutere i en debat som den, vi har i dag, og jeg synes stadig væk, at det er hykleri af værste skuffe, hvad der kommer fra Venstre.

Det forholder sig sådan, som jeg sagde til den forrige taler, Venstres ordfører, at der er ingen, ud over os selv, som skriver vores valgprogrammer. Det hænder, at der er nogle, som er enige i det, vi skriver, og som gerne vil bakke det op og gerne vil støtte det, ligesom det også sker for den højre side i Folketingssalen. Sådan er det, sådan er spillereglerne i Danmark, og det kan vi jo ikke lave om på.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 17:28

Hans Christian Schmidt (V):

Nu vil jeg jo nødig bringe hr. Flemming Bonne i dårligt humør, men jeg er bare nødt til at sige, at det netop var derfor, at vælgere ud over det ganske land blev efterladt fuldstændig i tvivl, for det stod jo ikke klart, at det forholdt sig sådan, som både den forrige spørger og jeg her forsøger at forklare. Det kom jo frem og blev aldrig imødegået, tværtimod. F.eks. sagde Enhedslistens folk, at det er LO, der skal tilskrives æren; det er dem, der skriver programmet. Det er jo derfor, det er et meget vigtigt element at have med i dag, måske et af de mest centrale, for det kan jo være det, der gør – vi hørte det også fra den socialdemokratiske ordfører – at det er svært for politikerne fra de to partier ligesom at få lov til at præge debatten ude i kommunerne, når de er styret så kraftigt af LO.

Jamen jeg kan godt forstå, at det er et problem. Jeg har selv været kommunalpolitiker i mange år, og det ville da være irriterende, hvis der sad nogle ovenover og styrede ned i mindste detalje, hvad man skulle mene. Så jeg forstår det så fuldt ud, hvis de kommunalpolitikere bliver frustrerede. Jeg beder så bare om at få at vide, om hr. Flemming Bonne ikke bakker dem op i, at sådan må det ikke være. LO må holde sig væk fra at skrive, hvad de skal mene.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:29

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne sige, at vores forhold til LO og andre organisationer er vi godt nok selv i stand til at styre og forholde os til. Når Venstre synes, det er så interessant at blande det ind i en kommunal valgkamp, så burde de måske i stedet for gå ud og fortælle vælgerne, hvad Venstre får i støtte fra forskellige organisationer, og om der medfølger krav, eller om der ikke medfølger krav. Jeg kan bare bekræfte, at der ikke følger politiske krav med de få midler, venstrefløjen får.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:29

Kim Andersen (V):

Nu håber jeg da, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti synes, at det, jeg spørger om, er relevant; der er jo meget af det, der har været spurgt om indtil nu, som han ikke har syntes var relevant, men jeg håber, at det lykkes nu. Er ordføreren ikke enig med mig i, at det få dage før et kommunevalg er ret relevant at diskutere, hvordan de lokale samarbejdskonstellationer er etableret, og hvem der tegner poli-

tiken? Det går jeg ud fra at SF's ordfører må give mig ret i ikke er uinteressant.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren om noget andet. Nu har vi jo her hørt, at SF er et decentralt parti, og ordføreren har slået sig vældig op på at være decentral og stå som eksponent for lige netop det. Tror ordføreren, at det bliver en mere decentral politik, der kommer ud af, at den er skrevet af LO og skal gennemføres sammen med Socialdemokraterne?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Flemming Bonne (SF):

Jeg synes, det er yderst relevant her op til kommunevalget, at de forskellige partier begynder at konsultere hinanden og finde ud af, hvordan man kan konstituere sig og danne fornuftige flertal efter valget, som kan bringe kommunerne i god fremdrift osv.; det synes jeg er ret fornuftigt.

Jeg synes også, at jeg sagtens kan forsvare, at vi har en meget, meget decentral indstilling i vores parti. Men den centralisering omfatter altså ikke, at vi beder fagbevægelsen eller andre organisationer om at skrive vores valgprogram; det har vi dygtige folk, der godt kan gøre det selv, til at sidde ude i vores partiforeninger at gøre.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kim Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:31

Kim Andersen (V):

Tror hr. Flemming Bonne, det er muligt at føre en decentral politik ude i de enkelte kommuner, når man som SF'er, et parti, der står til fremgang, er afhængige af, hvad LO formulerer og hvad Socialdemokraterne vil være med til at gennemføre? Socialdemokraterne er ikke just kendetegnet ved at ville føre decentral politik.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:31

Flemming Bonne (SF):

Jeg er sikker på, at spørgeren følger så meget med i dansk politik, at spørgeren også har fået øje på den meget kraftige fornyelse, der sker af SF's politik, og at vi vil være med der, hvor beslutningerne tages. Vi vil være et indflydelsessøgende venstrefløjsparti, som vil skabe et moderne decentralt samfund; så langt, så godt. Men det har jo intet at gøre med, om vi er afhængige af organisationer eller fagforeninger osv. – det er vi ikke – de har ingen indflydelse på den måde, vi formulerer vores politiske grundlag på.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Jens Vibjerg (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Bonne som gammel borgmester, valgt på sine demokratiske holdninger, hvordan han har det med, at kollegaerne, der nu skal vælges til byrådene derude, i den grad har deponeret deres holdninger i lommen på fagbevægelsen centralt styret. Er det ikke frustrerende som tidligere borgmester at opleve, at det er vilkårene for partimedlemmerne nu?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:33

Jeg skal bare spørge hr. Flemming Bonne som tidligere borgmester, om det ikke til tider har været rart, at der var noget lovgivning herindefra, som man kunne bruge som et værktøj ude i kommunerne, når der var sket en fejl – en fejl, som ikke måtte ske, f.eks. når man glemte at lægge de ældre i seng eller man glemte en ældre på et toilet – hvor man kunne sige: Nu indfører vi bl.a. scannere, så vi er sikre på, at vi når hele vejen rundt, så vi er sikre på, at vi får løst de opgaver? Kunne det ikke somme tider være rart at have et værktøj mere at bruge i kommunerne?

Kl. 17:36

Flemming Bonne (SF):

Nej, det er absolut ikke frustrerende, for det er jo ikke sådan, det forholder sig. Jeg kan sige, at da jeg selv var i valgkamp og senere blev borgmester, var en af de ting, jeg sagde: Hvis I stemmer på SF, så kan jeg garantere, at vi er rimelig uafhængige af alle de her forskellige interesseorganisationer, fagbevægelser osv., for ellers kan vi ikke regere. Men derfra og til at sige, at vi ikke har noget interessefællesskab – for det har vi, og der er stor enighed på en lang række områder – er noget helt andet.

Lad mig slå fast en gang for alle: Vi er ikke i lommen på nogen som helst organisationer. Vi støttes økonomisk med nogle få midler af nogle gode venner.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jens Vibjerg for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:34

Jens Vibjerg (V):

Ja, det er rigtigt, at SF støttes med økonomiske midler, men man har jo med sin, ja, håndskrift underskrevet papirer på, at man også binder sine holdninger til det, som LO mener er rigtigt. Altså, man har de næste 4 år bundet sin politik i byrådet op på, hvad LO mener der skal føres af politik. Det må da være frustrerende for en tidligere borgmester at opleve, at det er vilkårene nu, når man skal vælges for et socialistisk parti, at man ikke kan vælges på sine egne holdninger til, hvordan man vil drive sin kommune, men at man derimod er i lommen på LO, og at man, jeg havde nær sagt, for ussel mammon på den måde deponerer sin handlefrihed. Det må da være frustrerende.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:35

Flemming Bonne (SF):

Nej, det er absolut ikke frustrerende, for vi har ikke solgt vores sjæl, vi har ikke solgt vores politik, vi har ikke solgt noget som helst. Vi er stadig væk fuldstændig uafhængige, og vi gennemfører den politik, som vi finder nødvendig i de enkelte kommuner. Nogle steder er der så lavet nogle aftaler om nogle formuleringer, hvor man bare er enige. Jamen hvad er så problemet? Det binder ikke det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:35

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil starte med at sige, at det ikke ligner ordføreren at være så tyndhudet. Når Venstre nu bringer den del af debatten på bane med, hvordan man har det med valgkamp osv., kan jeg da ikke lade være med at tænke på, at SF jo som parti selv har været med til at fremsætte en hel masse forslag de sidste 14 dages tid. Der har været forespørgsler, samråd og alverdens ting, hvor ordføreren selv har været med. Jeg må bare minde om, at den socialdemokratiske ordfører, synes jeg, for åbent tv i samråd brugte mere energi på at fremture med egne fortræffeligheder frem for den sag, vi skulle diskutere. Men det skal jeg undlade.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:36

Flemming Bonne (SF):

Jeg kan ikke sådan lige komme i tanke om, hvad det skulle være for redskaber, som kunne bruges på områder, hvor vi ikke selv kunne finde ud af det. Jeg synes jo selv, at vi igennem vores lokalpolitiske diskussioner fandt løsningerne på de udfordringer, som en kommunalbestyrelse jo hele tiden står over for. Så kommunalbestyrelserne kan sagtens klare sig med meget mindre detaljestyling og meget færre regler end dem, de udsættes for i øjeblikket.

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Henrik Brodersen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 17:37

Henrik Brodersen (DF):

Jamen jeg så også helst, at der måske kun var halvdelen, i og med at jeg også gebærder mig i det lokale miljø.

Men jeg vil sige, at der jo har været nogle, som ikke har kunnet finde ud af det, hvor der den ene gang efter den anden er set svigt på institutioner, bl.a. her i København har der været en række svigt langt hen ad vejen, hvor man jo herindefra har kunnet sige: Nu er det altså de her retningslinjer, vi kører efter, for så er vi sikre på, at de her ting bliver overholdt, sådan at den ældre eller den psykisk syge ikke har lidt skade ved, at der har været prioriteret forkert. Det kan være en forglemmelse, det er ting, som ikke må ske, men det sker jo.

Jeg kunne bare godt tænke mig at få en bekræftelse af, at der altså har været eksempler på, at det har været en fordel, at der er kommet et budskab herindefra om, at det altså var sådan man gjorde for eftertiden.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:38

Flemming Bonne (SF):

Jeg stod og tænkte på, hvad det skulle være, men jeg kan ikke sådan lige komme på det.

Min påstand vil hele tiden være, at uanset det, at der sker sådan nogle ubehagelige ting en gang imellem ude i kommunerne, så sidder der en ansvarlig kommunalbestyrelse, som reagerer, når den vågne presse finder nogle af de her uheldige eksempler. Sker det, vil de reagere øjeblikkelig og få bragt sagerne i orden. På den måde er de jo så også med til at udvikle sig selv som beslutningstagere. De har ikke brug for, at der sidder en barnepige herinde og styrer dem som marionetdukke.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 17:39 ressefæller rundtomkring i det danske samfund. Anderledes er det jo ikke.

Kl. 17:42

Sophie Løhde (V):

Nu gjorde jeg mig faktisk den ulejlighed at skrive nogle af de svar ned, som ordføreren kom med her fra talerstolen. Der står her: Vi vil ikke forholde os til, hvad man gør i Odense, altså venstrefløjspartierne; det er vores egne programmer, det er politik, vi selv har formuleret, og selvfølgelig er det sådan, at Socialistisk Folkeparti formulerer sin egen politik; der er ingen, som skriver vores valgprogram. Det var et udpluk af nogle citater.

Hvis det er korrekt, hvordan kan det så være, at en lang række af de forskellige politiske programmer, som der ude lokalt er med Socialistisk Folkeparti som afsender, er fuldstændig identiske med det her, der er indgået aftaler med LO om? Altså, hvis aftalerne ikke er skrevet centralt, hvordan kan det så være, at formuleringerne ordret er fuldstændig ens? Jeg behøver bare at tage eksempler fra fem forskellige kommuner, hvor der fuldstændig ordret står det samme. I påstår så alligevel, at de er udformet lokalt. Jeg synes, det hænger meget, meget svært sammen, at hele sætninger, afsnit, er identiske fra aftale til aftale.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at tiltaleformen I er direkte tale, og det må ikke benyttes, jævnfør forretningsordenen. Så er det ordføreren.

Kl. 17:40

Flemming Bonne (SF):

Jeg tror, at spørgeren skal betragte de her erklæringer som støtteerklæringer, altså støtteerklæringer fra en fagbevægelse, som er enig med SF og med Socialdemokraterne på nogle områder. Det vil man gerne markere, og derfor laver man et stykke papir, som man skriver under på. That's it, hverken mere eller mindre.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:41

Sophie Løhde (V):

Hvis man alene skal betragte det som støtteerklæringer, er det jo bemærkelsesværdigt, at det af programmerne i såvel Århus, København, Odder som Skanderborg fremgår, at dialogen skal sikre udvikling af og opfølgning på aftalens indhold. Der afholdes minimum kvartalsvise møder herom. Opfølgning herpå stemmer svært overens med, at man skal betragte det som støtteerklæringer.

Ordføreren har jo tidligere udtalt, at man ikke har solgt sin sjæl, og at det ikke binder nogen til noget som helst. Så er jeg nødt til at spørge: Betyder det, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti mener, at underskrifterne fra Socialistisk Folkeparti ude lokalt på de her LO-dokumenter ikke er det stykke papir værd, som de er skrevet på, siden det ikke binder nogen nogen steder, på trods af at LO alligevel udtaler, at selvfølgelig er det bindende i de aftaler, man har indgået?

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:42

Flemming Bonne (SF):

Jo, de er selvfølgelig det værd, at vi forpligter os til at tage dialogen, at tale med hinanden om, hvordan det går i den pågældende kommune, hvordan vores medlemmer har det under det pågældende styre, og om der er nogle ting, der kan gøres bedre osv. Det er, ligesom når Venstre og andre borgerlige partier mødes med nogle af deres inte-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 17:42

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg har et spørgsmål til ordføreren, fordi ordføreren er kommet med nogle ret interessante bemærkninger i sin ordførertale. Ordføreren har bl.a. sagt, at Socialistisk Folkeparti ikke har solgt sin sjæl i forbindelse med udformningen af de her valgprogrammer, som jeg kan forstå at LO har produceret.

I B.T. den 20. oktober kan man læse, at formanden for LO i Odense, Helle Nielsen, siger, at de er meget ærlige om, at de har givet pengene, altså et tilskud til partiernes valgkamp, for at få gennemført deres synspunkter. Synes ordføreren, det er rimeligt, at LO giver penge for at få sine synspunkter igennem, og at SF og Socialdemokratiet og Enhedslisten velvilligt trykker LO's valgprogram?

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:43

Flemming Bonne (SF):

Jamen det er da rigtig nok, tror jeg, at jeg fik sagt, at vi ikke har solgt vores sjæl, og det har vi heller ikke. Og vi har heller ikke solgt ud af noget andet. Vi har været i en god, fremadrettet dialog med fagbevægelsen for at finde ud af, hvor vi har fælles interesser, hvor vi kan være enige osv. Det kan jeg ikke se der er noget som helst problem i.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mads Rørvig for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:44

Mads Rørvig (V):

Jeg vil gerne bede ordføreren om at forholde sig til det spørgsmål, jeg kom med før, for den dialog, der har været mellem fagbevægelsen, SF og Socialdemokratiet, har åbenbart også indeholdt penge, som jeg kan forstå på citatet af Helle Nielsen i B.T. den 20. oktober, hvor hun påstår, at der er gået penge mellem fagbevægelsen og partierne, på betingelse af, at de budskaber, som LO har produceret til partierne, er kommet ud. Vil ordføreren ikke igen forholde sig til, om det er rimeligt, at der kræves penge for fremførelse af nogle synspunkter?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:44

Flemming Bonne (SF):

Der kræves ikke penge, og der er ikke indgået nogen form for kontrakt imellem parterne.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 17:44

Kl. 17:47

Tina Nedergaard (V):

Jeg har med interesse fulgt debatten, og det er jo helt fuldstændig fantastisk, hvordan SF's ordfører er ordfører i hykleri, for når man står og siger, at der ikke er nogen værktøjer, der kommer herindefra, og som man har brug for ude i kommunerne, må jeg sige, at man måske skulle holde sig en anelse tilbage. Der har ikke været grænser for det antal samråd, jeg har deltaget i som menigt folketingsmedlem, indkaldt af en ophidset SF'er, som straks kræver handling fra en socialminister, en fødevareminister eller enhver anden, som har det mindste med samfundet at gøre.

Lad mig bare nævne som et eksempel, at man også herindefra har ønsket at lovgive mod mobning og angive præcise retningslinjer for, hvordan kommunerne skal håndtere mobning i folkeskolen. Det er da om noget centralistisk. Så al den der omsorg for kommunernes velfærd, og at de selv – borgmestrene og en fornuftig kommunalbestyrelse – kan tage hånd om det, er der kun, når man står på Folketings talerstol ved festlige lejligheder.

Det konkrete spørgsmål er: Er det ikke bekymrende, at man i de aftaler, der er indgået med LO, har bundet sig til at bruge skatteborgernes penge på en helt bestemt måde ude i kommunerne?

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:45

Flemming Bonne (SF):

Nu bliver jeg nødt til endnu en gang at gentage, at der ikke er indgået nogen form for kontrakt, som binder kommende valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer fra SF til at føre nogen bestemt politik. Der er lavet et stykke papir, som beskriver, hvor man er enige, og i hvilken retning man gerne vil. Det er det, det handler om, hverken mere eller mindre.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 17:46

Tina Nedergaard (V):

Vil det sige, at SF kvit og frit kan håndtere økonomiske spørgsmål i kommunerne også der, hvor man har indgået kontrakter med LO, nøjagtig som det passer SF – eventuelt hvis man konstituerede sig på tværs, hen over midten i dansk politik? Sådan som jeg har forstået det, har man f.eks. afskrevet sig muligheden for at øge privatiseringen og udliciteringen, og dermed binder man sig også til at finde den måske dyreste kommunale løsning frem for den bedste og den billigste. Det finder jeg faktisk ret problematisk, i og med at det ikke er LO's penge, men borgernes penge, man håndterer, når man er kommunalbestyrelsesmedlem.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:47

Flemming Bonne (SF):

SF's kommunalpolitikere vil i den pågældende sag handle efter, hvad der er behov for af beslutning – hvad der gavner kommunen i den pågældende situation – og man vil så træffe sin afgørelse ud fra det.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Som socialdemokrat er jeg utrolig glad for de, synes jeg, meget vigtige ting, som SF's ordfører fik sagt om det kommunale selvstyre, det lokale demokrati og prioriteringen af kernevelfærd. Det er godt med netop den her meget grundige diskussion, for der er en masse borgere, som er i vildrede over, at man fra regeringens side lovede en strukturreform, som skulle skabe en hel masse bedre vilkår, og så er det faktisk ikke kommet. Der er meget, der står på spil her lige op til kommunalvalget.

Der må det jo undre – det kunne jeg godt tænke mig at høre SF's ordfører om – at der er så mange Venstrefolk, som dels har tiden, dels synes det er relevant at bruge Folketingets tid på at stå og trampe rundt i det samme, nemlig det forhold at en række partier samarbejder med en demokratisk organisation, netop LO. Man mistænkeliggør altså det, at man har en demokratisk fagforening, som også agerer politisk.

Er det ikke mærkeligt, at man, når der er så meget kernevelfærd på dagsordenen her få dage før et valg, skal misbruge Folketingets tid til at trampe rundt i sådan noget, tilsyneladende fordi man er klart frustreret over, at det ser rimeligt sløjt ud frem til det kommende kommunalvalg?

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:48

Flemming Bonne (SF):

Jamen det kan jeg svare meget kort på. Jo, jeg har stået her og undret mig under den her byge af spørgsmål, som har omhandlet det samme tema hele vejen igennem. Og jeg har givet de samme svar. Men det har åbenbart vanskeligt ved at trænge ind.

Jeg havde jo troet, at vi skulle bruge debatten i dag til at diskutere, hvordan det ser ud ude i kommunerne med deres økonomi. Hvordan har selvstyret det? Er der brug for, at vi snart får lavet en evaluering, som giver et retvisende billede af status? Skal der ske nogen ændringer, således at vi kan forbedre vores demokrati?

Med det er slet ikke det, det handler om. Så jo, jeg har undret mig.

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en sidste kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:49

Rasmus Prehn (S):

Nu, hvor det er sådan, at både Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti tilsyneladende har så travlt med at bryde med de spilleregler og de principper, der blev lavet i strukturreformen, undrer det så ikke SF's ordfører, at man ikke er villig til at lave en evaluering, så man i det mindste får kigget på, hvad der virker, og hvad der ikke virker?

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:49

Flemming Bonne (SF):

Jo, det undrer mig meget, for i næsten alle andre sammenhænge lægger Venstre og de andre borgerlige partier jo vægt på, at vi skal træffe beslutninger på nogle gode, gedigne beslutningsgrundlag, altså at forarbejdet skal laves osv. Dertil hører jo så, synes jeg, at man også,

hvis der er tvivl om resultaterne, naturligvis skal gå ud og lave en evaluering, som giver et retvisende billede.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi er nået frem til den konservative ordfører, og det er hr. Mike Legarth.

Kl. 17:50

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Da vores kommunalpolitiske ordfører ikke kan være til stede i dag, er det mig, der er stand-in. Og lad mig starte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ser meget lyst på kommunernes fremtid. Vi er meget optaget af, at vi styrker og udbygger det kommunale selvstyre.

Vi er jo nået frem til en periode lige efter en kommunalreform, hvor vi jo inden kommunalreformen lyttede til kommunerne, som bad om større faglighed, mere muskelstyrke, og det har vi givet dem. Vi har nu forandret det kommunale landkort til at have 98 store kommuner. Kommunerne tilkendegav jo selv med borgmestrene i spidsen, at hvis vi skabte den her reform, den her nye kommunale struktur eller netværk, ville kommunerne være i stand til at løfte faglige opgaver, og man ville være i stand til at løse opgaverne billigere og bedre, end man havde gjort hidtil, så det ser vi også er ved at blive implementeret ude i kommunerne.

Der er ikke nogen tvivl om, at man ikke helt endnu har fået gennemført de ændringer til stordrift, der vil give stordriftsfordele og gøre, at det så også bliver billigere at drive kommunen til daglig. Derfor ser man også nogle steder, at man ikke har fået tilpasset udgifts- og indtægtsniveauet til hinanden. Det er en af de opgaver, der ligger foran byrådene.

Men vi har som udgangspunkt den største tillid til byrådsmedlemmerne. Vi ved, det er en enorm opgave at være bufferen mod befolkningen. Opgaven består jo i at definere, hvad det er for en service, man skal levere inden for den udgifts- og indtægtsramme, man har, og det er vi sikre på at kommunalbestyrelserne nok skal tage sig af. Her fra Folketingets side – et flertal i Folketingets side – skal vi nok sørge for at give kommunalbestyrelsesmedlemmerne de værktøjer, der skal til for at løse den opgave, som vi, et bredt flertal, er enige om vi vil give kommunalbestyrelsesmedlemmerne, for det er selvfølgelig vigtigt, at vi får gjort op med den konflikt, der tilsyneladende altid skal være mellem kommunerne, der siger, at det er regeringens skyld det hele, og regeringen.

Det er jo totalt i modstrid med et flertal, og jeg taler nu for Det Konservative Folkeparti alene – det er den ret, jeg har – når jeg siger, at vi ikke synes, det er sådan. Vi er fuldstændig sikre på, at de opgaver, der bliver tildelt, bliver udført efter bedste evne. Vi ved som sagt godt, at det er meget tidkrævende at udføre dem, og vi skal måske også prøve at forenkle den arbejdsopgave, man som kommunalbestyrelsesmedlem har påtaget sig. Der skal være de værktøjer, man har brug for i det kommunale selvstyre. Vi skal passe på med at blande os for meget. Vi skal skabe nogle rammebetingelser, og så er det selvfølgelig kommunalbestyrelserne derude, der skal løfte opgaven.

Det kan man være helt sikker på at Det Konservative Folkeparti er medvirkende til. Vi vil i øget omfang medvirke til at skabe et tilfredsstillende arbejdsmiljø derude for de ansatte og for kommunalbestyrelsesmedlemmerne og give dem tilstrækkelig med finansiering. Man har jo aldrig haft flere penge i kommunerne, end man har i dag, og den takt vil vi følge, fordi vi ønsker at udbygge det velfærds-samfund, vi har.

Med hensyn til regionerne blev kompromisset jo så, at vi fik tre niveauer. Vi er lidt mere betænkelige ved det; for at sige det ligeud er vi ikke så glade for regionerne. Vi mener ikke, at Danmark er så

stort et land, at man behøver at have tre politiske niveauer. Vi mener, det er nok med et kommunalt niveau og et statsligt niveau, og derfor er regionerne i vores optik overflødige, og vi mener egentlig, at det er mest hensigtsmæssigt at nedlægge dem og så fordele de ansvarsområder, de har, på kommunerne og staten. Om det så skal være i statsligt regi, i selvejende institutioner eller i juridisk selvstændige virksomheder, vil vi overhovedet ikke tage stilling til på nuværende tidspunkt. Vi er åbne for at foretage den proces i takt med et politisk flertal og fordele de opgaver, der måtte være – hvordan det system så skal udvikle sig.

Men jeg synes også, det er vigtigt så som afslutning at sige, at nu har vi altså nogle regionsråd, og derfor er det selvfølgelig vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at vi så også har de bedst tænkelige medlemmer siddende der til at præge udviklingen i den helt rigtige retning, og derfor kan jeg kun anbefale, at man stemmer konservativt. Vi giver selvfølgelig fuld opbakning til de regioner og de medlemmer, der sidder der, så længe de er der, men den overordnede linje for Det Konservative Folkeparti er, at regionerne er overflødige. Det var sådan de indledende bemærkninger til den her debat.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var godt, at ordføreren sagde »indledende«, for der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:54

Rasmus Prehn (S):

Den konservative ordfører siger jo selv i sin tale her, at man er betænkelig ved regionerne, og at man egentlig helst så dem væk. Så kan det jo undre lidt, at man så i første omgang synes, at man skulle stemme for strukturreformen, hvor de var en del af det.

Er det ikke utrolig illoyalt over for den beslutning, man har taget sammen med partiet Venstre, hvor man sagde, at der skulle være den her struktur, at man så lige pludselig går imod det igen? Og er det ikke også illoyalt over for de mennesker, der har siddet og arbejdet i regionerne, bl.a. med sygehusstrukturen, at man så lige pludselig bare trækker tæppet væk under dem? Svarer det ikke lidt til, at man midt i en VM-slutrunde i fodbold simpelt hen begynder at tage med hænder, bare bryder alle spilleregler og siger: Nu gør vi bare noget andet – altså nu begynder vi at blande os centralt fra, nu skal I ikke længere tage beslutninger ude i regionerne?

Er det ikke dybt problematisk, at man først vedtager et sæt spille-regler og så uden at have aftalt andet bare begynder at udøve selv-tægt? Er det ikke dybt problematisk? Og hvis det er, man går det her skridt, hvorfor bakker man så ikke op om det at få evalueret strukturreformen? Der er jo altså kun sølle 9 pct. af danskerne, der oplever, at strukturreformen har bidraget noget positivt. Skulle vi ikke få en evaluering?

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:55

Mike Legarth (KF):

Nej, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, det er der ikke noget som helst illoyalt ved, og det skal jeg komme tilbage til.

Det, jeg kan forstå ud fra det, hr. Rasmus Prehn siger, er, at hvis man har en ny holdning til et eller andet politisk niveau, et beslutningskraftforhold, må man ikke ændre på det. Hvis man først en gang har sagt et, jamen så skal det gælde i al evighed; det må man så ikke ændre på. Det håber jeg da virkelig ikke er hr. Rasmus Prehns opfattelse, for selvfølgelig skal man kunne politikudvikle. Det gør vi i regeringen, og det gør vi i Det Konservative Folkeparti hver dag.

Tilbage til det, der bliver spurgt om med hensyn til regionerne og Det Konservative Folkepartis holdning til dem. Nej, det er der ikke noget illoyalt i. Den konservative gruppe her på Christiansborg lytter til sit landsråd, som jo er vores bagland, og der er der truffet en beslutning om, at man ikke ønsker regionerne. Det lytter vi selvfølgelig til, for vi vil jo gerne være i tråd med vores bagland, og derfor er det den tanke, vi forfølger, når jeg taler for Det Konservative Folkeparti. Men vi har jo også hele tiden sagt, at når vi taler om regeringen, jamen så er det et VK-samarbejde, og vi ved godt, at Venstre ikke helt har den her holdning, og derfor har vi heller ikke konkret sat en dagsorden for at afskaffe regionerne, men bare som politisk vision sagt, at vi ønsker at nedlægge dem.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 17:57

Rasmus Prehn (S):

Jeg medgiver, at man sagtens kan blive inspireret af en ny viden og andet og derfor træffe nye afgørelser. Mit helt store politiske forbillede Jens Otto Krag sagde jo netop det med, at man har et standpunkt, til man tager et nyt.

Men er det ikke en ny tradition i dansk politik trods alt, at man begynder at lave om på noget, inden man har fået ændret reglerne? Altså, her er der jo tale om, at vi stadig væk har nogle regioner, som vi har bedt om at løse nogle opgaver. De sidder altså og bruger en masse kræfter på det her, også med at lave borgerinddragelse og andet, og så kommer man, inden man har afskaffet regionerne – hvilket vi i øvrigt er imod fra socialdemokratisk side – og begynder bare at gå på selvtægt, begynder bare at tage beslutninger centralt fra, begynder at rykke rundt på tingene. Det er da en ny tradition.

Mener Det Konservative Folkepartis ordfører virkelig, at måden, vi skal føre politik på her på Christiansborg, er, at vi aftaler et, og så gør vi bare noget helt andet bagefter?

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:58

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti mener i enhver sammenhæng, at inden man træffer en politisk beslutning på Christiansborg, skal man debattere emnet. Jeg kan forstå, at hr. Rasmus Prehn mener, at man i ly af natten skal komme og lukke regionerne. Det synes vi er en fuldstændig forkert opfattelse. Selvfølgelig skal vi orientere om, at vi nu har et nyt politisk synspunkt, der i øvrigt er truffet af vores landsråd, som vi er forpligtet til at følge – ellers forsvinder al demokratisk forståelse jo for Det Konservative Folkeparti. Så det forfølger vi selvfølgelig, og det debatterer vi, og så ser vi, om vi kan nå til rette med Venstre, og kan vi det, sætter vi en mere konkret dagsorden for det.

I dag er det en politisk vision. Vi synes, at niveauet er overflødig, og vi arbejder internt og eksternt på at skabe forståelse for, at vi kan lette, forenkle og billiggøre det politiske niveau ved at fjerne regionerne.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 17:58

Line Barfod (EL):

Århundredets største reform har jo vist sig overhovedet ikke at leve op til løfterne, men har tværtimod ført til, at rigtig mange borgere oplever, at det er blevet meget værre, både med demokratiet og med velfærden.

En af de ting, vi har hørt meget om, er jo det tvungne udbud og privatisering. Vi har hørt fra Dansk Folkepartis kommunalordfører i en anden debat, at Dansk Folkeparti går ind for, at alt på det offentlige område skal kunne privatiseres. Vi har set et oplæg fra Venstre om, at Venstre mener, at alt skal kunne privatiseres.

Er det også De Konservatives holdning, at vi skal have endnu mere tvunget udbud i kommunerne, at vi skal have endnu flere områder, hvor det, man går efter, er den laveste pris i stedet for at sige, at der altså er områder, hvor vi skal sikre, at der er en ordentlig velfærd, at der her er noget, det offentlige skal tage sig af i forhold til nogle af vores mest udsatte borgere?

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:59

Mike Legarth (KF):

Vi Konservative er meget optaget af, at vi får mest muligt for penge, og erfaringsmæssigt har vi bevis for, at det får man ikke altid, hvis man ikke sørger for at konkurrenceudsætte, altså priskontrollere den ydelse, der købes. Det er jo det, vi beder om, og vores vision er, at kommunerne i videst muligt omfang foretager en udbudskontrol, altså at man udbyder noget til salg, havde jeg nær sagt, sådan at de private kan gå ind og give tilbud på den pågældende opgave. Så er det kommunens opgave at finde ud af, hvor meget man selv kunne løse den her opgave til, og hvis det viser sig, at den kan løses billige, ved at man lader en privat leverandør levere, skal man selvfølgelig gøre det, men man kan også blive bekræftet i, at den måde, man håndterer opgaven på i forvejen, er den billigste, og så er det selvfølgelig den, man skal vælge.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:00

Line Barfod (EL):

Det gjorde man også for 100 år siden. Der holdt man en auktion over børnene på fattiggården. Hvem ville byde højest for at tage det her barn fra kommunen – eller fra sognet, som det hed dengang – så de ikke behøvede at bruge så mange penge på det? Er det det, som De Konservative synes vi skal tilbage til? Hvem er det, der byder lavest muligt for at tage sig af de handicappede eller for at tage sig af dem med alkoholproblemer eller for at tage sig af de udsatte børn. Er det det, vi skal tilbage til, eller mener De Konservative faktisk, at der er områder, hvor vi skal gå ind og sikre, at der bliver sørget for, at man tager ordentligt hånd om borgerne, hvor vi har det som en fælles opgave at sikre bedst mulig omsorg for de mennesker, der har behov for det, og hvor man ikke skal ind og se på, hvilket firma der billigst muligt tilbyder at passe dem?

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:01

Kl. 18:04

Mike Legarth (KF):

Ja, vi Konservative har den opfattelse, at der er ting, som ikke egner sig til at blive sendt i udbud eller blive privatiseret eller udliciteret eller hvad som helst. Der er humanitære opgaver, som har det bedste med at blive løst i kommunen eller i de nuværende regioner eller i staten. Men det, vi taler om, er jo at kontrollere de ydelser, der kan være relevante at tjene penge på, altså der, hvor man får løst det til en høj pris. Men vi er jo i Det Konservative Folkeparti først og fremmest optaget af, at den kvalitet, vi kræver til borgerne og som velfærdssamfund, hele tiden bliver løftet, så derfor er det ikke kun et spørgsmål om pris. Det er et spørgsmål om prisen på den kvalitet, som er defineret – naturligvis.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:02

Margrethe Vestager (RV):

Ordføreren sagde i ordførertalen, at man som udgangspunkt har den største tillid, og at man skal passe på ikke at blande sig for meget. Der må være meget langt fra det udgangspunkt og så til hverdagsvirkeligheden for Det Konservative Folkeparti, for når man ser på de ting, der er gennemført med konservativ medvirken de seneste år, synes jeg ikke, det er udtryk for særlig stor tillid. Jeg synes heller ikke, det er udtryk for en påpasselighed med hensyn til ikke at blande sig for meget.

Senest har man jo ikke haft tilstrækkelig tillid til, at kommunerne vil forfølge socialt bedrageri. Det er ellers en alvorlig overtrædelse, det er det i hvert fald i mine øjne, og det burde stå helt centralt i kommunerne. Alligevel synes man fra konservativ side, at man skal fastsætte en regel om, at pensionister skal melde sig til kommunen, hvis de rejser ud af landet i mere end 2 måneder. Er det ikke noget underligt modstridende noget? Jeg kan i hvert fald ikke få det til at hænge sammen.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:03

Mike Legarth (KF):

Nej, det kan jeg overhovedet ikke give fru Margrethe Vestager ret i. Vi mener det, jeg sagde i min ordførertale, nemlig at vi har fuld tillid til, at de opgaver, som kommunerne bliver pålagt at løse, også vil blive løst efter bedste evne og til fuld tilfredshed for Christiansborg. Når jeg siger, at vi ikke skal blande os mere end højst nødvendigt, skal det jo også ses eksempelvis med referencen til den afbureaukratiseringsplan, vi lige har fremlagt, hvor man tager 100 regler til en værdi af 1 mia. kr., som man overflødiggør, og hvor man i det hele taget har tilkendegivet, at man gerne vil være med til at lette på de regler osv., der er, hvis det i øvrigt giver mening.

Men så skal fru Margrethe Vestager jo også huske, når der så opstår en sag i medierne eller den kommer til debat her i Folketinget, ikke at være en af de første, der springer op og siger, at det her er vi nødt til at sætte ind over for.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes ikke, det er så godt, for den der bedste evne kan jo ikke være særlig stor set med konservative øjne. Senest har vi haft spørgsmålet om børnepengene. Da regeringen første gang gjorde det til en mulighed for kommunerne at tage børnepengene fra udsatte og fattige familier, som ikke artede sig, brugte kommunerne den ikke, fordi de åbenbart ikke syntes, at det var noget særlig godt redskab. Det var deres bedste vurdering, med hensyn til hvad der duer. Men hvad gjorde regeringen? Regeringen sagde: I skal ikke komme her og lade være med at gøre noget; nu bliver det obligatorisk for jer at bruge det her redskab. Er det virkelig udtryk for en vurdering af, at de gør det efter bedste evne, og at man fra konservativ side har tillid til kommunerne? Jeg beder bare om en forklaring, for det hænger overhovedet ikke sammen.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:05

Mike Legarth (KF):

Det hænger fuldstændig sammen fra ende til anden. Bare lige for at svare på to af de kritikpunkter, der her bliver rejst, vil jeg først om socialt bedrageri sige: Der kører allerede en testordning, iværksat for nogen tid siden, der vil afdække, hvad kommunerne kan gøre, og hvad man gør for at afsløre folk, der snyder systemet og bruger svindele og humbug til at tilegne sig midler til sig selv. Det er den ene ting.

Med hensyn til den anden ting er jeg ikke helt klar over, hvad det er for et beløb, fru Margrethe Vestager henviser til. Men lad mig så tage den plan, vi har i regeringen og i Det Konservative Folkeparti, om at inddrage børnechecken for de 15-17-årige, hvis de ikke i øvrigt medvirker aktivt som en del af vores samfund, det vil sige, hvis forældrene lader børnene ligge hjemme i sengen på værelset og se tv og spille på computer dagen lang, uden at de medvirker ved at gå i skole, uddanne sig eller være i jobtræning eller lignende. Ja, hvis man ikke medvirker i den proces, fratager vi dem børnechecken, og vi synes da, at det er fair, at man er nødt til at tage et ansvar. Det personlige ansvar er noget af det vigtigste, vi har i det her samfund.

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Julie Skovsby.

Kl. 18:06

Julie Skovsby (S):

Den konservative ordfører sagde, at man i Det Konservative Folkeparti ikke reelt ønsker regionerne. Derefter blev der sagt, at inden man træffer sin politiske beslutning, skal man debattere. Er det rigtigt forstået, at ordføreren står og taler imod, at man foretager en evaluering af strukturreformen, at man foretager en evaluering af regionerne, af det regionale demokrati, og ser, hvor det har virket, og hvor det ikke har virket, og hvordan man ud fra en evaluering så kan diskutere og træffe en beslutning om, hvordan det kan blive forbedret i fremtiden?

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:07

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi jo foretaget vores hidtidige vurdering af, hvordan regionernes placering og opfattelse i vores optik

er ud fra de seneste 4 år. Det er jo sundhedsområdet, som først og fremmest har været det, som man skulle løfte, med hensyn til opgave tænker jeg på, og der kan vi bare se, at man på den måde, det er strikket sammen, og hvis man f.eks. er regionsrådsmedlem i Syddanmark og bor på Ærø, kan have 6 timers transporttid til et regionsrådsmøde, som varer 1 time, og så kan man rejse hjem igen. Vi synes simpelt hen, at det er unødvendigt, det er for administrativt tungt, og det er for dyrt, og jeg synes ikke, der er tilstrækkelig mening for de enkelte regionsrådsmedlemmer ved at sidde der. Det er jo ikke regionsrådsmedlemmerne, vi har noget som helst at udsætte på, og vi siger jo også – og det mener jeg man skal huske – at så længe vi har dem, skal vi behandle dem ordentligt, og kritikken går ikke på de enkelte medlemmer. Men selvfølgelig skal man kunne debattere det, og det er også det, vi har gjort i vores parti, og vi har i øvrigt fra dag et været imod.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Julie Skovsby for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:08

Julie Skovsby (S):

Det forstod jeg simpelt hen ikke. Vil det sige, at Det Konservative Folkeparti har taget sin beslutning om at nedlægge regionerne på grundlag af, hvor lang tid det tager at komme fra Ærø til Vejle? Nu kender jeg ikke de præcise rejsetider, men det må da tage længere tid at komme fra Ærø til Christiansborg. Er det det, man ønsker, nemlig at beslutninger om fremtidens sygehusstruktur skal tages her på Christiansborg og egentlig ikke engang her i Folketinget, men under finanslovforhandlingerne, hvor det er Dansk Folkeparti, der sætter kravene om, hvor der skal være akutmodtagelse, og hvor der ikke skal være det?

Kl. 18:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:09

Mike Legarth (KF):

Jeg sikrede mig lige, at højtalerssystemet virkede, for det lyder ikke, som om fru Julie Skovsby hører, hvad jeg siger. Jeg har brugt meget tid på meget specifikt at forklare, hvad vores baggrund er, hvad vores holdning er til regionerne, hvad vores vision er, og hvordan vores opfattelse har rod i den beslutning, vores landsråd har truffet, og det faktum, at så længe vi sidder i regering – hvis det er det, man vil forholde sig til – og vi ikke er enige med vores regering, bliver det jo ikke regeringens politik. Men Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, som jeg har redegjort for, at vi ikke mener, at Danmark er stort nok til, at vi behøver at have tre niveauer, et kommunalt, et regionalt og et statsligt. Vi synes, at vi kan forenkle og gøre det hele lidt mere gennemsækeligt for borgerne, gøre det nemmere og billigere at drive det ved at have to niveauer. Det er det, vi forsøger at skabe forståelse for og opbakning til hos et flertal i det her Folketing.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 18:10

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gå over til noget helt andet, nemlig afbureaukratisering. Det er sådan, at ordførerens partiformand hen over sommeren har gjort meget ud af at sætte en dagsorden om, at nu skal der afbureaukratiseres, nu skal der skabes flere ressourcer ude i de kommunale afdelinger. Så har jeg i den anledning et par spørgsmål til ordføreren: Sy-

nes ordføreren, det er godt nok – hvis vi nu tager ældreområdet – at man der lægger op til, at man kan afbureaukratisere med hensyn til frivillighed, ældreråd, bruger- og pårørende råd, plejeplaner, betaling for midlertidig hjemmehjælp osv. osv.? Er det godt nok, at man kan afbureaukratisere i forbindelse med borgerrettigheder?

Jeg havde jo forventet, at der kom nogle rigtige afbureaukratiseringsforslag, som ville betyde noget for den enkelte SOSU-medarbejder, og som ville give mere tid til fru Jensen til rengøring og til pleje, men det lægges der jo slet, slet ikke op til med de her afbureaukratiseringsforslag.

Kl. 18:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:12

Mike Legarth (KF):

Tak. Jeg må nu igen henvise oppositionen til at få nærlæst detaljerne i de ting, der bliver fremlagt, for i den plan, der blev fremlagt, er ældreråd ikke fjernet. Det blev jo som noget af det sidste ændret til, at vi fastholder, at der skal være ældreråd. Så alene det er i hvert fald løst, den problemstilling er håndteret.

Vores overordnede sigte med afbureaukratiseringsplanen er jo at forenkle de steder, hvor det giver mening. Og vi har jo fået meldinger tilbage fra det politiske system og fra embedsværket om, at her er regler og forordninger, som med fordel vil kunne gøres nemmere eller gøres frivillige eller helt fjernes. Det er det, vi har lyttet til, og det er derfor, den her plan er blevet fremlagt.

Kl. 18:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Bonne for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:13

Flemming Bonne (SF):

Jeg kan ikke være tilfreds med svaret, for jeg synes ærlig talt ikke, det er godt nok, ambitionsniveauet er alt for lavt. Hvorfor har man ikke taget fat i de områder, som virkelig kan frigøre nogle ressourcer ude i ældreplejen? Hvad med at give kommunerne valgfrihed? Hvad med at lade kommunerne selv bestemme, på hvilke områder der skal gives plads til private leverandører f.eks.? Hvad med at forenkle reglerne for tilbud og udbud? Hvad med at afskaffe den faste tidsregistrering i hjemmeplejen? Det er her, man stjæler tiden. Det er alt det kontroltyranni, der stjæler tiden, og her ville man virkelig kunne hjælpe SOSU-hjælperne, hvis man slækkede på kontrolkravene.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:14

Mike Legarth (KF):

Jeg er fuldstændig uenig i den kritik. Jeg synes, at vi i høj grad har været hele vejen rundt og har fundet forenklinger og simplificeringer der, hvor det har været muligt at gennemføre til fordel for brugerne, altså for borgerne, og hvor det blev lidt billigere at administrere det og håndtere opgaven. Vi kan da sagtens komme meget længere, og det medvirker vi da gerne til, og hvis vi kan finde et politisk flertal til at gå længere, hvor det stadig væk har afsæt i, at vi leverer den samme form for kvalitet og værdi til borgerne, er vi altid med til at skabe mere frihed til borgerne, ingen tvivl om det.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det en radikal ordfører, fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:14

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er ordfører i dagens debat, fordi vores kommunalordfører fører valgkamp i Herning, og det tror jeg sådan set er en god arbejdsdeling – jeg er i hvert fald ikke sikker på, at min valgkamp deroppe ville blive hensigtsmæssig, om man så må sige.

Den debat, vi har i dag, er principiel: Hvordan ser regeringen på kommunerne og regionernes fremtid? Det er en statusdebat.

Finansministeren og indenrigsministeren efterlod mig det klare indtryk, at den fremtid ser man lyst på. Finansministeren sagde, at regeringen ser lyst på det lokale selvstyres fremtid, og indenrigs- og socialministeren hævdede, at regeringen ikke har et ønske om at detailregulere kommunerne. Det må være de to ministres overbevisning om, at der snart kommer en ny regering, for det kan på ingen måde kendetegne den nuværende regering. Man kan bare se på de dummebøder, som regeringen uddeler til de kommuner, der har brug for at sætte skatten op – vi taler om et beløb på 300 mio. kr. – kommuner, som har vurderet, at det var det rigtige at gøre i den konkrete situation, og jeg går sandelig ud fra, at de har brug for det, for der er ikke mange kommunalpolitikere, der synes, at det en god idé over for borgerne at sætte skatten op.

Samtidig må man se, at den kuldsejlede økonomiske plan, som regeringen har, forudsætter så lav en kommunal og regional vækst, at det nærmer sig bonsai, men der er jo heller ikke plads til mere, for det forudsætter reformvilje.

Når vi så gør status, synes jeg, at den er alarmerende, når man ser den med øje for de mest sårbare og udsatte borgere, for miljøet og for selvstyret. Og som forberedelse til den her debat spurgte jeg nogle af de radikale, som er i direkte kommunal valgkamp, og her er bare nogle få af de indtryk, som jeg fik:

Det ene er af situationen for de tidligere amtsinstitutioner for nogle af de mest udsatte borgere i vores samfund, det være sig mennesker med et handicap, mennesker, som har en psykisk sygdom, kvinder, som bliver udsat for vold, og specialtilbud for børn og unge, der har det behov. De nye kommuner havde sådan set i begyndelsen en slags musketered om, at der ikke skulle ske forringelser, for det skulle jo ikke hedde sig, at reformen ikke var god; men sådan er det ikke mere. Det er et faktum, at der over hele landet sker besparelser og lukninger på det område, og at langt fra alle kommuner har oparbejdet den kompetence og specialviden, der er nødvendig – de amtslige medarbejdere blev jo spredt for alle vinde.

Det samme indtryk er svært at frigøre sig fra på miljøområdet. Rigtig, rigtig mange kompetente mennesker blev fordelt på stat, regioner og kommuner, og det betyder, at den nødvendige faglige viden ikke er til stede lokalt, og at der derfor i ringere udstrækning kan tages overordnede hensyn, fordi der ikke er armslængde til beslutningerne.

Så er der selvfølgelig økonomien: Regeringen lover, og kommunerne skal levere. Der opleves ikke frihed til at sætte skatten ned, hvis der er plads til det, for får vi nogen sinde lov til at sætte den op igen, hvis vi får behov for det? Der opleves ikke frihed til at sætte skatten op, vi ender bare med en dummebøde på 75, 50 og 25 pct.

Så er der detailstyringen, og det virker altså, som om regeringens løfter om mindre kontrol, regler og papirarbejde er lige så tomme som statskassen. Samtidig med at man laver en aftale om afbureaukratisering, indfører de samme partier nye regler, f.eks. reglen om meldepligt, for man har åbenbart ikke tillid til, at kommunerne selv vil sikre, at der er en ordentlig opfølgning i forhold til socialt bedrageri. Man indfører, at det bliver obligatorisk at tage børnechecken fra de familier, som ikke arter sig, for hvor er tilliden til, at kommunerne vil sørge for, at unge faktisk er i gang? Man laver et prisloft over udbragt mad til ældre, fordi der, som Venstres ordfører sagde, er en lille håndfuld, der ikke kan finde ud af det, og så er det klart, vi

er nødt til at gøre noget. Hvor er tilliden til kommunerne? Hvor er viljen til at tage debatten med de kommuner, som man synes har et problem, og med de partikolleger, man har der? Eller – helt vildt – hvor er åbenheden for at lade vælgerne tage stilling til, om de synes, at dem, de selv har valgt, har ført en politik, som er den, de kan stå inde for?

Der er brug for noget andet end VKO's hersen med regioner og kommuner. Der er brug for at skove og luge i regler, krav til dokumentation og kontrol, men ikke bare at luge i dem, men at gøre det på et fundament af tillid til medarbejdere og ledere. For tillid virker mod regler som en gasbrænder mod ukrudt. Det er ikke nok at fjerne regler, det er også i selve forholdet, i det værdigrundlag, man har, mellem stat og kommune, at guldet findes, og det guld er tillid kombineret med medarbejdernes faglighed og god ledelse.

Der er også brug for, at vi reformerer måden, vi laver økonomifalter på. Vi håber på en konstruktiv diskussion af forskellige modeller, der sikrer, at der er ligeværdighed mellem parterne, og at der bliver afregnet for opgaver, uanset om de flytter den ene eller den anden vej.

Så er der brug for at give regionerne mere ansvar og mere magt, herunder magten til at organisere det politiske arbejde i Regionsrådet og ansvaret for at udskrive skatterne og ikke bare at bruge afmålte midler fra staten. Og der er brug for at finde ordentlige løsninger for sårbare og udsatte borgere, så kvaliteten atter er i højsædet. Der er faktisk netop brug for tillid, for ansvar og respekt for det arbejde, som gøres godt, og for det uvurderlige engagement, som lokalt valgte ledere og medarbejdere gør i regioner og kommuner.

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 18:20

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu er det en velkendt sag, at Det Radikale Venstre går meget op i kommunernes forhold, og det er jo en meget god ting. Jeg har også lyttet mig til, at man fra Det Radikales side lægger meget vægt på at vise tillid. Man har jo talt om tillidsreformer. Så kunne jeg godt tænke mig at prøve at komme lidt omkring det forhold, at dem, man jo skal arbejde sammen med på rød stue, f.eks. Socialdemokraterne, jo tidligere har været fremme med forslag om at få centralt fastsatte minimumsstandarder lige præcis på det kommunale område. Det kan jeg ikke sådan lige få til at hænge helt sammen med det, jeg hører som radikal politik. Hvordan har den radikale ordfører det med det, at hvis man skulle få magt, som man har agt, så skal man altså til at have gennemført de her centralt fastsatte minimumsstandarder? Hvordan har man det med det?

Kl. 18:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:21

Margrethe Vestager (RV):

Det er ikke radikal politik, at der er faste standarder. Det er det ikke, fordi vi tror, der er stor forskel på, hvad vælgerne vil, og det er godt, at der kan være en diskussion om det.

Jeg bliver så lidt betænkelig, hvis spørgerens spørgsmål er udtryk for, at det i samarbejdet mellem VKO er sådan, at man bare skal gennemføre det største partis politik. Det var faktisk mit indtryk, at Det Konservative Folkeparti også havde indflydelse en gang imellem, og jeg har den klare forventning, at de partier, der deltager i samarbejdet i et nyt flertal, også vil have indflydelse på den politik, der bliver ført.

Kl. 18:22

Kl. 18:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:22

Erling Bonnesen (V):

Tak. Det er da sådan set befriende at høre, at Det Radikale Venstre vil slå hælene i, såfremt den der tænkte situation måtte opstå, at man i nogle drøftelser og forhandlinger med Socialdemokraterne skulle blive stillet over for, at der nu så skulle gennemføres de der centralt fastsatte minimumsstandarder. Jeg synes da, det er befriende, at man vil slå hælene i over for det.

Så kunne jeg godt tænke mig lige at prøve at komme omkring det der med udbud, for det er en velkendt sag, at der ligger aftaler mellem KL og kommunerne på den ene side og staten på den anden side om, at man skal have de her 26,5 pct. af opgaverne i udbud. Og det går faktisk meget godt med det. Der har vi også lige hørt i sidste uge, at såfremt man får magt, som man har agt, så skal det suspenderes. Jeg tror, det var det ord, der blev brugt i forslaget. Vil det samme gøre sig gældende fra radikal side her? Vil man heller ikke være med til det?

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:22

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har simpelt hen aldrig nogen sinde forstået visdommen i 26,5 pct. – og så lidt mere til næste år og lidt mere til næste år, fordi jeg synes, det afslører sådan en lidt uklædelig ideologisk holdning. For mig er udlicitering og privatisering et redskab, som man kan bruge der, hvor det er godt at bruge. Og jeg tror ikke, at man skal røre ideologi ned i det.

Jeg tror, det er vigtigt for kommunalbestyrelserne at have den grundholdning, at man skal gøre det bedst og billigst for borgerne, og at man skal finde en måde at organisere det på, der lever op til det. Og så er der nogle ting, som man kan udlicitere, og nogle ting, som man kan privatisere, men at måle det op i 26,5 pct. er jeg altså alvorligt bange for trækker ressourcer ud af kommunernes administrationer og gør, at man får et papirarbejde, der i virkeligheden binder flere ressourcer, end man kan frigøre ved at lave den privatisering og den udlicitering. Og derfor tror jeg, det vil være godt at få ophævet det tvungne udbud, men selvfølgelig have det som et af de redskaber, der ligger på skrivebordet, og som man kan bruge for at gøre det bedre.

Kl. 18:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:24

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over, at det er Venstres ordfører, der stiller det her spørgsmål, for det virker, som om Venstres ordfører har travlt med at mistænkeliggøre Socialdemokratiet for at være sådan nogle nidkære typer, der vil detailstyre. Men sagen er jo, at det er Venstre, der gør de her ting. Derfor skal jeg lige høre: Kan den radikale ordfører ikke bekræfte, at det er korrekt, at Socialdemokratiet faktisk har ladet sig kraftigt inspirere af det radikale forslag om tillidsreformen med vores frihedsrettigheder, altså at hele vores forslag om at lægge mere ud til det kommunale selvstyre jo er noget, vi har ladet os inspirere til med gode argumenter fra De Radikale?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:24

Margrethe Vestager (RV):

Det er i hvert fald sådan, jeg har oplevet det, nemlig at der er en frugtbar og god diskussion om og også en inspiration til, hvordan det her kan foldes ud. Der er jo nogle ting her, som selvfølgelig ophidser os alle sammen, det er klart, og det er derfor, at det er vigtigt at have de gode forbindelser mellem De Radikale på Christiansborg og De Radikale i kommuner og regioner, Socialdemokrater på Christiansborg og i regioner og kommuner. Det synes jeg er det stærke i et politisk samarbejde, altså når der er gode relationer og ikke, at der er sådan en ovenfra og ned-styring. Det er det, jeg synes er meget ærgerligt at Venstre, Danmarks liberale parti, har givet så meget køb på.

Jeg synes, det er en skam, at vi ikke oftere, når vi hører om Socialistisk Folkeparti, også minder hinanden om, at der sådan set var engang, det hed Venstre, Danmarks liberale parti. For lige præcis her er kæden jo desværre fuldstændig knækket. Når det kommer til at udvise et liberalt sindelag over for det, der foregår i kommuner, har vi jo fået signalet i dag, nemlig at nogle ikke gør, som de skal, og derfor skal alle reguleres.

Kl. 18:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:25

Rasmus Prehn (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at det er meget sjældent, man efterhånden hører det her med Venstre, Danmarks liberale parti. Sagen er jo også den, at det rettelig skulle være Danmarks centralistiske parti. Jeg kan forstå på den radikale ordfører, at Det Radikale Venstre er fuldstændig enige med Socialdemokratiet vedrørende det at sidde på Slotsolmen og nidkært bestemme, hvor stor en procentdel man skal sende i udbud.

Socialdemokratiet har også fremsat et konkret beslutningsforslag, som handler om det her med arbejdsmarkedspolitik, beskæftigelsespolitik og om at lade det være op til kommunerne, om man skal bruge tid og kræfter på at sidde og klikke på cv, eller om man skal lave en aktiv beskæftigelsespolitik, hvor man hjælper de ledige med at komme ud at få et arbejde. Er De Radikale enige i sådan en form for frihed til kommunerne?

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:26

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er fuldstændig enig. Nu er vi forligsmæssigt bundet til den her lidt underlige ting, men det var meget vigtigt for regeringen, at det blev en del af aftalen, at der blev lavet det der klik for rådighed. Men som sagt er vi helt, helt åbne for at diskutere hvad som helst, når det kommer til at give frihed. Det, jeg synes er ærgerligt, er, at regeringen ikke har taget initiativ til at samle Folketingets partier om det her, for, som vi også har været inde på i dag, er det jo også vigtigt, at vi »aulaer« og springer op på en ølkasse, det øjeblik noget er galt i Grenaa eller i Vårde eller i Hundested, eller hvor det måtte være, og siger: Nu skal I høre, vi har løsningen. Altså, den der gensidige musketered om, at nu må det være borgmesteren eller flertallet i kommunen, der fortæller, hvorfor tingene er sådan, i stedet for at det er

os, tror jeg måske kunne være etableret, hvis regeringen havde forsøgt at samle partierne om at fjerne i regler, kontrol og dokumentation. Men endnu en gang har vi jo bare oplevet, at det faktisk ikke er regeringens ambition at samle noget som helst.

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 18:27

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det har jo været noget underligt at høre den her debat, hvor der jo var lagt op til at diskutere, hvad resultaterne er af danmarkshistoriens største reform, hvad resultaterne er af en reform, som man har brugt utrolig mange ressourcer på, og hvor flere hundrede tusinde offentligt ansatte har fået vendt op og ned på deres arbejdssituation. Hvad er resultaterne af det? Har det betydet bedre forhold for borgere og ansatte, eller er det blevet værre?

Det er sådan set ret væsentligt at diskutere, men det var bare ikke det, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ønskede at diskutere. I stedet har man kastet sig ud i en debat om, hvorvidt det er en fordel, at partier inden et valg åbent og ærligt går ud og fortæller, hvad det er, de vil, eller om man hellere skal holde det skjult inde i private loger. Men jeg mener faktisk, at det er afgørende, og jeg synes også, at det er fint at tage i forhold til en kommunal debat, så lad os bare gøre det.

Hvem er det, man ønsker at gavne i det her land? Det synes jeg da er vigtigt at få sagt åbent. Er det, man er optaget af, når man laver politik, når man laver lovgivning, og når man laver reformer, at man skal gavne almindelige mennesker, er det, at man gerne vil gavne de ældre, de syge og vores børn, så de får det bedre, og at man gerne vil sikre, at vores offentligt ansatte har nogle ordentlige vilkår, fordi vi så også får en meget bedre velfærd? Eller er det, man ønsker at gavne, de private virksomheder, så de kan tjene mest muligt? Det, vi tydeligt hørte, da kommunalreformen blev gennemført, var jo, at et væsentligt formål med at lave de her store enheder, de store kommuner, var, at det så blev meget nemmere for en lang række private firmaer at byde ind på opgaverne, for så kunne de standardiseres. Det var det, mange af firmaerne selv var ude at sige. Og jeg synes, det ville klæde Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, hvis man åbent og ærligt sagde, at det, man arbejder for, og det, man ønsker, er, at private firmaer skal kunne tjene langt flere penge, og at det er en væsentlig del af begrundelsen for, at man har lavet den her reform.

Reformen flyttede jo også en masse magt. Den indskrænkede demokratiet på en lang række områder, dels helt klart ved, at når man laver langt færre kommuner og der bliver meget færre politikere og dermed langt færre mennesker, der er involveret i demokratiet, ja, så bliver der færre, der kan være med i demokratiet, og når afstanden mellem borgeren og kommunalbestyrelsen og afstanden mellem borgeren og regionsrådet bliver længere, ja, så bliver demokratiet mindre, dels ved, at en lang række af de væsentlige beslutninger blev flyttet; hvor de før lå i kommuner og amter, blev de flyttet, så de nu ligger i ministerierne. Det, der jo også var meldingen fra den strukturkommission, der havde siddet, var, at det, regeringen havde valgt, ikke var en af de modeller, som Strukturkommissionen havde lagt frem. I stedet valgte regeringen at lave en statsmodel, hvor det var ministerierne, der fik mest mulig magt. Resultatet kan vi jo også se: Der bliver lukket skoler, der bliver lavet 100-børns-institutioner, man flytter udsatte børn, og man flytter handicappede efter, hvor de billigste og ikke de bedste tilbud er. Der er ikke længere den samme lokale debat, ikke længere den samme indflydelse på beslutningerne, som der var tidligere.

Derfor synes jeg, det ville klæde Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative, at de går ud og siger åbent og ærligt, at det, de ønsker, er, at private virksomheder skal tjene flere penge, og at mere af magten i vores samfund skal ligge hos de private virksomheder i stedet for at ligge i demokratiet, i stedet for at ligge i noget, hvor vi fælles har indflydelse på, hvordan forholdene så er.

Der er så blevet snakket en del om brugertilfredshed. Der er ingen tvivl om, at når man møder pædagogerne i ens børns børnehave, når man møder lærerne på skolen, når man møder dem, der arbejder i ældreplejen, når man møder dem, der arbejder på sygehusene, bliver man dybt imponeret af det arbejde, de gør, og er meget tilfreds med den indsats, de yder på de givne betingelser. Og derfor svarer man så også i brugertilfredshedsundersøgelserne, at man er meget glad for børnehaven, skolen, ældreplejen, sygehuset, fordi det er de konkrete mennesker, man har mødt. Men hvis man bliver spurgt om, om man generelt mener, at det er blevet bedre, så kan vi jo se i de undersøgelser, der kommer, at der stort set ingen er i dette land – ud over Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti – der synes, at kommunalreformen har ført til, at der er blevet bedre forhold her i landet. Tværtimod er der rigtig mange, der synes, at de er blevet forværret.

Derfor er spørgsmålet igen: Hvad er det, man ønsker? Ønsker man, at vi skal have en situation, hvor vi fælles tager vare om dem, der har behov for hjælp, fælles sikrer, at vi har en god skole og nogle gode daginstitutioner, ved at have demokratisk styring af det? Eller ønsker man, at så meget magt som muligt skal ligge hos private firmaer, og at de skal kunne tjene så mange penge som muligt? Det er det, vi bør diskutere, og det, partierne bør melde åbent ud på.

Kl. 18:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 18:33

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at sige tak for en god debat, en interessant debat om kommunernes og regionernes fremtid. Jeg vil igen her benytte anledningen til at fastslå, at Danmark altså har tradition for en stærk, decentral offentlig sektor, og som det fremgår af debatten, ser regeringen altså meget lyst på det lokale selvstyres fremtid.

Med kommunalreformen blev der altså dannet 98 nye, store kommuner og fem nye, stærke regioner. Regionerne fik hovedansvaret for sundhedsområdet, mens kommunerne overtog en række opgaver fra de tidligere amter. Kommunalreformen har styrket kommunernes og regionernes bæredygtighed, både i faglig og økonomisk henseende, og har dermed medvirket til at udvikle og styrke den decentrale danske model.

Der er således altså skabt et robust fundament for den fortsatte udvikling af velfærdssamfundet.

Regeringen har siden 2001 prioriteret den borgernære service i regioner og kommuner højt. Det kommer tydeligt til udtryk i de årlige aftaler om kommunernes og regionernes økonomi, hvor der år efter år er afsat penge til den borgernære service. Der er altså ikke de her snævre økonomiske rammer, som er forsøgt tegnet op her.

Med Kvalitetsfonden sikres samtidig et betydeligt løft af de fysiske rammer i dagtilbud, i folkeskolen, i idrætsfaciliteterne målrettet for børn og unge og på ældreområdet, og samtidig investeres der i en ny og moderne sygehusstruktur. Regeringen har i de senere års aftaler med KL fastlagt en række principper for god, decentral styring og for udviklingen af det kommunale selvstyre. Principperne indebærer bl.a., at der er en klar ansvarsfordeling mellem staten og kommunerne, og at mål og rammestyling er det bærende princip i relationen mellem staten og kommunerne.

Regeringen har netop indgået aftale om afbureaukratisering i kommuner og regioner i forbindelse med finanslovforhandlingerne,

og aftalen indebærer altså omfattende forenkling og afskaffelse af statslige regler, så der frigives ressourcer fra bureaukrati og papirarbejde til arbejdet med børn, unge og ældre. Det sker ved at give de ansatte i kommuner og regioner større frihed til at tilrettelægge arbejdet under lokalt ansvar.

Det lokale selvstyre er altså samlet set blevet styrket gennem de seneste år. Et større lokalt råderum giver samtidig vægt og tyngde til de lokale politiske beslutninger og understøtter dermed et sundt lokalt demokrati.

Kl. 18:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er først en kort bemærkning fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:36

Margrethe Vestager (RV):

Jeg må indrømme, at jeg synes, der er meget stærke elementer af ønsketænkning i ministerens svar her. Det virker, som om regeringen har etableret en slags magtens evighedsmaskine. Først bruger man 8 år på at etablere så mange regler og kontrolforanstaltninger og papirhalløjer, at man må sig forbarme. Jeg tror, det er et FTF, der har opgjort, at det nu bruger 60 millioner arbejdstimer svarende til 36.000 helårsstillinger. Så meget tid er det. Så laver man et nedslag, og tager noget af det væk, men blækket kan dårligt nå at tørre, før man er i gang med at lave nye regler. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:37

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er mig noget uforståeligt, at fru Margrethe Vestager sådan med forundring peger på afbureaukratisering, på det, at man nu kigger kritisk på, hvor der kan regelforenkles. Det ville da være uansvarligt, hvis man i sit politiske virke ikke søgte at forbedre ting, satte nogle retningslinjer og dermed lavede noget lovgivning og nogle regler, når man ønskede, at ting skulle køre i en bestemt retning, og ikke også samtidig tog ansvaret og sagde: Godt, nu er der nogle ting, der kører her; nu kan vi give noget fri; nu kan vi udvikle noget nyt; vi kan komme videre. Det er da en bevægelse.

Det ville da være mærkværdigt kun at sige, at nu sætter vi det hele fri, at nu er det fuldstændig ligeegyldigt, at nu forpligter vi os selv til slet ikke at opfinde ny lovgivning, at nu sætter vi os selv ud af spil. Det, fru Margrethe Vestager ønsker sig, er måske bare at sætte det fuldstændig fri og slet ikke have nogle visioner for, hvordan man gerne vil have at tingene udvikler sig.

Kl. 18:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Margrethe Vestager for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:38

Margrethe Vestager (RV):

Det er mit indtryk, at der er utrolig god plads, både til kommunale visioner og til visioner på nationens vegne, især hvis regeringen var optaget af det, som kun regeringen kan, nemlig at gennemføre tilstrækkelige reformer, sørge for en ordentlig økonomisk politik, sørge for, at vores politi er velfungerende osv. osv., uden at grave sig ned i noget, som vi har aldeles udmærkede folkevalgte til at tage sig af.

Der, hvor min undren kommer ind, er ikke i ønsket om at afbureaukratisere, for Det Radikale Venstre har faktisk arbejdet med det i meget, meget lang tid, nemlig hvordan vi kan tage regler væk på et

fundament af tillid og faglighed og god ledelse. Det, der bare er helt vildt syret, er, at først vedtager man det her, ting på ting på ting, hvor man vil give en større frihed, og samtidig udtrykker man den sædvanlige fundamentale mistillid: I er ikke optaget af socialt bedrageri, I er ikke optaget af, at de unge er i uddannelse, I kræver alt for mange penge op af de ældre. Og det er der, hvor kæden knækker fuldstændig for mig, for jeg synes, det ville være så godt, hvis regeringen for en gangs skyld bare i en uge kunne vise tillid til medarbejderne i den offentlige sektor.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:39

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg kan være noget forundret over, at det kæmpestore arbejde, der har ligget i hele den her afbureaukratiseringsreform, som regeringen har fremlagt i forbindelse med Folketingets åbning, ikke får større ros og anerkendelse fra oppositionens side. Er oppositionen overhovedet klar over, hvor mange sten der er vendt i sådan en proces, og hvor mange frontmedarbejdere, der har bidraget aktivt ved at sige: Her ser vi muligheden for at kunne forenkle nogle regler, her ser vi muligheden for, at man kan arbejde mere frit, her ser vi muligheden for at frigøre nogle ressourcer? Jeg håber, oppositionen er klar over, hvad der ligger til grund.

Så vil jeg også samtidig sige, at jeg da ville være en uansvarlig politiker, hvis ikke jeg havde nogle visioner for, hvordan jeg gerne ville forbedre samfundet i det hele taget. Et eksempel, som jeg synes er rigtig godt, er vores elevplaner i folkeskolen. Vi havde et manglende fokus på fagligheden i folkeskolen, og derfor valgte vi centralt fra at sige: Nu skal der altså udarbejdes elevplaner, så vi fastholder fokus på det. Det fungerer, det er et redskab, som folkeskolen virkelig har taget til sig – folkeskolen som værende både lærerne, eleverne og forældrene. Og gad vide, om ikke de arbejder videre med elevplanerne – nu står det dem i hvert fald frit for, hvordan de så gør det.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er meget interessant, at stort set alle, der tager ordet, og alle, der svarer, uanset hvilket parti det er, er meget optaget af, at man følger de eksisterende regler, så længe de gælder, men det gælder altså også taletidsreglerne. Der er maks. 1 minut til spørgsmål og maks. 1 minut til svar, og der er faktisk en lampe, der begynder at blinke lidt før.

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 18:41

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at hvis man spørger ministeren: Hvordan synes du selv det går? siger ministeren, at det går rigtig, rigtig godt. Hvad er så ministerens forklaring på, at når man spørger borgerne, hvordan de synes det går med kommunalreformen, synes de ikke, det går særlig godt? Hvis man spørger de ansatte, som virkelig mærker konsekvenserne, synes de jo heller ikke, det går særlig godt. Så hvad er ministerens forklaring? Er de alle sammen vildført af oppositionen, eller ved de slet ikke, hvad det er, de svarer på, eller hvad er begrundelsen for, at borgerne ikke synes, det går så godt, som ministeren synes?

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:41

Kl. 18:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg beklager overskridelsen af taletiden før; jeg skal forsøge at tale lidt hurtigere, så jeg kan nå at få sagt det, jeg gerne vil.

Jeg er rigtig glad for det spørgsmål, for jeg synes, at det med borgerundersøgelser og brugerundersøgelser har præget debatten utrolig meget. Jeg synes, det er meget, meget væsentligt, at man i den her diskussion husker på, hvad det er, brugerne siger om den offentlige service – den offentlige service, de oplever på plejehjemmet, i skolen og i daginstitutionen. Vi har nogle brugertilfredshedsundersøgelser, der ligger helt i top. Fru Margrethe Vestager bekræftede også før, at man er tilfreds, og det er man, fordi vi har nogle gode, engagerede medarbejdere, som udfører et godt arbejde hver evig eneste dag. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi altså husker at have fokus på, hvad brugerne siger til det. Det er i hvert fald meget, meget vigtigt for mig, og jeg håber også, det er det for fru Line Barfod.

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:42

Line Barfod (EL):

Selvfølgelig er det vigtigt, at forældrene er glade for skolen, at forældrene er glade for børnehaven, at de ældre er glade for hjemmeplejen osv., men det var sådan set ikke det, jeg spurgte til. Det, jeg spurgte til, var borgernes tilfredshed med kommunalreformen, altså med det stykke håndværk, som regeringen har gennemført – danmarkshistoriens største reform, som man sagde skulle være til gavn for borgerne, og her siger borgerne altså, at de oplever, at forholdene er blevet værre. Man kan jo sagtens som ældre være glad for sin hjemmehjælper, men gerne ville have, at hjemmehjælperen kom noget oftere, som hun gjorde, før kommunalreformen trådte i kraft.

Derfor vil jeg bare gerne høre: Hvad er ministerens forklaring på, at borgerne ikke synes, det går særlig godt med kommunalreformen, mens ministeren synes, det går helt fantastisk, når man spørger hende, hvad hun selv synes?

Kl. 18:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:43

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen der er jo ikke tale om, at ministeren står her og synes noget. Der er tale om, at jeg stikker næsen i brugertilfredshedsundersøgelser dagligt, som er et meget, meget vigtigt arbejdsredskab for mig, fordi de netop siger noget om den borgernære service – det er et spørgsmål til borgerne i Danmark: Hvad synes borgerne i Danmark om kommunalreformen?

Når en sådan borgerforespørgsel eller meningsmåling kommer ud og man siger, at der måske kun er 10 pct., som synes, at kommunalreformen er fantastisk, så siger det mig noget om, at kommunalreformen som sådan har et imageproblem; det siger ikke for mig noget om den offentlige service, om den hjemmehjælp, som den ældre modtager, om den skolegang, som eleverne modtager, om de dagtilbud, som børnene og familierne modtager, for lige præcis når man spørger dem, er brugertilfredsheden helt i top. Der er måske 10 pct. plads til forbedring.

Kl. 18:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Julie Skovsby.

Julie Skovsby (S):

Ministeren siger, at Danmark har tradition for et stærkt decentralt selvstyre. Jeg kan ikke være mere enig. Det har vi. Derfor synes jeg også, at det er så væsentligt at stille spørgsmålet: Hvor er det kommunale og det regionale selvstyre på vej hen i Danmark? Der er brug for en evaluering af strukturreformen. Og jeg mener, at der i den grad må være brug for en evaluering, når vi ser på det regionale selvstyre, og når vi ser, at regeringen og Dansk Folkeparti i finanslovforhandlingerne har ting på bordet, som vedrører fremtidens sygehusstruktur.

Kl. 18:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:45

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det fremgår jo sådan set ganske klart her af det fremsatte forslag til vedtagelse fra Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative, at Folketinget pålægger regeringen at afgive en fornyet statusredegørelse på kommunalreformen og det kommunale selvstyres vilkår i foråret 2013.

Jeg formoder, at det her forslag til vedtagelse bliver vedtaget, og dermed så leverer vi naturligvis en statusredegørelse.

Kl. 18:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Julie Skovsby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:46

Julie Skovsby (S):

Men så kan jeg jo passende referere fra det andet forslag, der ligger, nemlig at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2010 at gennemføre en evaluering af strukturreformen med særlig fokus på demokrati, ligestilling, kommunalt og regionalt selvstyre. Og der må jeg nok hellere stoppe, hvis ikke tiden skal løbe helt fra mig.

Jeg vil så stille spørgsmålet: Er det tidspunktet, det er galt med? Er det, fordi det er inden udgangen af 2010?

Kl. 18:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:46

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg står blot som en del af regeringen og konstaterer, at her er der et flertal. Der er 90 mandater, som vil stemme for en fornyet statusredegørelse for kommunalreformen og det kommunale selvstyres vilkår i foråret 2013, og det agter jeg at rette mig efter.

Kl. 18:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:47

Rasmus Prehn (S):

Her er et flertal, siger ministeren, og så er det lige gyldigt med alt andet. Så kender vi regeringen igen. Der er et flertal, og så presser man det bare igennem, lige gyldigt hvor gode argumenterne er imod det. Det med argumenter er virkelig ikke noget for regeringen. Der er bare et flertal, og så bliver det sådan.

Ministeren siger i sit indlæg, at vi ikke har noget tilovers for de medarbejdere, der virkelig har knoklet med afbureaukratisering og andet. Intet kan jo være mere forkert. Vi har stor respekt for den

kæmpe indsats, som medarbejderne har gjort. Vi synes, det er så flot, at man knokler så godt, som man gør med det. Det, vi er uenige i, er de beslutninger, som regeringen lægger for dagen. Det har vi jo lov til at være som opposition, uden at vi dermed kritiserer medarbejderne.

Men når det så er sagt, gør regeringen sig så ikke lidt skyldig i at vise disrespect over for alle regionsrådsmedlemmerne? Først laver man en strukturreform, hvor man giver regionerne til opgave at løse alle problemerne med sygehusstruktur og andet. Når de så er i gang med det, nedsætter man et Erik Juhl-udvalg. Så træffer de beslutning. Og når man har fået det hele på plads, så løber man også fra det igen. Så begynder man midt i finanslovforhandlingerne at sidde fra statens side og bestemme de her ting. Er det ikke en form for disrespect over for de her regionsrådsmedlemmer, der bruger så meget arbejde på at træffe demokratiske afgørelser og tage svære beslutninger?

Kl. 18:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:48

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det, at jeg før sagde disrespect i forbindelse med medarbejderne, var sådan set begrundet i det store arbejde, som lige præcis frontmedarbejderne medvirker til og har medvirket til i forhold til det kæmpestore afbureaukratiseringskatalog, som regeringen altså har fremlagt. Hr. Rasmus Prehn så gerne, at det var et andet flertal og en anden vedtagelse, der blev resultatet af dagens forespørgsel, og det er da klart, sådan må man have ønsker for, hvordan og hvorledes udfaldet bliver. At der kommer en statusredogørelse for kommunalreformen og for det kommunale selvstyres vilkår i foråret 2013, synes jeg sådan set er ganske væsentligt. Ellers vil jeg ganske kort sige, at jeg ikke har nogen ambitioner om at nedlægge regionerne.

Kl. 18:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:49

Rasmus Prehn (S):

Der er mange ting, vi har været uenige om i debatten her, men jeg tror, der i hvert fald er én ting, vi er enige om, regeringen og oppositionen imellem, og det er, at medarbejderne mange steder gør et fantastisk arbejde – ingen tvivl om det.

Når det kommer til regionernes fremtid, er det så ikke lidt besværligt som indenrigsminister at stå og forsvare regionernes fremtid, når så samtidig Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti på helt usædvanlig og illoyal vis løber fra den strukturaftale, der er, og siger, at vi nu bare skal nedlægge regionerne? Er det ikke lidt svært, og hvordan har ministeren tænkt sig at håndtere den situation?

Kl. 18:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:50

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Der kan være mange opgaver, der er mere vanskelige end det, og jeg vil sådan set bare benytte anledningen til at slå fuldstændig fast, at regeringen altså ikke har nogen planer om at nedlægge regionerne eller om at centralisere sundhedsvæsenet eller øvrige opgaver, som regionerne varetager.

Det, jeg utrolig gerne vil have yderligere svar på – det kan jeg formodentlig få i en anden omgang – er, hvad det er, oppositionen så

forestiller sig regionerne skulle have af yderligere opgaver. Det havde vi en spændende debat om her for et par dage siden, og vi fik aldrig rigtig noget svar på, hvad det egentlig gik ud på, hvad det var for nye opgaver, regionerne i så fald skulle have.

Men jeg synes, at det, regionerne laver i dag, er helt fint, og jeg har ikke nogen aktuelle planer om at nedlægge dem.

Kl. 18:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg har yderligere tre, som har bedt om korte bemærkninger. Først er det fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 18:50

Flemming Bonne (SF):

Jeg bemærkede mig i ministerens svarreplik, at ministeren mener, at reformen har styrket bæredygtigheden og robustheden i de 98 nye kommuner. Hvordan vil ministeren så forklare, at rekordmange kommuner – faktisk mere end halvdelen af kommunerne – i år har været nødsaget til at søge tilskud som vanskeligt stillede kommuner, og at 42 kommuner har måttet ty til en ansøgning om at få lov til at lade skatten stige for at balancere deres budgetter af? Hvordan hænger det sammen med, at der er kommet en øget bæredygtighed?

Kl. 18:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:51

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg må bare helt generelt afvise det billede, som hr. Flemming Bonne igen og igen forsøger at udstille af nogle kommuner i snævre rammer. Jeg kan simpelt hen ikke genkende et billede af, at kommunerne har snævre økonomiske rammer. Det brugte jeg en del taletid på i min første tale, men jeg synes, at det måske er væsentligt at gentage, for vi er altså nødt til at se på de faktuelle tal her i forhold til bl.a. sommerens økonomiaftale og i det hele taget de økonomiske rammer, som altså gør, at kommunerne som minimum kan gennemføre det nuværende serviceniveau.

Så må jeg lige kort nævne, at der i aftalen for 2010 endda i forhold til budget 2009 er afsat flere penge til service, altså bl.a. et generelt løft af serviceudgifterne på 500 mio. kr. Det er blot for at sige, at jeg ikke kan genkende billedet af økonomisk snævre rammer.

Kl. 18:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Bonne for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:52

Flemming Bonne (SF):

Jeg går jo ud fra, at ministeren kan genkende de tal, som jeg anvender, nemlig at over 50 pct. af kommunerne har været nødt til at søge om tilskud som vanskeligt stillede kommuner. Det er i en ny struktur med en tilhørende finansieringsreform. 42 kommuner har været nødt til at søge om at lade skatten stige for at få budgettenderne til at nå sammen.

Det tyder vel på, at de kommuner har et problem, eller er de klynkere, er de ikke dygtige nok, eller kan vi ikke få en lidt mere præcis melding?

Kl. 18:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:53

Kl. 18:56

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det skal jeg forsøge at give på 1 minut. Det er fuldstændig korrekt, at der var 42 kommuner, der ansøgte om skattepuljen på de 500 mio. kr. Der var 17 kommuner, som fik mulighed for at forhøje skatten inden for den her ramme. Men det er altså ikke resten op til de 43, der har valgt at hæve skatten. Der er enkelte, der har gjort det, for i alt 269 mio. kr. ud over rammen.

Det synes jeg er meget, meget beklageligt. Der var opsat helt klare kriterier for den her skattepulje og den her ansøgningsrunde. Jeg synes, at det er meget beklageligt, at enkelte kommuner har valgt at forhøje skatten ud over rammen og dermed simpelt hen bryde aftalen med KL. Det er ikke et udtryk for underfinansiering, det er et udtryk for et valg, som nogle kommuner har truffet, et valg, som de også kender konsekvensen af.

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:54

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er, ligesom ministerens svar jo står lysende lige nu i forhold til det, der blev nævnt før om stærk decentral styring her i Danmark. Når ministeren siger det, lyder det lidt mærkeligt for mig, når vi ved, at der er reduceret fra 275 til 98 kommuner, regionerne reelt er afmonteret, og så at der foregår en stærk central styring af alt det arbejde, der foregår i kommunerne.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi selvfølgelig byder velkommen, at der er kommet 105 forslag til afbureaukratisering. Mit spørgsmål til ministeren vil så være: Er det så den endelige facitliste, eller vil ministeren med den konservative ordførers ord være med til lidt politisk udvikling og komme med nye forslag eller være med til at udtænke nye forslag, f.eks. på jobcenterområdet, som er fuldstændig holdt ude af det her?

Kl. 18:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:55

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

I forhold til spørgsmålet om afbureaukratisering generelt ville det da være uansvarligt ikke altid med sin arbejdshat på både at tænke afbureaukratisering og tænke visioner og også indføre en ny lovgivning. Med henblik på jobcentre er det ikke lige mit ressort, og derfor skal jeg ikke på beskæftigelsesministerens vegne nævne yderligere afbureaukratiseringstiltag. Det mener jeg beskæftigelsesministeren har besvaret bekræftende på tidligere i dag. Det var jo sådan, at forud for den afbureaukratiseringsplan, der nu er kommet, var der netop sket en kæmpestor afbureaukratisering på hele beskæftigelsesområdet.

En ting, der også er vigtig at sige her – hvis jeg kan nå det på det her minut – er, at det jo er vigtigt i forhold til afbureaukratisering, at vi nu også får afbureaukratisering i gang ude i kommunerne, for der er så mange af de her regler, som medarbejderne oplever i det daglige rent faktisk ikke er statslige regler, men kommunale initiativer.

Kl. 18:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Betyder det så, at jeg skal forstå ministerens svar sådan, at ministeren og regeringen, når der kommer gode forslag – og det gør der jo – er klar til at afbureaukratisere, klar til, at vi seriøst tager dem op her og får dem behandlet og besluttet på lige fod med de 105 forslag, som regeringen fremlægger?

Kl. 18:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:56

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

For mit eget vedkommende kan jeg da i hvert fald svare bekræftende på, at jeg altid tager seriøse henvendelser seriøst, kigger på dem og ser, om der er nogle gode forslag i dem. Jeg mindes tidligere debatter med hr. Rasmus Prehn om afbureaukratisering og synes at have hørt noget om, at Socialdemokraterne havde omkring 27 forslag til afbureaukratisering. Jeg håber da, at de 27 kan genfindes i kataloget med de 105, som regeringen nu har fremlagt, sådan at vi netop i fællesskab løfter opgaven med at holde fast i, at afbureaukratisering også er et vigtigt element i vores arbejde for det kommunale selvstyre.

Kl. 18:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Brodersen.

Kl. 18:57

Henrik Brodersen (DF):

Tak. Dagen er ved at være gået, det er mørkt udenfor, og med den klagesang, vi har hørt her i eftermiddag, kunne man jo godt få den opfattelse, at der er nogle her i salen, der har taget forskud på en vinterdepression. Derfor får jeg lyst til at tage nogle af de positive elementer med, som er i det her.

Jeg vil bare høre, om ikke det er rigtigt, at hvor man førhen i de gamle kommuner måtte sende børn med måske specielle handicap ud at køre på landevejene på tværs af Sjælland, for at de kunne få det optimale tilbud, der kan man nu, derved at kommunerne har fået en vis størrelse og en vis rummelighed, tage kvaliteten med hjem og selv stå for alle de ting, sådan at de er fri for at køre rundt på landevejene.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:58

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil gerne takke hr. Henrik Brodersen for netop at istemme det, som jeg også selv har givet udtryk for, nemlig at der er lys både nu og forude, og at vi netop med strukturreformen, kommunalreformen, har skabt 98 stærke enheder, som også er fagligt i stand til at løse de specialiserede opgaver.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Henrik Brodersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:58

Henrik Brodersen (DF):

Nu har vi hørt, hvor mange steder det er gået galt, og der er jo heller ikke nogen fra Venstre, Konservative eller Dansk Folkeparti eller for den sags skyld af ministrene, som har sagt, at der slet ikke er noget galt. Vi ved jo godt, at når man laver sådan en kæmpestor omlæg-

ning, vil der være nogle ting, hvorom man siger: Det her var ikke så heldigt, det laver vi om, det retter vi på. Sådan er det jo med alting.

Derfor siger jeg bare, at nu er der gået 4 år, og det kan også godt være, at der går 2 år mere, før vi helt er landet, sådan at man får det kvalitetsløft, som var meningen med det her. Det her er jo ikke en sparerunde eller noget i den stil. For mig at se er det en samfundsudvikling, som skal videre, og derfor vil jeg bare spørge ministeren, om ikke hun kan bekræfte, at det ikke har været nogen nem omgang, og at det sikkert heller ikke bliver det fremover, men at der er lys for enden af tunnelen.

Kl. 18:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:59

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg kan bekræfte, at man ikke kommer sovende til nogen reformer. Det ville være uansvarligt ikke kun for det store arbejde, der ligger forud, men i høj grad også det arbejde, der netop følger af, at det skal implementeres, at det skal virke. Jeg har da en ambition om at holde næsen i sporet i forhold til at vedblive med at have fokus på kvaliteten og vedblive med at føre en økonomisk ansvarlig politik i samme moment.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 19:00

Jonas Dahl (SF):

Det er jo altid positivt at høre, at der er lys for enden af tunnelen. Men jeg vil gerne høre ministerens kommentarer til, om der også er lys for enden af tunnelen for regionerne. Det er jo sådan, at der netop nu foregår nogle finanslovforhandlinger, hvor man kan forstå at der er visse partier, der mener, at bl.a. sygehusplaceringer skal gøres til en del af finanslovforhandlingerne.

Jeg vil bare høre, om ministeren er enig i det synspunkt, at det er Dansk Folkeparti og regeringen, der skal diktere, hvor sygehusene skal ligge på landkortet. Eller er det regionsrådene, som det sådan set er blevet besluttet i kommunalreformen, der skal afgøre det? Og såfremt det er regionerne, vil jeg bare høre, om ministeren har tænkt sig at respektere de beslutninger, der kommer fra regionsrådene.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:00

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Der blev stillet et lignende spørgsmål, da Venstres ordfører var talerstolen, og jeg kan fuldstændig tilslutte mig det, som hr. Erling Bonnesen svarede tidligere. Regionernes vigtigste og meget store opgave er jo at sikre, at Danmark fortsat har et sundhedsvæsen i verdensklasse, og at der altså foregår både en omfattende udvikling og modernisering af sygehusstrukturen, og det er altså arbejde, som fortsat vil fylde rigtig meget på regionernes dagsorden.

Kl. 19:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jonas Dahl for en sidste kort bemærkning.

Kl. 19:01

Jonas Dahl (SF):

Det var jo en manøvre i ikke at svare på spørgsmålet, og den var flot udført, det vil jeg gerne medgive. Men ministeren svarer stadig væk

ikke på, hvorfor man i givet fald vil underkende den beslutning, der er truffet af regionsrådet i Region Midtjylland. Nu har jeg selv tidligere været medlem af regionsrådet i Region Midtjylland, og personligt støtter jeg sådan set Aulumløsningen, og det støtter SF også som parti, men det gør jo ikke, at vi ikke respekterer det regionale flertal, som faktisk har truffet en beslutning om at lægge et sygehus i Gødstrup.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har tænkt sig at anerkende det, når nu et flertal i regionsrådet har truffet en beslutning, om at det skal være Gødstrup, og sandsynligvis også vil træffe den samme beslutning igen, når det nye regionsråd har konstitueret sig. Vil ministeren så respektere den beslutning, eller vil ministeren sammen med Dansk Folkeparti overtrumfe med en anden beslutning? Jeg vil bare høre, om det er ministerens måde at implementere det regionale selvstyre på.

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:02

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lad mig da takke for anerkendelsen, hvad angår min måde at besvare nogle spørgsmål på i forbindelse med nogle forhandlinger, som pågår lige nu. Det ville da være mærkeligt, hvis jeg stod her og tog forskud på nogle forhandlinger. Jeg kan, som jeg også gjorde i mit tidligere svar, fastholde, at regionernes vigtige og store opgave altså er at sikre, at Danmark fortsat har et sundhedsvæsen i verdensklasse. At føre en diskussion om regionsrådsvalget og regionsrådenes sammensætning osv. osv. er i øvrigt også mærkeligt nu her, hvor vi har et valg den 17. november. Der bliver også et udfald af det, med hensyn til hvem der sidder med de beslutninger efterfølgende.

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så går vi til ordføreren for forespørgerne, og det er ligesom ved indledningen stadig væk hr. Rasmus Prehn.

Kl. 19:03

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Tusind tak for det. Normalt når man kommer til afslutningen af sådan en forespørgselsdebat, takker man meget for de svar, der er blevet givet, og det skal jeg selvfølgelig så også gøre. Jeg må så sige, at jeg ikke synes, at der er den helt store imødekommenhed fra regeringspartierne, heller ikke fra Dansk Folkeparti, i forhold til den kritik, vi forsøger at rejse fra oppositionens side, og også den kritik, som jo ligger implicit i borgernes reaktion på strukturreformen, hvor jo kun sølle 9 pct. synes, at strukturreformen har medført noget godt. Der er altså et klart flertal af danskerne, der dumper strukturreformen. Det, der skulle være den nuværende statsministers helt store svendeprøve og prestigeprojekt bliver altså dumpet. Men igen, ligesom ved lanceringen af strukturreformen, hører vi altså også her i de taler, der er fra ministre og fra regeringsordførere i dag, sådan et festfyrværkeri af superlativer og tomme løfter og ih, hvor går det godt, men ikke ret meget med, hvordan realiteterne er, og hvordan borgerne rent faktisk oplever virkeligheden derude.

Tager vi det med regionerne først, må vi sige, at der jo sådan set i løbet af den her debat er blevet sæt endnu mere tvivl om regionernes fremtid. Ikke nok med at regeringen er i fuld gang med at underminere regionernes opgave ved simpelt hen at sidde midt i finanslovforhandlingerne og forhandle nogle af de ting, som regionerne allerede har forhandlet på plads, nej, der er også hele to partier i flertalskoalitionen VKO, nemlig Dansk Folkeparti og De Konservative, som går ud og siger midt i det hele lige op til et valg: Vi vil nedlæg-

ge regionerne. Så har vi så til gengæld Venstre, som træder vande og taler udenom og siger: Vi vil gerne beholde regionerne. Men hvordan skulle det egentlig kunne lade sig gøre, når der er to partier, der i den grad presser på for at nedlægge regionerne?

Jeg synes, at uvisheden er blevet større, og jeg synes ærligt talt, at det er et mærkeligt signal, her ganske få dage før danskerne skal hen at stemme til regionsrådene, at der bliver sået den usikkerhed om regionernes fremtid. Så det står meget, meget uklart. Det, vi havde håbet på fra oppositionens side, nemlig at få klarhed om regionernes fremtid og få forsikret, at regionerne fik lov at få styrket deres kompetencer, styrket deres arbejdsbetingelser, bedre udvalgsmuligheder osv., er i hvert fald ikke blevet imødekommet – tværtimod er usikkerheden blevet endnu større.

Så det er altså igen en gentagelse af det her evindelige nysprog, hvor decentralisering bliver til flere og flere centrale beslutninger herinde sammen med Dansk Folkeparti, og afbureaukratisering bliver til noget med, at man selv kan bestemme, om man vil have ældreråd eller ej, og hvor det, der virkelig betyder noget, er der ikke ret meget plads til. Og flere penge? Ja, det resulterer jo altså i, at danskerne oplever færre skoletimer, færre folkeskoler, flere, der lukker, ringere rengøring til de ældre osv. osv. Så jeg synes, at på en lang række områder er det altså regeringen, der står og siger: Ih, hvor går det godt. Men man har slet ikke fingeren i jorden, i forhold til hvad det er for en virkelighed, som danskerne oplever.

Så er der også sådan nogle ret centrale områder som f.eks. det forhold, at lige her op til kommunalvalget sidder regeringen faktisk og forbereder en omlægning af ret væsentlige opgaver i kommunerne, nemlig folkepension, boligsikring og andre ting, man kalder objektiv sagsbehandling. Der er det sådan, at i fremtiden skal det være sådan, at når man kommer og henvender sig for at søge om f.eks. folkepension, så kan man ikke længere gå hen til skranken i sit borgerservicecenter og sige: Jeg vil gerne søge om folkepension. Nej, står det til regeringen, skal man sige til den her ældre person: Du må gå ned på folkebiblioteket og låne en computer og så bruge din digitale signatur til at tjekke ind på nogle af de her ting. Det er det, der ligger i planerne om at centralisere objektiv sagsbehandling. Men hører man noget om det her i debatten? Aldrig et ord. Det er noget, der er hemmeligt. Det skal danskerne ikke vide noget om. Det holder vi lige helt væk fra offentligheden, indtil kommunaludvalget er overstået. Det er den måde, man prøver at luske det igennem på.

Så var der nogle ret centrale spørgsmål om sådan noget som frit valg. Ikke alene så vi, da man finansierede sygehusene, at man har et maskineri, en ideologisk maskine, som systematisk bruger flere penge på det private, men det har man altså også i forhold til frit valg. Det er sådan, når man som ældre vælger at få udført hjemmehjælp hos en privat aktør, hvilket kan være udmærket at man kan vælge – det har vi ikke noget imod – så skal kommunen betale flere penge til den private, end de betaler til kommunen. Det stillede jeg spørgsmål om, og det var der flere spørgsmål om fra oppositionens side, men det fik vi heller ikke nogen svar på. Det, at man systematisk bruger skatteydernes penge til at forgyldte private aktører, skal ikke frem i lyset. Det skulle det ikke med sygehusene, og det skal det heller ikke med frit valg. Jeg synes, det er ret uhyggeligt.

Hvad brugte regeringspartierne så tiden til? Jo, man sad og telefonerede det ene medlem af regeringsblokken efter det andet herved på bænken, så man kunne stille spørgsmål om Socialdemokratiets og SF's og Enhedslistens gode samarbejde med en demokratisk fagforening, LO. Det brugte man al tiden til, til at kaste med mudder, til at mistænkeliggøre, til at tale om alt muligt andet, som ikke handler om danskernes kernevelfærd. Jeg synes godt nok, at det var meget malplaceret – det må jeg sige – og i høj grad spild af tid.

Jeg synes, at tiden er inde til, og nu kommer min afsluttende bemærkning, og jeg kan også se, at formanden rejser sig op, at man erkender, at der er en masse ting, der har slået fejl her. Det, der skulle

være en strukturreform, der betød bedre velfærd for danskerne, er slået fejl. Det mindste, vi kunne få, var da en indrømmelse af, at det skal evalueres.

KI. 19:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er tre korte bemærkninger til ordføreren for forespørgerne. Den første er fra hr. Erling Bonnesen.

KI. 19:08

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Den allervigtigste ting, som jeg synes det var rigtig dejligt at få fastslået her i dag på kryds og tværs af alle mulige kævleri-er, var faktisk den bekræftelse, der kom her midt på eftermiddagen, af, at kommunalpolitikere har fået langt flere opgaver. Der er meget mere, man kan tage sig af, man har langt større mulighed for indflydelse, end man nogen sinde tidligere har haft. Det var rigtig godt, det var en klar sætten til vægs af hele synspunktet omkring centralisering. Det er sat på plads.

Så er det også lige præcis vigtigt, at kommunalpolitikere har deres fulde frihed. Derfor tog vi selvfølgelig fat i alt det med LO-aftalerne, og derfor er jeg også meget glad for den bekræftelse, der kom fra den socialdemokratiske ordfører – han var jo faktisk meget glad for det, han var faktisk nærmest forelsket i det. Når det så er sagt og vi konkluderer, at det faktisk er LO, der skriver grundlaget eller væsentlige dele af det, er det så faktisk ikke en skævvridning af demokratiet? For så har man ikke længere sin fulde frihed til som kommunalpolitiker ligesom at sætte sin egen dagsorden, udtrykke sine egne meninger og fremføre sine egne synspunkter i debatten. Det er da et demokratisk problem, er det ikke?

KI. 19:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

KI. 19:10

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører har fuldstændig ret i, at jeg bekræftede, at der i forbindelse med strukturreformen blev flyttet flere opgaver, i hvert fald flere overskrifter, ud til kommunerne. Men det, ordføreren ikke har ret i, er, at jeg skulle have stået her og bekræftet, at man fik større demokratisk spillerum. Der synes jeg at jeg på alle mulige måder har prøvet at synliggøre, at man faktisk er blevet begrænset i sine muligheder, først og fremmest fordi den økonomiske ramme er så snæver, at man mange steder har den frihed, at man kan vælge mellem at spare på det ene område eller på det andet område. Det mener jeg som socialdemokrat ikke er udtryk for kommunalt selvstyre. Det er jo centralisme, at man sidder og presser kommunerne så hårdt, at de i virkeligheden ikke kan prioritere. Så nej, den del af det har jeg ikke accepteret eller godkendt som præmis.

KI. 19:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort bemærkning.

KI. 19:10

Erling Bonnesen (V):

Det er meget muligt, at den socialdemokratiske ordfører ikke sådan lige fik fat i, at det fra nogle af de andre nabopartier til Socialdemokratiet – nogle af dem, de sådan skal spille sammen med, såfremt de får magt, som de har agt – faktisk bekræftede det. SF bekræftede det faktisk og sagde, at det er korrekt, at man har flyttet flere opgaver over til kommunerne. Man har fået langt mere at være kommunalpolitiker for. Så det er ligesom slået fast, og godt for det, for det var tilgangen til det.

Derfor er det jo vigtigt at tage fat i det andet spørgsmål, som der så ikke lige var tid for ordføreren til at svare på nu, men det kan vi så tage her i anden runde og så ligesom koncentrere os om det. For det er netop vigtigt, at kommunalpolitikere har deres fulde frihed til at agere som politikere, og det er derfor, det er så bekymrende for os, at man i Socialdemokratiet – det har jeg netop nu her tidligere hørt ordføreren selv bekræfte – har bundet sig til LO og aftalerne der. Det er da en fuldstændig skævvridning af det lokale demokrati, der næsten sætter den politiske handlefrihed lokalt ud af kraft.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:11

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal nok svare på det med LO. Jeg troede sådan set bare, at det var sådan en ren refleks fra Venstres ordfører, at han lige kom til at fyre den samme plade af, som vi hørt nu 20 gange, men det kan jeg så forstå at det ikke er, så jeg skal svare på det en gang til, og det gør jeg gerne. Sagen er jo den, at vi i Danmark er så lykkelige og heldige, at vi har den grundlovssikrede forsamlingsfrihed, ytringsfrihed og meget andet. Det gør, at det står Socialdemokratiet frit at holde gode møder med vores demokratiske venner i LO, som også er en demokratisk drevet organisation.

Der kan vi diskutere alt det politik, vi har lyst til, og vi kan tage alle de beslutninger i fællesskab, vi har lyst til. Og det, der er sket, er, at man har formuleret noget politik i fællesskab, som man synes er rigtig godt. Men det er jo ikke sådan, at vi, hvis man sidder og forhandler i byrådet, efterfølgende skal sidde og klare alt af med LO efterfølgende. Der er det jo dem, der er blevet valgt, som selv bestemmer, hvad for nogle beslutninger der bliver truffet. Det er jo ikke sådan, at man, fordi man laver et samarbejde om at formulere noget politik og er enige om det og i øvrigt informerer hinanden løbende, er i lommen på nogen. Det kan selvfølgelig være, at det er en grim erfaring, man har i Venstre fra samarbejdet med erhvervslivet, det skal jeg ikke kunne sige.

Kl. 19:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 19:13

Mads Rørvig (V):

Socialdemokratiets ordfører gjorde det også klart, at der har været et samarbejde mellem LO og Socialdemokratiet i forbindelse med etableringen af partiets valgprogram til kommunalvalget ude lokalt. Det gør sig også gældende i Odense, hvor LO har forarbejdet hele Socialdemokratiets valgprogram. I den forbindelse udtaler formanden for LO i Odense, Helle Nielsen, sig. Hun blev adspurg, om det var en betingelse, at partierne skrev under på LO's program, før de fik penge, altså partistøtte fra LO. Og der svarede hun: Ja, det hænger da lidt sammen. Vi er meget enige om, at vi har givet pengene for at få gennemført vores synspunkter.

Det siger hun i B.T. den 20. oktober.

Synes ordføreren, det er rimeligt, at der er penge imellem parterne for at få synspunkter gennemført?

Kl. 19:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:14

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side er vi rigtig glade for at have

et tæt samarbejde med en demokratisk organisation som LO, hvor man diskuterer synspunkter og formulerer politik i fællesskab: Skal vi ikke arbejde i den her retning?

Det kommer lidt bag på mig, men det forklarer måske lige pludselig en hel masse. Altså, måske er det sådan, at Venstre har som princip, at man søreme ikke har lyst til at mødes med nogen. Man vil ikke mødes med nogen danskere. Næh, når først man sidder og er valgt til byrådet, tager man et meget mørkt rum. Så låser man sig inde i det, og man sidder derinde helt alene og kukkelurer, og så kommer man først ud bagefter uden at snakke med nogen som helst.

Så forstår man jo lige pludselig meget klarere, hvordan de kan have de politiske holdninger, de har i Venstre, og hvordan de kan leve i den vildfarelse, at danskerne er vildt tilfredse med strukturreformen og med det kommunale velfærdsniveau.

Kunne det ikke være en god idé, at Venstre også tog kontakt til interesseorganisationer, til foreninger, til demokratiske bevægelser og andet for at lytte til, hvad der rører sig hos dem? Det tror jeg faktisk kunne være en rigtig stor fordel. Så tror jeg ikke, man ville leve i helt den samme store vildfarelse, som man gør i øjeblikket.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mads Rørvig for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Mads Rørvig (V):

Jeg tror, at alle politikere herinde har en forbindelse og ikke burer sig inde i et mørkt rum, som ordføreren mistænker Venstre for at gøre.

Men jeg vil gerne igen bede ordføreren om at svare på mit spørgsmål. Synes ordføreren, det er rimeligt – jeg vil gerne have, at ordføreren svarer på det den her gang – at der kommer penge mellem et parti og en organisation som betingelse for, at der også er synspunkter, der bliver gennemført? Er det rimeligt?

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:15

Rasmus Prehn (S):

Det, der er fantastisk godt ved det her samarbejde, er jo, at man har brugt de demokratiske spilleregler til at diskutere sig frem til en politik, man er enige om. LO har diskuteret, Socialdemokratiet har diskuteret, og når man så er kommet frem til et resultat, er det ikke bare godt, men det er simpelt hen så rasende godt, at man også har lyst til at give ekstra penge for at få det synliggjort, få det ud og få det gjort klart. Det er da noget, der skaber begejstring. Tænk sig, at man kan lave en politik, der er så god, at folk træffer en demokratisk beslutning om, at de gerne vil bruge deres kontingentpenge på at fremme den politik.

Det er vi faktisk fra socialdemokratisk side meget stolte af.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 19:16

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Rasmus Prehn, hvordan han som førende socialdemokrat i oppositionen har det, når han i en debat som i dag bliver sat fuldstændig til vægs på baggrund af de oplysninger, vi har fået af den dygtige indenrigs- og socialminister og den fremragende finansminister. Det er oplysninger om, at kommunerne faktisk aldrig

har kunnet levere bedre service og velfærdsydelse, end man gør netop nu.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:16

Rasmus Prehn (S):

Ja, altså hvis det er sådan, at hr. Mike Legarth har indtrykket af, at jeg blev sat til vægs, så er jeg bange for, at han har siddet i det mørke rum, jeg talte om før.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mike Legarth for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:16

Mike Legarth (KF):

Hvordan har samme socialdemokrat det med at blive afsløret i et vælgerbedrag, når man står her i Folketingssalen og den ene gang efter den anden og i debat efter debat påstår, at kommunerne har færre penge til rådighed, når det i dag faktisk er blevet slået fast, at kommunerne aldrig har haft flere penge til rådighed, end de har netop nu?

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:17

Rasmus Prehn (S):

Nu synes jeg nok, at den konservative ordfører tager munden lige vel fuld, når han kalder det vælgerbedrag, at man refererer et helt legitimt synspunkt, som f.eks. rigtig mange byrådspolitikere har, herunder i øvrigt også borgmesteren i Høje Taastrup, den konservative Michael Ziegler, og andre fremtrædende konservative lokalpolitikere, som giver udtryk for, at de er presset på økonomien, og at det er svært at få enderne til at nå sammen. Mange gange skal man prioritere imellem, om man skal spare på skoleområdet, eller om man skal spare på ældreområdet, i stedet for at udvikle og forny velfærden.

Det er den situation, man er i. Og der tillader vi os altså som demokratiske repræsentanter på Christiansborg at viderefordre den kritik, som også kommer fra hr. Michael Ziegler, der er borgmester i Høje Taastrup, og som er konservativ, for Det Konservative Folkeparti er åbenbart fuldstændig ligeglade med, hvad det er, der rører sig derude. Jeg har lige set et ritzautelegram, hvori alle de konservative byrødder giver udtryk for, at de føler sig svigtet af den konservative partiledelse. Og det kan jeg godt forstå, når de har en ordfører som hr. Mike Legarth.

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:18

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er jo lidt ked af, at hr. Rasmus Prehn bliver så vred og ophidset. Det skal hr. Rasmus Prehn slet ikke blive, altså, det er jo ikke derfor, vi står her. Vi er bare nødt til at lade det komme for en dag, for når man alle aviser og fjernsynet har bragt det, er det jo ikke længere helt hemmeligt. Her står vi nu bare og vil gerne have lov til at spørge den socialdemokratiske ordfører, om ikke det er betænkeligt, at der begynder at komme penge imellem folk, når man skal have sine synspunkter igennem. Det er ikke noget, der ellers er kendt fra dansk politik, altså, det er jo en nyskabelse, og jeg tror, at det er et af de første

kommunalvalg, hvor vi får folk til at stå frem og direkte sige: Jamen når vi giver penge, er det selvfølgelig afhængigt af, at vi får vore synspunkter igennem. Det er jo helt legalt at give penge, og det er jo helt legalt at have nogle synspunkter, men ligefrem at skrive et partis program til et kommunalvalg, som det er sket i Odense, tror jeg aldrig jeg har set før. Og jeg tror, men nu skal jeg ikke sige mere om det, faktisk også, at hr. Rasmus Prehn ærgres sig.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:19

Rasmus Prehn (S):

At Venstres ordfører har det indtryk, at jeg skulle være vred og ophidset, forstår jeg ikke. Jeg står her og smiler, og jeg er glad for og stolt over vores arbejde med LO. Jeg er faktisk begejstret over det, og jeg er også begejstret over, at de synes, at det, vi demokratisk har fundet frem til i fællesskab, er så godt, at de også vil betale penge for det.

Det, jeg derimod synes er tvivlsomt, er jo det forhold, at når jeg f.eks. går ned og køber mælk til mine børn, så er jeg, ligegyldigt hvilket politisk parti jeg ellers er medlem af, tvunget til at betale til partiet Venstre. For det er sådan, at Landbrugsrådet betaler til Venstre, Mejeriforeningen betaler til Venstre, mange af de her supermarkeds kæder betaler til Venstre, så ligegyldigt hvor jeg køber min mælk, og hvilken mælk jeg køber, er jeg simpelt hen tvunget til at betale til Venstre. Jeg har ingen som helst mulighed for at komme ud af det. Det synes jeg er betænkeligt, og det kan gøre mig vred og rasende, for det er i hvert fald i allerhøjeste grad udemokratisk, og det burde være uhørt i et demokratisk samfund. Jeg forstår slet ikke, at Venstre finder anledning til ...

Kl. 19:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nu har lampen lyst i lang tid, og så er det hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 19:20

Hans Christian Schmidt (V):

Der er et gammelt ord, der siger, at kun den hund, der bliver ramt, hyler. Jeg kan altså stadig væk godt høre det, men det vil jeg ikke gøre mere ud af. Jeg vil kun sige til hr. Rasmus Prehn – og det vil jeg også sige til de mennesker, der eventuelt måtte sidde og følge med her – at jeg synes, at det her skal være en enig svale, og at vi så aldrig skal se det mere, for det er ikke klædeligt for et demokrati.

Det er også svært for kommunalpolitikere at agere, hvis de hele tiden har nogle folk hængende over sig, som skriver, hvad de skal mene, og hvad de går til valg på. Jeg synes, det må være svært, og i virkeligheden er det måske argumentet for, at vi står og diskuterer i dag, nemlig at man er gået lidt fejl. Der er nogle kommunalpolitikere, der er blevet bundet på hænder og fødder, ikke af det herinde eller af noget andet, men af en organisation som LO, der har skrevet programmet, og det synes jeg bare er ærgerligt.

Kl. 19:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:21

Rasmus Prehn (S):

Altså, sagen er den, at Socialdemokratiet selv har formuleret den her politik i samarbejde med LO, men jeg ville da som Venstremand være lidt tilbageholdende, når man sidder som repræsentant for et parti, der har haft en statsminister, som havde en repræsentant for Dansk

Industri til at skrive nytårstalen. Så ville jeg da holde lidt lav profil, så ville jeg ikke synes, at det var den her sag, jeg skulle føre mig frem på – det må jeg sige. Men sådan er der så meget.

Jeg tror måske, at det her er lige omvendt af det med, at det er den, der bliver ramt, der hyler. Det er Venstre, der føler sig lidt ramt. Når man kigger på opinionsmålingerne, ser det jo ikke ud til, at Venstre ligefrem får sit bedste valg. Derfor kan det være, at man allerede på forhånd har opgivet og ikke har andet at gøre end at sidde herinde og prøve at kaste med mudder.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Brodersen.

Kl. 19:22

Henrik Brodersen (DF):

Det må da i det mindste glæde ordføreren, at regeringen er lærenem. Det med at telefonere medlemmer ned i salen kan de kun have lært et eneste sted.

Nu skal jeg spare ordføreren for at diskutere kærlighed mellem partier og organisationer, men simpelt hen spørge, om ikke ordføreren kan bekræfte, at regionerne har lidt sådan en lidt krank skæbne, ved at de ikke har præsteret de resultater, som de egentlig var sat til. Her tænker jeg på, at der er nogle, der er blevet bedt om at lave en sygehusplan, og for Sjællands vedkommende er det i hvert fald ikke lykkedes endnu – trods det, at de har haft så små arbejdsopgaver, som de har haft.

Kl. 19:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:22

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal starte med at takke Dansk Folkepartis ordfører for at bringe politik ind i den her debat. Jeg troede egentlig, at det var det, vi var samlet for, så det er dejligt.

Jeg brugte tidligere det billede i forhold til regionerne, at det med, at regeringen lige pludselig dropper spillereglerne, lidt svarer til, at man midt i en fodboldkamp begynder at tage med hænder. Men man kan også godt bruge det udtryk, at man kan fløjte en kamp i stykker, og det, der sådan set har været situationen for de danske regioner, har været, at de virkelig har knoklet en kamp for at gøre det bedste, de kunne, men hver gang de var nået frem til et resultat, har regeringen stået med fløjten og fløjtet kampen i stykker. Hver eneste gang man har prøvet at lave en demokratisk proces, er man blevet dømt ude af regeringen, som så har prøvet at overrule alle de her beslutninger, med Erik Juhl-udvalget og nu med finanslovforhandlingerne osv. Man har ikke respekt for de spilleregler, man selv har sat op, og det synes jeg dybest set er meget betænkeligt.

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Henrik Brodersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:23

Henrik Brodersen (DF):

Jo, men når ordføreren nu siger, at der skulle lægges meget mere kompetence over til regionerne, kan jeg da have min bekymring, når det kniber med, at de kan levere den vare, som de nu engang er sat til at levere. Ordføreren skal jo huske på, at når vi snakker sygehuse, er det rigtigt nok, at det er regionerne enkeltvis, men det skal jo altså kobles sammen med en større plan, og der kan det nok være hensigtsmæssigt, at man lige trækker sig op i helikopteren og ser, hvordan og hvorledes det ser ud.

Jeg kunne godt have tænkt mig at få et bud på, hvad ordføreren ville trække fra kommunerne tilbage til regionerne for ligesom at få en større synergi i det.

Kl. 19:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:24

Rasmus Prehn (S):

Jamen først og fremmest er jeg simpelt hen ikke enig med Dansk Folkeparti i, at regionerne ikke har leveret det, de skulle. Altså, regionerne har gjort det bedste, de kunne, men hver gang de er nået frem til et resultat, er det blevet fløjtet i stykker af regeringen, som så er kommet med alle mulige andre alternativer, eller af Dansk Folkeparti, som midt i finanslovforhandlingerne begynder at rykke rundt på sygehusstrukturen. Man kan jo ikke kritisere regionerne for ikke at leve op til deres arbejdsopgaver, når man selv går ind og blander sig.

Med hensyn til det med nye opgaver til regionerne vil jeg sige, at vi fra socialdemokratisk side synes, at der er mange interessante ting, man godt kunne vente med at flytte ud i kommunerne, men bibeholde i regionerne. Endelig kunne man også godt forestille sig, at regionerne f.eks. på miljøområdet kunne spille en større rolle igen. Vi er parate til at nedsætte et udvalg, der skal kigge på, om regionerne ikke kan styrkes med flere opgaver, for vi synes, det er vigtigt at have en regional koordination af vores politik.

Kl. 19:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så kommer den måske sidste korte bemærkning til ordføreren. Den er fra hr. Kim Andersen, værsgo.

Kl. 19:25

Kim Andersen (V):

Tak for det. Nu har vi jo alle sammen her i eftermiddag og den første part af aften kunnet se og høre, hvordan den socialdemokratiske ordfører har haft uhyre vanskeligt ved at forklare og forsvare en selvstændig socialdemokratisk kommunalpolitik. Men jeg vil nu gerne her til sidst i debatten sige ordføreren tak, rette en varm tak for ordførerens virkelige ærlighed. Det er sjældent at opleve en ordfører så trængt og ude på så tynd is og så alligevel være så ærlig. Tak for det.

Det var jo i høj grad ærlighed, når ordføreren lige før i sin besvarelse til nogle af mine kollegaer her sagde, at ordføreren synes, at det var helt o.k., helt i orden, helt rigtigt, at man betalte penge for at få sine synspunkter igennem. Det svar fortjener ordføreren tak for. Det var klart og redeligt. Er det så også sådan, at vi i løbet af valgperioden får at vide, hvornår det, der er betalt, er brugt op, og at der skal sættes nyt ind på kontoen for at få noget andet markedsført?

Kl. 19:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:26

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan da i hvert fald glæde mig over, at Venstres hr. Kim Andersen selv synes, at det er et humoristiske indslag, som er kommet her.

Sagen er jo den, at jeg sådan set billigede det, at man har en demokratisk proces, hvor man samarbejder med demokratiske organisationer om at formulere sin politik. Jeg har ikke stået her og sagt, at man så skal betale penge for dit og for dat. Det, jeg har sagt, er, at jeg er glad for, at man er så tilfreds med det resultat, vi i fællesskab har nået, at man også har lyst til at hjælpe os med kampagnemidler,

for vi har ikke ret mange kampagnemidler i Socialdemokratiet. I modsætning til Venstre, som jo tvinger danskerne til at betale til dem via deres indkøb af mælk og andre dagligvarer, så er vi faktisk nødt til at have en demokratisk proces, hvor der så er folk, der i fællesskab bliver enige om at bidrage til os. Så vi er glade for de bidrag, vi får. Det lægger vi ikke skjul på, så jeg er slet ikke kommet med den indrømmelse, som hr. Kim Andersen lægger op til her.

Kl. 19:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kim Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:27

Kim Andersen (V):

Når ordføreren læser referatet fra debatten igennem, tror jeg, at ordføreren vil nå til det resultat, at det, der er sagt, er en bekræftelse på, at det er i orden, at der er penge imellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet for at få synspunkterne ført frem.

Vi snakker jo alle sammen med repræsentanter fra fagforeningen, og der er jo mange gode solide folk imellem. Der har jeg helt klart fået det indtryk, at LO's politik, arbejdsmarkedspolitik, lønmodtagerpolitik, er nøjagtig den samme, om vi taler om Odense, om vi taler om Kolding, eller om vi taler om Næstved. Der vil jeg så gerne spørge, om det, som Socialdemokraterne har bevæget sig ind på her med disse fagforeningskontrakter, ikke i virkeligheden er med til i allerhøjeste grad at underminere det kommunale selvstyre og virkelig er med til at lægge en bombe under det, at man ude lokalt i de forskellige kommuner kan tage individuelle hensyn og indrette sig med en nuanceret og differentieret politik, afhængig af hvad ens kommune tilsiger og hvad befolkningen der forventer og kræver. Lider det ikke skibbrud, når man laver kontrakt med fagbevægelsen, som vil have sin politik igennem, en politik, som vel at mærke er ens, uanset hvilken kommune vi taler om? Er det ikke virkelig et attentat mod folkestyret, Socialdemokratiet her er ude i?

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:28

Rasmus Prehn (S):

Det er jo svulstige vendinger, der kommer her; det må man sige. Sagen er jo den, at der ville være tale om et overgreb på det kommunale selvstyre, hvis der centralt fra var tale om et diktat. Men det, der er tilfældet her, er jo, at man har siddet meget decentralt og haft nogle forhandlinger.

Så har man benyttet sig af noget, der hedder videndeling, og det er jeg godt klar over ikke er noget, man bruger allermest i Venstre. Videndeling er, at man lader sig inspirere af hinanden og kommer med nogle gode ideer. Det er også derfor, at man i nogle tilfælde har nogle formuleringer, der går igen. Selv om Venstre ikke hører til dem, der er mest præget af videndeling, så tror jeg alligevel godt, at man kunne finde nogle enkelte kandidater, som bruger nogle af de samme slogans og andet, for det er noget, de faktisk er enige om. Det er jo det, der gør en stærk i et fællesskab, nemlig at man er enige om at arbejde i samme retning.

Der er jeg faktisk fantastisk stolt af at vi har lavet nogle gode alliancer ikke alene med fagbevægelsen, men også med andre partier om, at der er nogle bestemte ting, vi arbejder i retning af. Det er da positivt.

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen torsdag.

Kl. 19:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen torsdag den 12. november 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 19:30).